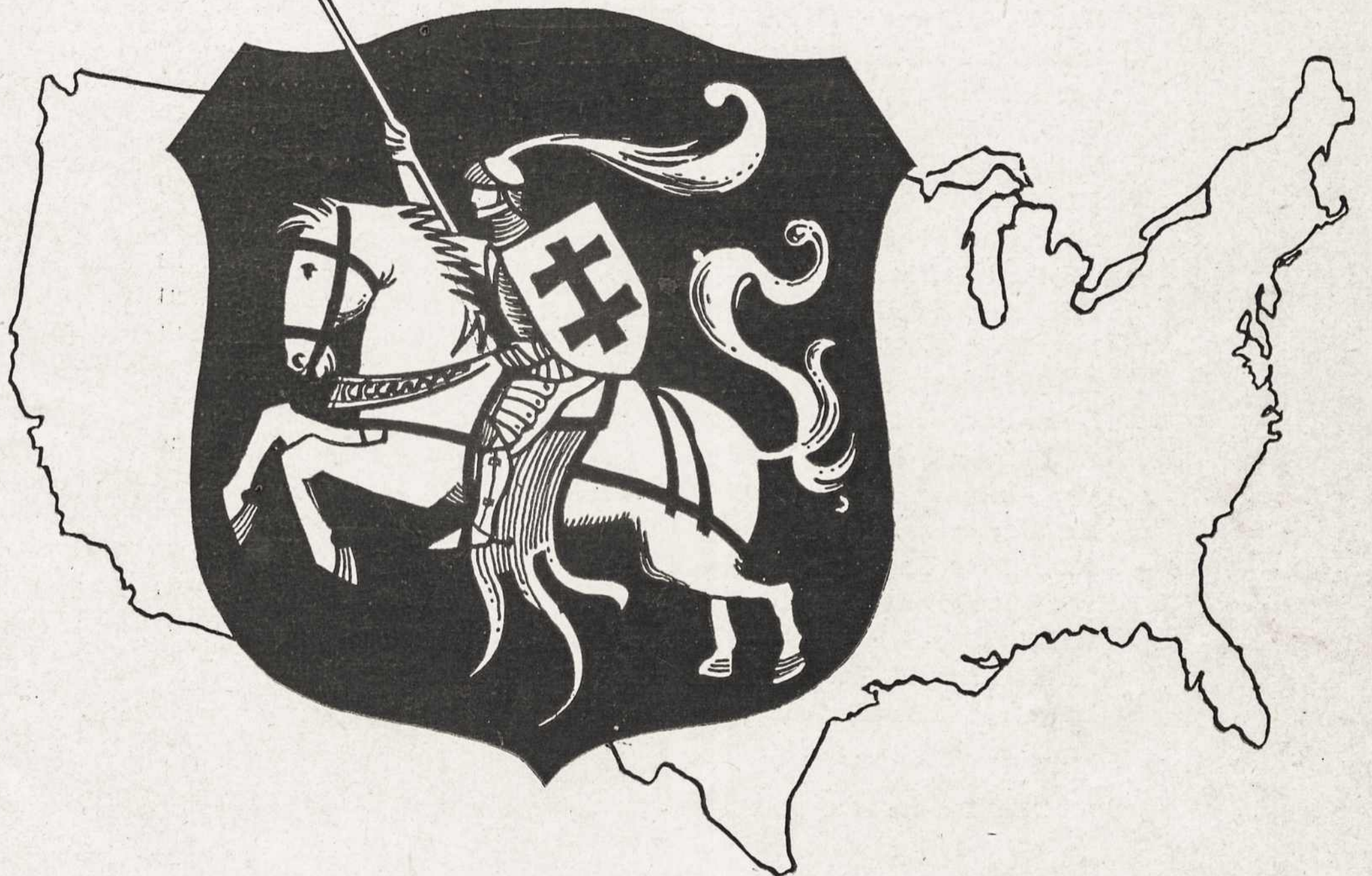

WYTTIS

DIEVUI IR TĖVYNEI

KNIGHTS OF LITHUANIA

40

No. 8

VOLUME 39

AUGUST-RUGPIŪTIS

1953

Jubilee Issue

CONTENTS — TURINYS

Liet. Vyčių Jubiliejinio Seimo Bostone Rengėjai	3
Vyčių Veikla ir Jų Jubiliejus, Al Vasiliauskas, Vyčių Centro Pirm.	4
Dabartinė Vyčių Centro Valdyba (Supreme Council Officers)	6
Vyčiai Rodys Kelią Pasaulio Lietuviams, Vysk. V. Brizgys	7
Letter From Our Spiritual Director, Fr. Al Contons	10
40th K. of L. National Convention Committee.....	11
Liet. Vyčių Buvusieji Centro Valdybos Pirmininkai (Past Presidents)	12
Council and District Bulletins	13
Our Solemn Duty, Al Wesley, National President	14
Thumb Nail Sketch of Forty Year Old Knights of Lithuania, Felcija Grendal	15
Vyčių Garbės Nariai (K. of L. Honorary Members)	16
Į Lietuvos Vyčių Praeitį Pažvelgus, Leonardas Šimutis	20
Lietuvos Vyti! Stasys Yla	22
“Vyties” Redaktorai, 1915 — 1945	23
Prieš Keturiasdešimt Metų, Ignas Sakalas	24
Liet. Vyčių Jubiliejinio Seimo Programa	31
Are We Good Samaritans, Rev. John C. Jutkevičius	32
Lietuvos Vyčių Sendraugių Kuopa, S.	36
Pledge Myself, A. A. J.	38
Vyčių ir Pavasarininkų Vienybė, Ignas Sakalas	43
Kalba Pavasarininkų Vadas ir Vyčių Garbės Narys Prof. Dr. Juozas Eretas	46
After Forty Years, Joseph Boley	50
Vyčių Judėjimo Galybė, Alfa Sušinskas	55
Kiek Reikėtų Mokėti Lietuviškai, L. Dambriūnas	59
“... Ir Tėvynei”, Evelyn Bender	62
Knights of Lithuania Council Roster	65
Sveikinimai	66

NOTE: Pictures of Councils 1 to 137 inclusive, appear at random in this issue.

EDITOR — DR. JUOZAS LEIMONAS,
143 W. 6th St., South Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAL,
395 W. Broadway, South Boston 27, Mass.

All correspondence should reach the editor by the 10th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Application for transfer of Second Class entry from Worcester, Mass. to Boston, Mass. is pending, under the Act of March 3, 1879.

POSTMASTER, if undeliverable, send form 3579 to **VYTIS,** 395 West Broadway, South Boston 27, Mass.

Published Monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Vytis

"THE KNIGHT"

DIEVUI IR TĖVYNEI
Year's subscription: U. S. and
Canada \$ 3.00; foreign \$ 3.50;

Nr. 8

RUGPIŪTIS - AUGUST, 1953

Volume 39

VYČIŲ STIPRYBĖ — LIETUVOS GĀLYBĖ!

THE STRENGTH OF KNIGHTS OF LITHUANIA —
ENSLAVED LITHUANIA'S HOPE OF FREEDOM!

Lietuvos Vyčių Jubiliejinio Seimo Bostone Rengėjai — 17-tos Algirdo Vyčių Kuopos So. Bostone štabas.

VYČIŲ VEIKLA IR JŲ JUBILIEJUS

A. Vasiliauskas, Lietuvos Vyčių Centro Pirmininkas

Man, kaip Jūsų pirmininkui, yra malonu ir linksma pasveikinti visus Lietuvos Vyčių organizacijos narius sulaukus mūsų brangios organizacijos 40 metų jubiliejaus.

Keturios dešimtys metų, tai nėra jau taip ilgas gyvenimo laikotarpis. Tikrai ilgiau gyvenus ir veikus pagarsėja valstybės arba organizacijos. Keturiolikos dešimties metų yra gana trumpas laikas — net ir vyresnio amžiaus žmogus tai pripažins.

Bet yra išimčių patvirtinančių ir kitokių faktus. Yra tautų, kurios dar nesulaukusios 40 metų amžiaus jau daug yra nuveikę. Paimkim pavyzdžių kad ir iš Amerikos Valstijų istorijos ir, būtent, ką ir kiek yra padariusios 13 Amerikos Valstijų anksčiau negu jos sulaukė 40 metų. Visas pasaulis stebėjosi tų pirmųjų Jungtinių Valstijų susiorganizavimu ir jų atliktais darbais. Gražiu pavyzdžiu yra ir Lietuva, atgavusi nepriklausomybę. Kiek daug ji nuveikė, padarė anksčiau negu ji sulaukė 40 metų jubiliejaus.

Pažiūrėkim ir į žmonių gyvenimą. Mūsų globėjas Šventas Kazimieras, suspindėjęs kilniu, herojišku gyvenimu, mirė jaunuolio amžiuje. Didysis Aleksandras nukariavo, įvykdė savo plačius užkariavimus būdamas dar visai jaunas. Ir taip galėtum priskaityti begales faktų, kai žmogus ne tik jaunuolio, bet net ir vaikystės amžiuje jau daug padaro.

Lietuvos Vyčių istorija taip pat yra gražiu pavyzdžiu. Mūsų steigėjai buvo jauni vyrai ir mergaitės, pilni energijos, didžiųjų idealų ir noro organizuotis ir dirbti. Jų mintis buvo sutelkti lietuvišką katalikišką jaunimą į stiprią organizaciją, kurios na-

riai pasigelbės vieni kitiems išlikti gerais lietuviais, katalikais ir bendrai dirbti Dievui ir Tėvynei. Kunigai kartu buvo vyčių organizacijos kūrėjai ir vadovai. Jie ragino savo parapijos jaunimą veikti Lietuvos Vyčių organizacijoje. Lietuvos Vyčiai jau iš pirmųjų dienų turėjo savo chorus, dramos ratelius, šokėjų grupes ir t. t. Buvo Vyčių organizavimo komitetas, kuris važiavo iš vienos vietos į kitą ir organizavo naujas Vyčių kuopas.

Taip porai metų praslinkus, iškilo pirmas pasaulinis karas ir pradėjo organizacijos narius imti į kariuomenę. Bet tuo Amerikos lietuviai pagelbėjo kovoti ir už Lietuvos laisvę ir tikrai neužilgo Lietuvos laisvė, jos nepriklausomybė buvo atstatyta. Tarp pirmųjų kovotojų už Lietuvos laisvę buvo ir vyčių. Ir šiandien Vyčiai šaukiami į Amerikos kariuomenę, bet jie su visa vyčių organizacija kovoja kartu ir už Lietuvos laisvę.

Taigi šiandien, kaip ir anksčiau, mūsų siekimas yra lietuviškumo išlaikymas. Lietuvių kalba yra vartojama vyčių susirinkimuose, suvažiavimuose. Čia reikia pripažinti, kad Lietuvos Vyčiai tvirtai laikosi lietuvių kalbos ir daro daug pastangų, kad kiekvienas jų narys mokėtų lietuviškai kalbėti.

Gaila, kad kitais lietuviškumo išlaikymo atvejais, naudotinių priemonių atžvilgiu, vyčiai ne taip tvirtai laikosi. Vyčių chorų ir dramos ratelių jau mažiau yra. Gal ir lietuviškai mažiau rašo. Bet turint galvoj 40 gyvavimo metų ir tai, kad į vyčių eiles jau įsijungia antroji genkartė, tai turime pripažinti, kad lietuviškumo išlaikyme vyčiai gana gerai laikosi.

Kova už Lietuvos laisvę Vyčiuose šiandien yra pagrindiniu punktu. Visas lietuviškasis pasaulis turi aukštai įvertinti vyčių darbus Lietuvos laisvei atgauti. Per **Lietuvos Reikalų Komitetą**, pirmininkaujant kunigui Jonui C. Jutkevičiui, daug yra padaryta. Praėjusiam Vyčių Seimui buvo jo pranešta, kad per pastaruosius metus Vyčiai yra parašę apie 23.000 laiškų Lietuvos laisvės reikalais. Ir šis darbas jau seniai yra vykdomas. Ar tai ne pagirtinas darbas? Ar yra kita kuri organizacija, kuri tiek daug būtų nuveikusi Lietuvos laisvinimo darbe? Gaila, bet tokios grupės dar nežinome.

Tikėkime, kad vyčių ateities veikla taip pat bus gera ir sėkminga. Bet jaunimui reikia pagalbos. Reikia tos pagalbos iš visos lietuviškos visuomenės, iš jaunimo ir iš vyresniųjų tarpo, imant čia ir naujai atvykusius.

Naujos jaunimo bangos galėtų ateiti į vyčių eiles ir kartu veikti Dievui ir Tėvynei.

Vyresniojo amžiaus lietuviai galėtų duoti jaunimui vertingų patarimų ir piniginės paramos, kurie yra taip reikalingi vyčių judėjimui stiprinti. Vyresnieji taip pat galėtų sėkmingai raginti jaunimą, dar neįsijungusi į vyčių eiles, eiti į vyčių organizaciją ir čia bendrai su kitais dirbti.

Iš naujai atvykusių vyčiai laukia, kad jų jaunimas eitų pas vyčius, didintų jų narių skaičių ir savo lietuviška dvasia bei naujais patarimais praturtintų vyčių judėjimą, jį atgaivintų.

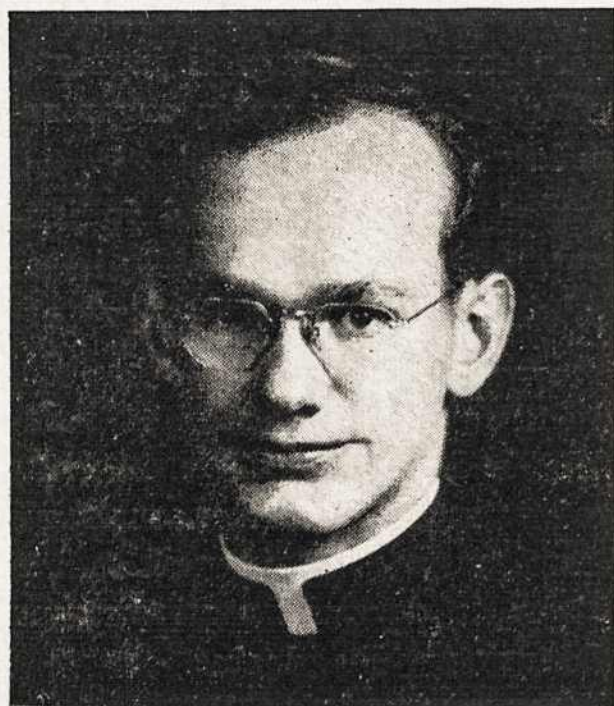
Lietuvos Vyčiai daug padarė per savo 40 veiklos metų. Mes tikimės, kad ir sekančiais 40 metų Lietuvos Vyčiai gerai veiks. Tik reikia nesustingti vietoje, ieškoti vis naujesnių, geresnių veiklos būdų bei naujų talkininkų ir drąsiai žengti pirmyn, turint prieš akis didžiuosius vyčių idealus.

Lai gyvuoja lietuvių jaunimas, lai gyvuoja Lietuvos Vyčiai!

Vyčių steigiamasis seimas, balandžio 27, 1913 m., Lawrence, Mass. (Kairės į dešinę, sėdi) M. A. Norkūnas, kun. J. Aleksavičius, kun. A. Jusaitis, tuometinis Lawrence lietuvių parapijos klebonas, S. Bugnavičius; (stovi) A. Simoniutė, K. Urbonas, S. Mačiulskis, A. Jankauskas. V. Pauliukaitis ir A. Mačiulskytė. Posėdis įvyko parapijos salėje.

DABARTINĖ VYČIŲ CENTRO VALDYBA

Rev. Albert J. Contons,
Spiritual Director.

Walter R. Chinik,
Vice President.

Robert S. Boris,
Vice President.

Mrs. Tillie Gerulis,
Financial Secretary.

Ann Mitchell,
Recording Secretary.

William Kolicus, Jr.,
Treasurer.

Mrs. Mary Waitonis,
Trustee.

Helen Gudauskas,
Trustee.

Joseph Grish, Esq.,
Legal Adviser (now dec'd).

VYČIAI RODYS KELIĄ PASAULIO LIETUVIAMS

Vysk. V. Brizgys

Kai gimė Amerikoje LIETUVOS VYČIAI, 1913 m. balandžio 27 d., tai apie tą laiką ir Lietuvoje kūrėsi dvi katalikiško jaunimo organizacijos: ATEITIS ir PAVASARIS. Tačiau LIETUVOS VYČIŲ atsiradimas Amerikoje tuo metu kai kuriais atžvalgais yra labai įdomus. Jis nebuvo iššauktas kokių nors Lietuvos suspindėjimu, kurs būtų sužavėjęs pasaulio lietuvius. Anais 1913 m. nedaug matėsi artimų galimybių Lietuvos politinei nepriklausomybei. Po baisių muravjoviškų laikų Lietuvių tauta savo žemėje atgavo tik nedidelę dalį natūralių teisių: buvo leista namie kalbėti lietuviškai, buvo leista sava kalba kai ką išspausdinti, bet visada tik okupanto cenzūros priežiūroje, —net savam krašte, savo mokyklose, savai kalbai vaikai teturėjo kelias valandas savaitėje, o visa buvo dėstoma maskoliška kalba. Savam krašte tai buvo labai mažos teisės. Už Lietuvos mažai kas dar beatmėnė Lietuvos vardą.

Tokioje tai atmosferoje gimė ne Lietuvoje, o toli Amerikoje, organizacija kovai už Lietuvą, už lietuvių išlaikymą letuviu ir kataliku.

Dabar LIETUVOS VYČIAMS švenčiant 40-ties metų gyvavimo ir veiklos sukaktį, Lietuvos perspektyvos nėra gražesnės už anas 1913 metų. Tiesa, gal būtų galima sakyti, kad tuo tarpu kalba dar turi kiek daugiau teisių, negu turėjo 1913 metais.

LIETUVOS VYČIŲ Amerikoje atliktas darbas yra didelis. Kai, pasibaigus pirmajam pasauliniam karui, Lietuva buvo reikalinga konkrečios pagalbos savo atsikėlimui, VYČIAI buvo jau tiek susiorganizavę, kad žymiai prisidėjo prie bendro Amerikos Lietuvių darbo Lietuvos reikalams. Kiek VYČIAI padarė įtakos į Amerikos Lietuvių jaunimą, matyti tai ir dabar, sutikus Amerikos lietuvi, buvusį ar esantį VYČIŲ eilėse. Ar jie bus pasauliečiai, ar kunigai, ar seselės vienuolės, juos galima dažiai vadinti šviesiausiais Amerikos lietuviais.

Ir dabar LIETUVOS VYČIŲ veikla yra didelė. Neskaičiuojant atskirai įvairių darbų, prisiminkime tik korespondenciją, vedamą su Amerikos spauda ir įvairiais žymiais asmenimis, kad jiems išaiškintų Lietuvą ir Lietuvos reikalus liečiančius klausimus. Ne vieno iš tų klausimų tinkamas išaiškinimas turės reikšmės ne tik Lietuvai, bet ir lietuviams. Šis darbas yra tiek vertingas ir taip plačiai varomas, kad, manau, nebus per daug pasakyta, išsireiškus, jog visos kitos lietuvių organizacijos kartu paimtos tokio darbo nepadarė. Šį darbą toliau tęsdami, VYČIAI tikrai atliks istorijos atminimo vertą dalyką.

Prieš kiek laiko konstatuota susilpnėjusi VY-

J. E. Vysk. V. Brizgys

ČIŲ veikla, sumažėjęs narių skaičius. Tačiau dabar vėl pradėtos gražios pastangos tą veiklą padidinti ir suburti daugiau jaunimo į VYČIŲ organizaciją. Veiklos susilpnėjimo priežasčių yra įvairių, kai kurios iš jų yra labai natūralios. Lietuvai patekus į tokią baisią nelaimę, kurioje ji yra dabar, silpnėnio charakterio asmens yra paskleidę visą eilę sofistiškų minčių ir posakių, kurie mažiau galvojančių lietuvių šaldo nuo savo tautos. Tų posakių yra visokių. Paminėkime kelis iš jų:

ar verta būti lietuviu, kada Lietuva pergyvena tokius baises laikus;
kokia šiandien nauda būti ir vadintis lietuviu;
Lietuva ir lietuvių tauta maža: ką ji gero pasauliui duos;
esame žmonės to krašto, kur gyvename, ir svetimų kraštų nesivaikykime;
kam vaikus varginti mokant tos kalbos, kuri jiems nebus reikalinga.

Į šiuos klaidingus protavimus nors trumpai atsakykime.

Vyčiai įkurti ne tik Lietuvai, bet Dievui, Bažnyčiai, viso pasaulio lietuviams ir Amerikai.

Dievo bažnyčia savo narių pagalbos yra reikalinga ne tada, kai ji gyvena ramius laikus, kai viskas gerai vyksta. Pagalbos ir kovos ji reikalinga tada ir ten, kada ir kur jai yra sunkūs laikai, kur ji yra persekiojama. Dabar bažnyčiai Lietuvoje ir daugelyje kitų kraštų laikai yra labai sunkūs. Tokie vaikai kaip LIETUVOS VYČIAI, jai niekad nebuvo reikalingesni kaip dabar.

Ir sava tauta, mūsų protėvių, tėvų ir mūsų pačių žemė savo tautos vaikų pagalbos yra reikalinga ne tada, kai viskas yra ramu, kai viskas eina geru keliu. Gerais laikais ji mielai priima savo vaikus jokie ar pasisvečiuoti, ar visai pasilikti — kaip kuris nori. O pagalbos ji yra reikalinga tada, kai ją ištinka pavojai, sunkūs laikai. Mūsų tautai dabar yra sunkūs laikai. VYČIŲ ir visų lietuvių pagalbos dabar ji yra reikalinga ne mažiau, kaip 1913, 1918, ar 1920 metais.

Kokia šiandien nauda būti ir vadintis lietuviu?

Kas gyvenimo klausimus sprendžia tuo pagrindu — kokia jam ar jo vaikams iš ko šiandien nauda, tas dėl šiandieninės naudos lengvai atsižadės tikėjimo, vyras meta žmoną, žmona vyrą, tėvai vaikus, ne vienas tokių — savo tėvynę ar tą kraštą, kuriame gyvena, išduoda svetimiesiems ir t. t. Su tais, kurie gyvenimo klausimus sprendžia pagal tai, kokia jam ar jo vaikams šiandien iš ko nauda, iš viso neverta kalbėti. Jų supratimu visi idealistai, visi kankiniai yra didžiausi neišmanėliai, nes iš to idealizmo, kankinystės jie šiandien nepatiria jokios medžiaginės naudos.

Besigądinantieji, kad lietuvių tauta nedidelė, todėl ir gero daug neduos, viską sprendžia pagal didumą. Jiems vapsvos yra vertingesnės už bites, kadangi vapsvos yra didesnės; varnos yra vertingesnės už lakštingalas, kadangi varnos yra didesnės. Jiems būtų labai pravartu atsiminti seną lietuvių patarlę: "Jeigu nuo didumo pareitų, tai karvė kiškį pagautų". Kaip apie visus daiktus, taip ir apie tautas reikia spręsti ne pagal jų didumą. Šiandieninę pasaulio kultūrą sukūrė ne kinai, indai, arabai, slavai, o už šias išvardintas žymiai mažesnės tautos. Kada ispanai, italai davė pasauliui gražiausius šventuosius, gražiausius meno kūrinius, mokslininkus ir nežinomų kraštų atradėjus, tai šios tautos anais laikais vargiai buvo didesnės už dabartinę lietuvių tautą. Europos praeityje lietuvių tauta savo reikšmę turėjo. Gali ją ir ateityje turėti, lietuvių psichika ir jo sugebėjimai yra gana įdomūs.

Betgi laikydamiesi lietuviybės, ar nekenkiame tam kraštui, kuriame gyvename? Jokio krašto gerove nereikalauja, kad žmogus užmirštų ar išsigintų

to, kuo jis iš tikro yra. Priešingai, krašto gerovei reikalingas kiekvieno asmens savas kultūros įnašas. Žmogus, baidydamasis pats savęs, savo tikrojo vardo baidosi savo kultūros. Toks niekam tos kultūros ir neduos. Tokie žmonės naudojami tik tuo, ką kiti sukuria. Kiekvieno krašto interesams yra geriausi toli gražu ne tie, kurie savo charakterio netekę stengiasi visur pritapti prie didesnės minios. Nieks neužginčys, kad iš visų tautinių grupių Amerikoje yra reikšmingiausia žydų grupė. O jie toli gražu nėra iš tų, kurie būtų linkę sutapti su juos supančia minia. Kalbant apie žmonių asimiliaciją kuriame nors krašte, tas žodis gali būti ir gerai suprastas, bet kada tuo vardu norima iš asmens padaryti miniažmogį, tai šitaip suprantamai asimiliacijai geriausiai dera defetizmo vardas.

Kai kur labai madoje šūkis: "Esu tuo, kuo gimiau!" yra grynas sofizmas. Šito šūkio sau netaiko nei žydai, nei britai, nei prancūzai, nei airiai. Jis yra siūlomas tiems, kurie nesugeba skirti geografijos nuo istorijos, tautybės nuo gyvenamos vietos, motinos nuo lovos, kurioje jis užgimė. Šis sofizmas lietuvių lig šiol neapgavo. Tikėkimės, kad jie ir toliau mokės suprasti tų žodžių turinį.

Manantieji ir kalbantieji, kad jiems ir jų vaikams lietuvių kalba nereikalinga, nes jie nemana vykti į Lietuvą, nesupranta kalbos vertės ir perdrąsiai kalba apie savo vaikų ateitį.

Mes atkreipiame dėmesį, kad nedaug yra tokių tautų, kurios turėtų savo kalbą. Kur kas daugiau yra tokių, kurios kalbą pasisavino iš kitos tautos, susikombinavo iš įvairių kalbų. Tauta su sava kalba, ir tai tokia kalba, kuri tinka ir naujausių laikų gyvenimui — su turtingu žodynu, frazeologija ir t. t., parodo savo geniališkumą. Jeigu kalbą susikurti būtų toks paprastas dalykas, tai kiekviena tauta ir kiekvienas kraštas turėtų savo atskirą kalbą. Tačiau kaip nevisi individai vienodai lengvai kalbos mokosi, taip nevisos tautos lengvai kalbą susikuria. Mes lietuviai galime teisingai didžiulis, kad iš senovės turime savo kalbą, kuri ir dabar tinka ne tik kasdieninei konversacijai, bet ir mokslui, ir poezijai, ir visokiai kūrybai.

Kas kita yra šalia savos kalbos mokėti svetimų kalbų, o kas kita savą primesti ir svetimą pasisavinti. Bet kokios kalbos mokėti yra tiek naudingas dalykas, kad niekad nežinai, kaip ir kam tuo pasinaudosi. Jeigu apie viską lietuviai sako: "Ką moki, ant pečių nenešioji", tai tas pasakymas ypatingai tinka kalbai. Daugelis žmonių kalbų mokosi ne tik dėl biznio reikalų, bet kad galėtų pasinaudoti tų kalbų literatūra, susikalbėti su įvairiais žmonėmis kelionėse, visokiomis pasitaikančiomis progomis ir apskritai kultūriniais sumetimais. Nemokėti žmogui

savo tėvų kalbos niekad nebuvo garbės, nėra jos ir dabar. O atsimerant, kad kalbos lengviausia yra išmokyti vaiko metuose, tėvai padaro savo vaikams didelę skriaudą, jeigu savoje šeimoje neišmoko jų gerai savo kalbos. Visokios, o ypačingai savos kalbos, nevertinimą reikia atvira vadinti nesupratimu.

Kas iš tėvų gali atspėti, kur jo vaikams gyvenime teks nukeliauti ir kokia kalba pasinaudoti. Ar teisingai kalba tie, kurie sako, kad jų vaikai į Lietuvą negrįš? Jeigu po pirmojo pasaulinio karo toks skaičius lietuvių parvykdavo Lietuvą pamatyti, o nemaža jų ten ir apsigyveno, tai ką mes galime kalbėti apie ateitį. Šiandien aplink pasaulį yra lengviau apkeliauti, negu prieš 50 metų per vieną Atlantą perkeliauti, tai ką kalbėti apie ateitį už kokių 10—15 metų. Taip pat niekas negali šiandien atspėti, kokia bus apskritai pasaulio ir Amerikos gyvenimo konjunktūra po 10 — 15 metų. Jau šiandien kas metai tūkstančius Amerikos piliečių pavilioja Kanada, Pietų Amerika. Kas gali šiandien užtikrinti, kad netolimoje ateityje jų nepavilios kiti kraštai. O jais gali būti ir Lietuva ir kiti jos kaimyniniai kraštai.

Čia paminėtus ir kitus panašius klausimus LIETUVOS VYČIAI lig šiol tinkamai suprato. Reikia tikėtis, kad jie toliau padės juos tinkamai suprasti ir visiems pasaulio lietuviams.

Tačiau jeigu visiems lietuviams, tai ypačingai LIETUVOS VYČIAMS, reikia pilnai ir tinkamai suprasti patį tautybės turinį ir tą supratimą kitiems perduoti. Tautybės turinio prasmės negalima suvesti tik į viršines tautinės kultūros apraiškas: kalbą, literatūrą, meną ir panašius kūrinis. Tautybės tikrasis turinys yra toje dvasioje, kuri tautą išlaiko gyvą ir sveiką, tautai duoda savą charakterį.

Pastudijavus lietuvių dvasią nuo tada, kai istorijoje pradeda rasti apie ją žinių, lietuvių tautoje galime konstatuoti kelis dalykus, kurie nulėmė jos charakterio susiformavimą, jos tradicijas ir net pačią tautos egzistenciją.

Lietuvis turi gilų mistinį jausmą. Jis ir senovėje, stambeldis, ir dabar, krikščionis, lengvai suvokia Dievybės buvimą. Senovėje stambeldiška, dabar krikščioniška savo tikėjimą į Dievybę jis gina kartu su savo gimtąja šalimi, su laisve, su savo šeima, su savo natūraliomis teisėmis.

Iš to, kiek žinome apie savo tautos praeitį, galime sakyti, kad lietuvių tautoje buvo aukštai vertinamas natūralusis, o paskui ir krikščioniškas padorumas. Iš dievams ir šventykloms tarnaujančių vaidilučių buvo reikalaujama pilnos skaistybės.

Taip pat neturime nė mažiausių pėdsakų manyti, kad lietuvių tautoje kada nors būtų buvusi kiotokia moterystė, kaip monogaminė ir neardoma.

Katalikybės atnešta šeimos gyvenimo forma lietuviams nebuvo nauja. Tai buvo ta pati tradicinė lietuvių šeima, kuria jis gyveno nuo senovės. Tokią jis gynė lig pat paskutinių laikų. Krikščionybės skelbėjai niekad nėra skundęsi, kad Lietuvoje būtų turėję sunkumų prigydyti krikščionišką kuklumą ir krikščionišką šeimos supratimą.

Lietuvių tautai būdingu charakterio bruožu reikia laikyti taip pat jo šaltą ryžtingumą. Lietuviai niekad nestatė klausimo, kaip ilgai ir kaip sunkiai už ką nors teks kovoti. Jeigu jis įsitikinęs, kad jo pusėje tiesa, jis kovoja ligi laimėjimo. Šitą bruožą randam visuose Lietuvos istorijos laikotarpiuose.

Šitie ir kiti panašūs lietuvių dvasios bruožai suformavo jų charakterį, jų tradicijas, jų visą gyvenimo būdą.

Neginėjame, kad visais laikais galėjo pasitaikyti iš to bendro charakterio ir išimčių. Jeigu jų kas ir konkrečių paminėtų, tai būtų visai natūralu. O kad vėliau ir ateizmas, ir padorumo negerbimas, ir balsai atsižadėti tradicinio šeimyninio gyvenimo pradėjo ir viešai pasireikšti, tai visa buvo tik tiek, kiek lietuvius paveikė svetimos įtakos. Tai niekad nesekė ir neseka iš lietuvių tautos dvasios ir jos tradicijų.

Būkime nusiteikę šitaip suprasti tautybės turinį ir už tokį turinį kovokime. Aukštai vertinkime savą kalbą ir visas mūsų kultūros viršines apraiškas, nes tai mūsų tautos kūryba. Tačiau tai ne viskas. Jeigu jas begindami ir puoselėdami prarastume mūsų tautos dvasios pagrindinius dalykus, tai būtų pavojus prarasti tautą. O jeigu mums nepalankūs laikai ir padarytų mums nuostolio mūsų kultūros apraiškose, bet būtų išsaugoti dvasiniai pagrindai, tai tauta nežūtų, ir, atėjus laikui, vėl atsigautų ir anos viršinės apraiškos. Kai kadaise Lietuvos didikai patys permažai vertino savą kalbą, o caras buvo uždraudęs viską, tai nuo to nukentėjo tautinė kūryba — literatūra, menas ir t. t., bet nežuvo tauta. Jai laisvę atgavus, labai gažiai pražydo ir viršinė kultūra. O jeigu paliekant nedraustas viršines kultūros apraiškas kas nors būtų sunaikinęs lietuvių tautos dvasinius pagrindus ir gyvenimo tradicijas, būtų sunaikinęs pačią tautą.

LIETUVOS VYČIAI! Darbuokimės visi kartu atlaikyti savo tautą, jos kalbą, jos kultūrą. Stiprinkime lietuviuose meilę tų tradicijų, kurios išlaikė lietuvių tautą gyvą, sveiką, giliai krikščionišką, visada pasiryžusią už savo gyvenimo pagrindus, už savo teises pakelti ir laimėti visas kovas, kurias jai tenka ar teks kovoti. Po šūkiu "Dievui ir Tėvynei" suburkime viso pasaulio lietuvių jaunimą. Dievas laimins LIETUVOS VYČIUS, nes jų darbas yra kilnus.

Letter From Our Spiritual Director

DEAR KNIGHTS AND LADIES

As the 40th National Convention approaches I find myself separated from you by thousands of miles of ocean and land. Yet, in spirit I am very close to you and anxious that the convention, so soon to take place in Boston, be rich in blessings and accomplishments.

Forty years in the history of an organization is a very long time. But in the over-all picture of Lithuanian history, this is still only a brief span. For it is already 150 years since Lithuania fell into power of the Czars, 500 years since the era of Lithuania's greatness under Grand Duke Vytautas, 700 years since the Baptism of Lithuania, and perhaps 3000 years since Lithuanians were first distinguished as a separate people. Organizations have come and gone in Lithuanian life according to the varying purposes and needs of the nation, each adding its own peculiar richness to the character of the Lithuanian people. The Knights of Lithuania organization during the past forty years has played a major role in the life of Lithuanian-Americans. Because its ideals of faith and patriotism are vital at all times our organization may be destined to enrich Lithuanian-American life for many years to come.

Humble as is the K. of L. in its everyday activities, its accomplishments and influence for good are such that every member may well be proud of his role in its program. The many fine leaders who received their first practical training in the K. of L., the fine Catholic families whose parents first met at social activities sponsored by the K. of L., the many loyal friends won for the cause of a free Lithuania by the Lithuanians Affairs Committee, the continuing help and cooperation given our Lithuanian Catholic parishes by our organization, are a growing tribute to the past and present members of the Knights of Lithuania.

Yet, it is always dangerous to reminisce about the glories of the past unless we are mindful of our obligations in regard to the future. A very profound lesson was impressed on my mind as I visited some of the ancient Catholic shrines of Rome. The contrast of past and present is very striking. In Rome the tourists can visit the mamertine prison where St. Peter awaited his crucifixion. He can stand in the very places where St. Peter and St. Paul met their martyrdom. He can walk along the dark corridors of the underground Catacombs hallowed by

the presence of relics of early Christian saints and martyrs. He can visit St. Clement's church where he finds the remains of a Christian Church in the days of the Roman persecutions, as well as an even more ancient pagan shrine to Mithras. The Romans, and indeed all Italians should be proud of the treasures of antiquity which are theirs. They might well rejoice in the many blessings which are available to them in the sacred relics of ancient Christianity.

Unfortunately, the Christian faith enshrined in the monuments of antiquity is not equally alive in the hearts of modern Italians. As recent events have shown, communism is a growing concern in Italy. In the elections of last June the communists gained over their showing in 1948 and now run a very close second to the largest party, the Christian Democrats. This is the mystery of communism: that inspite of the efforts of Catholic Action organizations, inspite of the impressive record of social and industrial improvements by the De Gasperi government, which in seven years has done more for Italy than Mussolini during his entire regime, inspite of the proven iniquity of communist regimes in occupied lands, so many Italians have rejected the ancient Christian faith and have turned to communism. It is not enough that faith be enshrined in monuments; it must give life to every action.

This same danger can ensnare members of our organization. It is easy to be content with the externals and customs of our faith. But if we wish to be strong, our faith must be alive. It must be enlightened by reading Catholic books; it must be nourished by frequent reception of the Sacraments; it must be proven by the sacrifice entailed in Catholic Action. Otherwise we become ineffective as Catholics and stand by as communism wins over the hearts and minds of our neighbors.

On the occasion of the fortieth convention of the K. of L., many hopes are placed in the Knights of Lithuania by Lithuanian priests and people. They are proud of the accomplishments of the past. They have hopes that you, the members of the K. of L., will play a major role in the Catholic Action of our Lithuanian parishes, and preserve in the difficult work of preparing for the liberation of Lithuania. May God inspire you to fulfill all the high hopes placed in you.

Vytiškai,

**Fr. Al Contons,
National Spiritual Director**

40TH K. OF L. NATIONAL CONVENTION COMMITTEE
SEIMO RENGIMO KOMISIJA

Rev. A. J. Contons - Rev. F. A. Virmauskis

Rev. A. A. Jurgelaitis, O. P.

J. Ginkus

J. Olevitz - Ulevičius

Dr. J. Leimonas

John Daniels

Rev. J. Zuromskis

W. Skudris

A. Laudansky

A. Norvilas

Phil Carter

F. Rāvadauskas

E. Daniels

F. Grendal

Rita Shatas

Mrs. F. Akule

Al Akule

S. K. Griganavičius

Diane Shatas

L. Romanskis

A. Jakubauskas

L. Svelnis

A. J. Yuong, Esq.

F. Zaleskas

Edmund Rudis

J. Arlauskas

Joseph Lola

Al Ivaska

P. Bizinkauskas

BUVUSIEJI VYČIŲ PIRMININKAI

Hon. J. J. Bielskis
Los Angeles, California.

K. S. Jonaitis,
Chicago, Illinois.

K. Viesula,
Norwood, Mass. (miręs 1953)

Joseph Boley,
New York City

Kai kurių pirmininkų paveikslai telpa Garbės Narių sąrašė. Sekančių pirmininkų paveikslų neturėjome: Dr. J. Bučnis, Dr. M. Bagdonas (miręs), Dr. Jonas Poška, A. Onaitis, Adv. A. Lapinskas, Adv. Ch. F. Paulauskas- Paulis.

LIETUVOS VYČIŲ BUVUSIEJI CENTRO VALDYBOS PIRMININKAI

- Norkūnas, M. A.** (1913—1914, 1914—1915), miręs.
Karosas, J. E. (1915 — 1916, 1916 — 1917, 1920 — 1921), išvykęs į Lietuvą.
Bučnis, J. (1917 — 1918), gydytojas, gyvenęs Catonsville, Md.
Aleksis, A. (1918 — 1919, 1923—1924), muzikas-kompozitorius, Waterbury, Conn., lietuvių kolonijos ir vyčių veikėjas.
Bielskis, Dr. J. J. (1919 — 1920), Lietuvos Garbės Konsulas, gyvenęs Los Angeles, Calif., mieste.
Juras, P. (1921—1922), prelatas, Lawrence, Mass., lietuvių parapijos klebonas, žymus veikėjas, lietuviškos knygos mecenatas.
Jonaitis, K. S. (1922 — 1923), turįs vaistinę Chicagoje ir priklausąs tenykštei seniorų kuopai.
Bagdonas, Dr. Mikas (1924—1925, 1925—1926), buvęs Lietuvos Konsulas Chicagoje, miręs ir palaidotas šv. Kazimiero kapinėse.
Viesula, K. (1926—1927, 1927—1928), miręs.
Poška, Dr. Jonas (1928—1929), medicinos gydytojas, gyvenęs Chicagoje.
Onaitis, A. (1929—1930, 1930—1931), gyvenęs Homestead Pa., reiškiasi ir dabar vyčiuose.
Lapinskas, A. 1931—1932, 1932—1933), advokatas, gyvenęs Chicagoje.
Mažeika, A. J. (1933 — 1934, 1934 — 1935, 1935 — 1936, 1936 — 1937, 1937 — 1938, 1940 — 1941), gyvenęs Pittsburgh, Pa., žymus vyčių ir lietuvių katalikų veikėjas.
Paulauskas, Ch. F. (1938—1939), advokatas, gyvenęs Kearny, N. J., priklausąs ir dabar vyčiams.
Gudelis, Pranas (1939 — 1940), gyvenęs Dayton, Ohio, dabartinis ir kartu ilgametis Centro Valdybos kasininkas, žymus vyčių veikėjas.
Razvadauskas, P. (1941—1942, 1942—1943, 1943—1944, 1944 — 1945, 1945 — 1946), verslininkas, gyvenęs Bostone, Mass., vyčių ir lietuvių katalikų veikėjas.
Boley, J. (1946 — 1947, 1947 — 1948, 1948 — 1949), gyvenęs New York, N. Y., mieste, žymus vyčių ir kitų lietuvių organizacijų veikėjas.
Jatis, J. (1949 — 1950), gyvenęs Chicagoje, vyčių veikėjas, besireiškęs Chicagos politiniame gyvenime.
Wesey, Al. (1950—1951, 1951—1952, 1952—1953), gyvenęs Great Neck, N. Y., vyčių veikėjas, gamtos mėninkas.

Knights of Lithuania
COUNCIL 26

Knights Times

St. CASIMIR PARISH WORCESTER

K. of L. RADIO PROGRAM
PITTSBURGH DISTRICT STATION **WLOA**
BRADDOCK, PA., EVERY SUNDAY

I AND I DISTRICT NEWS Council 18
VOL. I No 3 FEB 18

AMBER KNIGHTS

April 1, 1953

KNIGHT NEWS
council three philadelph

DISTRICT BULLETIN

FEBRUARY 1951

Published by N.Y. & N.J. DISTRICT
Knights of Lithuania, Address
correspondence

K of L - ILLINOIS INDIANA DISTRICT

COUNCIL COMMITTEES ON LITHUANIAN AFFAIRS---Sept. 20-22, 1946 I Bulletin 1
Rev. John C. Jutkevičius,
National Chairman of the Committee
on Lithuanian Affairs

Knights of Lithuania
Council #135
ANSONIA, Conn.

VYČIU KARDAS

THE KNIGHTS OF LITHUANIA SWORD
PUBLISHED BY MEMBERS OF COUNCIL #102 KNIGHTS OF LITHUANIA
Volume II, 5
Detroit, Michigan

KEYHOLE NEWS

KNIGHTS OF LITHUANIA
C-17 SOUTH BOSTON, MASSACHUSETTS

XXXXX	X	X	XXXXX	
X	X	X	X	
X	XXXXX	XXX		
X	X	X	X	
X	X	X	XXXXX	

EDITOR: Ed
STAFF: Hel, Bar, Ed, Joe

X	X	XXXXX	X	X
X	X	X	X	X
XX	XXX		X	
X	X		X	
X	XXXXX		X	

COVER: Ron

- C-29, Newark -

EQUESTRIAN

PUBLISHED BY MEMBERS OF COUNCIL 116 - WORCESTER, MASSACHUSETTS

ONE TWO THREE

BULLETIN
Council 103
Providence, R.I.,
April, 1953

Better Catholics

1 - FIRM FAITH

KNOWLEDGE and BELIEF of GOD'S REVEALED TRUTHS

CONVICTION { CATHOLIC READING - CATECHISM
SERMONS - MEDITATION

2 - STRONG HOPE

CONFIDENCE and TRUST IN GOD and HIS MERCY

3 - ARDENT CHARITY

PRACTISE OF FAITH { LOVE of GOD { WORSHIP — CULT
COMMANDMENTS
GOOD WORKS
LOVE of NEIGHBOR { SPIRITUAL WORKS } OF
CORPORAL WORKS } MERCY

Better Americans

1 - INTEREST

IN FEDERAL-STATE-LOCAL GOVERNMENT { BE EVER
WIDE
AWAKE

2 - USE OF BALLOT

FOR PROPER PURPOSE

3 - CONCERN

FOR COMMUNITY WELFARE

Better Lithuanians

1 - PRESENT ATTITUDE

WRONG • EXTREME - EVERYTHING LITHUANIAN
• EXTREME - NO LITHUANIAN WHATSOEVER

RIGHT — IN MEDIO STAT VIRTUS — Middle Course

2 - NATURE

LOVE OF LITHUANIA { LAND OF OUR FORBEARS
HISTORY
PLACE AMONG FAMILY OF NATIONS

LOVE OF LITHUANIAN LANGUAGE { ORIGIN
BEARING
WORTH

LOVE OF LITHUANIAN TRADITIONS { FOLK SONGS
DANCES
FOODS
RELIGIOUS
OBSERVANCES

OUR SOLEMN DUTY

Knights of Lithuania is celebrating its fortieth year of activity. We are stronger today and more hopeful of the future than we have been during other years of our organization's existence.

We are a great organization. We live in the present, but we work for the future; and of course, we remember the mistakes of the past. The best plan for the future, for the existence and solidity of our organization is not a number of points, an occasional burst of publicity, or a drive of one sort or another. We do need planned programs for activity and they do help if properly executed. We make ourselves stronger by knowing our organization, familiarizing ourselves with its activity, and studying our Constitution.

Look into the K. of L. Constitution and you will find everything so carefully gotten together and well worded that it is real law and basis of our existence. To be an ideal Knight or an ideal council we also learn that from our Constitution. Read it, study it, learn all the facts, and you will really become familiar with our organization.

It is the same with our duties. Sometimes we neglect our duties, sometimes we are lazy about doing our bit. But we are only fooling ourselves and even here we must "account for stewardship." All our duties are clearly outlined in the Constitution and if we know our duties and just how to carry them out, we will do a good job. We will then hear "well done, steward."

Conventions are necessary, too. They are interpreting factor of our organization besides our Supreme Council notices and activity. Conventions are supposed to make new rules and by-laws as well as interpret their use and benefit. Attending conventions — national or district — should be a MUST for all members at some time or other. It is one way of clasping a fellow Knight's hand and acknowledging a close relationship in working hard and gratuitously for great ideals. It is the place to get the feeling, the drive, that you must go out and do more; that your past accomplishments have not amounted to much when you think of what there is yet to do.

So during this anniversary year of ours, let us think of our great ideals and duties. Forty years has not hurt the organization; it has cemented the activity and need for survival; it has insured our future existence. Let's feel that the organization needs us and we need it.

Al Wesey-Vasiliauskas
National President

Thumb Nail Sketch of Forty Year Old Knights of Lithuania

Felicija Grendal

What George Washington is to the United States, the late Mykolas A. Norkūnas of Lawrence is to the Knights of Lithuania. It was he along with Father Francis A. Virmauskis, pastor of St. Peter's Lithuanian Church in South Boston, Mass., who had conceived the idea of founding the Knights of Lithuania.

Combining his experiences in making badges and other insignia for fraternal organizations with his interest and love for his countrymen, M. A. Norkūnas started to organize the Knights of Lithuania on April 27, 1913. He was the guiding light and the most active and consistent moving spirit of the organization. Success never went to his head and difficult times never discouraged him from carrying on the work of organizing young ladies and men of Catholic Lithuanian background and ancestry.

The Commonwealth of Massachusetts is justly proud in having the National Convention of the Knights of Lithuania convene in Boston for its 40th Annual Convention. For some time "Vytis", the monthly publication, has been published here regularly.

The national organization is made up of districts — five in number. They are located in New England, New York — New Jersey, Pittsburgh, Ohio—Michigan and Illinois—Indiana. These in turn have as component parts called councils. One hundred thirty-seven councils have been organized with various degrees of activity and inactivity.

Since its founding and up to World War II, the Knights of Lithuania maintained pretty close ties with the "Pavasaris" organization of Lithuania. Our present editor, Dr. Juozas Leimonas, one of our newcomers to this country and a refugee from communism, had been the organizer and president of "Pavasaris".

During Dr. Leimonas' visit to the United States in 1936 he had an opportunity to become better acquainted with our founder, Mr. Norkūnas. The two of them made inseparable team for advancing the interests of both of these organizations.

Other manifestations of loyalty and patriotism of the Knights of Lithuania one can find in glancing through their activities in this country and their aid to their less fortunate brethren in Lithuania or from Lithuania particularly after the beginning of World War II and the Soviet Russian, Nazi and Soviet Russian occupation of Lithuania.

In this country, the Knights of Lithuania had sponsored lectures, theatricals, concerts, handicraft expositions, course of study, athletic events and patriotic exercises in celebrating the Independence Days of the United States, the Fourth of July, and of Lithuania, February Sixteenth.

Along the intellectual pursuits, the Knights of Lithuania have established libraries and supported both morally and materially the Lithuanian Catholic press and other Catholic organizations and institutions.

On more than one occasion outings have been held during which special tribute had been paid to outstanding Lithuanian-American figures. As examples of the more interesting activities for attracting and interesting the youth, outings are held in honor of such outstanding athletes as Lieutenant Al. Blozis, one of our members who had lost his life in World War II and whose outstanding accomplishments in the collegiate track and football fields will be long remembered.

For some time under the leadership of Father John C. Jutkevičius with the assistance of the districts, very effective work has been carried on in seeing that Lithuania receives fair and just type of publicity. In this work, Father Jutkevičius has obtained some unusual results in cutting down and eliminating subversive elements on the air that had tried to use the Lithuanian language.

I might also say that all the active dues paying members are most cooperative whenever the occasion arises. The officers, particularly the secretaries both national and local have spent considerable time in keeping up the reports and records to date. In addition to that, we are very fortunate in having some of our more successful business and professional people who from time to time make appreciable contributions in carrying on the work. But to cap it all, just look at our list of former Presidents of Knights of Lithuania and you will see readily why the Knights of Lithuania have been the outstanding Lithuanian—American Catholic organization: M. A. Norkūnas, deceased; J. E. Karosas in Lithuania; Dr. J. Bučnis, physician, Catts-ville, Maryland; Professor A. Aleksis, musician, composer of "Vyčių Himnas", Waterbury, Conn.; Dr. J. J. Bielskis, honorary consul of Lithuania, Los Angeles, California; Rt. Rev. F. M. Juras, pastor of St. Francis Church, Lawrence, Mass.; K. S. Jonaitis,

(Continued on page 19)

VYČIŲ GARBĖS NARIAI

M. A. Norkūnas (dec'd)

Rt. Rev. Dr. K. Urbonavičius (dec'd)

Rt. Rev. Msgr. J. J. Ambotas

Very Rev. Msgr. Francis M. Juras

Rev. Dr. J. Navickas (dec'd)

Rev. Francis A. Virmauskis

Rev. Dr. Ig. Boreišis

Rev. Ig. Albavičius

Rev. J. Vaitekūnas

VYČIU GARBES NARIAI

Rev. M. Urbonavičius, MIC

Rev. K. A. Vasys

Rev. Joseph Simonaitis (dec'd)

Leonard J. Šimutis, Sr.

Ignatius Sakalas

Matas Zujus

Anthony F. Kneišys

Prof. Kazys Pakštas

Prof. Alexander J. Aleksis

VYČIU GARBĖS NARIAI

John Spranaitis

Stanley Šimulis

Kastas A. Zaromskas (dec'd)

J. L. Juozaitis-Jatis

Frank Razvadauskas

Anthony J. Mažeika

Anthony J. Jankauskas-Young, Esq.

John Kasulaitis

Felicija M. Grendal

VYČIŲ GARBĖS NARIAI

Rev. Prof. Kemešis

Rev. Jeronimas Vaiciunas (dec'd)

Jonas Brazauskas

Prof. Eretas' Picture appears on page 46. Missing photos — John Karosas, Pranas Zdankus, Jack Sharkey, Albina Osipavičius, Rev. A. Valančius, Rev. J. Valantiejus, Bronė Paliliūnas and Mrs. S. Gabaliauskas.

pharmacist, Chicago, Ill.; Dr. Mikas Bagdonas, deceased; K. Viesula, deceased; Dr. Jonas Poška, physician, Chicago, Ill.; A. Onaitis, Homestead, Pa.; A. Lapinskas, attorney-at-law, Chicago, Ill.; A. J. Mažeika, engineer, So. Ozone, New York; Ch. F. Paulauskas, attorney-at-law, Kearny, N. J.; Frank Gudelis, Dayton, Ohio; Frank Razvadauskas, Cafe proprietor, South Boston, Mass.; Joseph Bolep, producer, director, Voice of America, New York City; Jonas L. Juozaitis-Jatis, U. S. Army veteran,

Court officer, Chicago, Ill.; current president Al Vasiliauskas-Wesey, landscape artist, Great Neck, New York.

This year, the convention is being held in the Athens of America — Boston, Massachusetts. This Jubilee Convention has for its motto — **The Strength of Knights of Lithuania — Enslaved Lithuania's Hope of Freedom.**

“Lai Vyčiai gyvuoja ir dirba Dievui ir Tėvynei!”

Knights of Lithuania Honorary Members

* Mykolas A. Norkūnas	Very Rev. Francis M. Juras
John Karosas	Rev. A. Valančius
Prof. K. Pakštas	* Bronė Paliliūnaitė
* Rev. Dr. J. Navickas	Mrs. S. Gabaliauskas
* Rt. Rev. Dr. K. Urbonavičius	John Spranaitis, Sr.
Pranas Zdankus	Stanley Simulis
Jack Sharkey	* Kastas A. Zaromskis
* Rev. J. Vaičiūnas	Rev. I. Albavičius
Matas Zujus	Rev. J. Vaitekūnas
Prof. Dr. Juozas Eretas	Rev. M. Urbonavičius, MIC
Rev. Prof. Kemešis	Rev. K. A. Vasys
Prof. Alexander J. Aleksis	Ig. Sakalas
Albina Osipavičiutė	Jonas L. Juozaitis-Jatis
Msgr. J. J. Ambotas	Frank Razvadauskas
* Rev. Joseph Simonaitis	Anthony J. Mažeika
Rev. J. J. Valantiejus	Leonard J. Šimutis, Sr.
Rev. Francis A. Virmauskis	Anthony F. Kneišys
Rev. Dr. I. Boreišis	Jonas Brazauskas

Rašytojas A. Vaičiulaitis, buvęs “Vyties” redaktorius 1948—50 m.

Anthony J. Young, Esq.
Jerry Kasulaitis
Felicija M. Grendal
C Frank Gudelis
C Juozas Sadauskas

(* Dead)

(C Candidates)

Į LIETUVOS VYČIŲ PRAEITĮ PAŽVELGUS

Leonardas Šimutis

Dienraščio redaktoriui nelengva yra surasti laiko parašyti straipsnį kitam laikraščiui. Dr. Juozas Leimonas, „Vyties“ redaktorius, net keliais laiškais turėjo priminti, kad išpildyčiau savo pažadą — šį tą parašyčiau iš Lietuvos Vyčių, mūsų jaunimo organizacijos, praeities. Sunku būtų trumpame rašinyje duoti bent kiek geresnį vaizdą iš tos organizacijos istorijos, kuri savo darbais ir nuopelnais yra labai turtinga. Pabrėšiu tik vieną kitą momentą.

Atvykęs į Ameriką prieš keturiasdešimt metų (1913), L. Vyčių organizaciją jau radau įsikūrusią. Jai užuomazga padaryta 1912 metais. Pirmieji jos iniciatoriai buvo Mykolas Norkūnas, kun. Antanas Kaupas ir Stasys Bugnavičius. Mintį organizuoti lietuvių katalikų jaunimą iškėlė M. Norkūnas, todėl jis ir yra vadinamas L. Vyčių tėvu. Kun. Kaupą, pirmąjį „Draugo“ redaktorių (1909—1913 m.) galima vadinti vyčių krikšto tėvu, nes jis jiems tą vardą parinko. St. Bugnavičius iš Vyčių sąjūdžio pačioje pradžioje pasitraukė, kai M. Norkūnas iki savo mirties išbuvo veiklus narys, pelnęs visų narių meilę ir garbės narystę. Kun. Kaupas mirė 1913 m. rudenį, kai savaitraštis „Draugas“ jau buvo perkeltas į Čičagą iš Wilkes Barre, Pa. Nėra jokios abejonės, kad velionis būtų dar daug davęs organizacijai, jei vėžio liga pačiame stiprume jo gyvybės nebūtų pakirtusi.

1912 ir 1913 metai L. Vyčiams nedaug tebuvo veikšmingi. Nebuvo kas veikia, kas vadovauja. Lietuvių visuomenė stipriai pajuto Vyčių įsikūrimą 1914 m. Pačiu žymiausiu „spiritus movens“ buvo tapojasis „Draugo“ redaktorius, 1914 m. pradžioje atvykęs iš D. Britanijos, kun. Fabijonas Kemėšis, gabus publicistas, dinamiškas organizatorius, puikus kalbėtojas. Patį pirmąsias dėmesį kun. Kemėšis kreipė į apjungimą lietuvių katalikų jaunimo į L. Vyčių organizaciją. Jis rašė, jis kalbėjo, jis organizavo. „Draugas“ pasidarė Vyčių organas.

Kitas didysis kun. Kemėšio rūpestis buvo surasti ir išauklėti jaunimui vadų. Tai jam sekėsi. Jis daugelį uždegė troškimu veikti, pasiruošti jaunimui vadovauti. 1914 metų pavasarį mudu su komp. Aleksandru Aleksiū (Aleksandravičium), kun. Kemėšio padedami, suorganizavome Vyčių 4 kuopą Čičagoje (Dievo Apvaizdos par.). Ir komp. Aleksis ir aš pats į šią kuopą daug savo jaunos energijos įdėjome. Organizavome vakarinius jaunimui kursus ir patys juose „profesoriovome“; sukūrėme Vyčių chorą; steigėme dramos ratelį, statėme veikalus, patys

režisavome ir svarbesnes roles vaidinome, trūkstant dramos veikalų, aš pats keletą jų parašiau. Reikalas spyrė. Įsteigėme knygyną, skaityklą, rengėme paskaitas.

Pažymėtina, kad tais laikais visi L. Vyčių 4 kp. ir kitų kuopų parengimai apsieidavo be svaigalų. Būtų iškilęs didelis skandalas, jei betkuri Vyčių kuopa būtų surengus, taip sakant, „girtą vakarą“. L. Vyčių 4 kuopa ir bendraisiais tautos reikalais daug ir nuoširdžiai rūpinosi. Kilus Pirmam Pasauliniam Karui (1914 m. vasarą), susiorganizavus Tautos Fondui ir Amerikos Lietuvių Tarybai, rinko aukas nuo karo nukentėjusiems Lietuvos žmonėms. Tame darbe jie turėjo dideli pasisekimo.

Truputį ilgiau sustojau prie vienos kuopos, kad duotų geresnį vaizdą, kas rūpėjo vyčiams anais pirmaisiais organizacijos gyvenimo metais. Lygiai tokie pat darbai ėjo ir kitose kuopose, kurios buvo veikėjų auklėjimo ir paruošimo mokyklomis, davusiomis mūsų visuomenei visą eilę idealistų veikėjų ir vadų.

Tais pačiais 1914 m. vyčių eilėse pasirodė tokie šaunūs jaunuoliai idealistai, kaip Julius Kaupas, Kazys Pakštas, Aleksandra Račkus, Jonas Poška, Antanas Pocius, M. Šimonis, Antanas Kneizys, Jonas Miliauskas, J. E. Karosas, Julius Bielskis, P. Mulevičius, P. Balutis, Ignas Sakalas, V. Rukštalis, Pr. Zdankus, M. Zujus, J. Ramanauskas, J. Navickas, Pr. Juras ir daugelis kitų. Iš mergaičių veikėjų — Matilda Šukytė, Salomeja Šlegaitė, Monika Gurinskaitė, S. Kačinskaitė etc. Visi šie ir kiti veikėjai dideliu užsidegimu dirbo Vyčiams, daug laiko ir energijos aukodami.

1915 m. organizacija jau buvo tiek stipri, kad Čičagoj (Šv. Jurgio par.) įvykęs L. Vyčių seimas nutarė leisti nuosavą laikraštį, duodant jam vardą „Vytis“. Leidėjais išrinko keturis studentus: Al. Račkų, K. Pakštą, A. Linkų ir L. Šimutį. A. Linkus šitame vienete negalėjo dirbti, nes mokėsi toliau nuo Čičagos. Likusieji trys — du redaktoriai (Račkus ir Pakštas) ir administratorius (L. Šimutis) pirmąjį „Vyties“ numerį išleido 1915 m. spalio 21 d. Čičagoj.

„Patriotiška, mokyta, blaivi, sveika ir dora jaunuomenė yra daug žadanti Lietuvai ir joje yra visa mūsų viltis. Jaunuomenė negali būti patriotiška, jei ji nėra mokyta; ji negali būti tobulai protiškai išsilavinusi, jei ji nėra blaivi... ji negali būti dora be tikėjimo, be Kristaus mokslo“ — taip rašė red. Al.

Ritual Committee. Longinas L. Svelnis, treasurer and Adele Ceraska, secretary. Jack L. Jatis, chairman (picture appears on p. 18).

Račkus 1-me „Vyties” nr. 1915 m. (Tuometinis „Vyties” redaktorius dabar žymus gydytojas, numizmatikas, lituanistas etc. dr. A. M. Račkus).

„Jeigu ligšiol jaunimas skurdo, neįstengė apsišviesti ir pagerinti savo būklės, tai pirmoji ir svarbiausia to priežastis buvo stoka tokios organizacijos, kuri būtų paėmusi viso darbo vadžias į savo rankas. Dabar gi jaunimas suprato tą klaidą” — priminė kitas redaktorius K. Pakštas (dabartinis prof. dr. K. Pakštas.).

„Amerikos lietuvių laikraštijos darželyje pražydus „Vyčiui”, kaip rašė Al. Račkus, L. Vyčių veikla dar labiau pagyvėjo. Kūrėsi nauji skyriai, jie jungėsi į apskritis ir ši mūsų jaunimo organizacija pasidarė pati veikliausia. Kai tarp 1914 ir 1920 m. buvo dirbami Lietuvos šelpimo ir laisvinimo darbai, vyčiai jau galėjo atsisoti pirmose darbininkų ir kovotojų eilėse.. Kai atsidarė keliai į Lietuvą po Pirmojo Pasaulinio Karo, ne vienas jaunuolis vytis skubėjo į Lietuvą ir stėjo savanoriu į atsistatančios Tėvynės kariuomenę. Tai buvo patriotinio auklėjimo pasekmės. Daug vyčių stovėjo ir politinio darbo viršūnėse, dirbdami Amerikos Lietuvių Taryboj, Tautos Fonde, informacijų biuruose ir t.t.

Pirmiesiems veikėjams ir vadovams persikėlus į Nepriklausomą Lietuvą, įsijungus į kitų organizacijų veiklą, ar pasinėrus į išimtinai savus profesinius reikalus, organizacija pergyveno savotišką krizę. Jos vadovybė perėjo į jaunesniųjų rankas. Truputį pasikeitė veikimo metodai, pasikeitė ir nuotaikos. Į negausingą likusį senesnės kartos veikėjų skaičių pradėta žiūrėti lyg ir su nepasitikėjimu. Iš kilo reikalas vis daugiau ir daugiau į susirinkimus ir, pagaliau, į „Vytį” įnešti anglų kalbos. Kai kurių senesniųjų tai buvo palaikyta tolimu nuo lietuviškumo. Tai paskatino nemažą senesniųjų skaičių iš organizacijos pasitraukti.

Bet šitoji krizė nesitęsė ilgai. Greit išaugo ir pribrendo jaunesnioji vadų karta, taip pat religinga, lietuviška. Ji greit persiėmė savo pirmtakūnų dvasia ir kibo į darbą. Juozas Bulevičius (Boley), N. Viesula, Onaitis, A. Mažeika, Pr. Razvadauskas, Jonas Juozaitis (Jatis), Vasiliauskas, Pr. Gudelis, K. Savickas, Grendelytė, Bronė Paliliūnaitė, Rubliauskaitė, Boris ir daug daug kitų išlaikė organizaciją jai prideramoje aukštumoje. Pažymėtinau daug nuopelnų turi kun. Jonas Jutkevičius, ilgametis dvasios vadas ir vyčių lietuviškosios akcijos vadovas. Jis savo patriotiniais pamokslais ir kalbomis, straipsniais ir laiškais nuolat žadino ir skatino. Tai naujųjų laikų kun. F. Kemėšis. Ji pasekė nemažas skaičius ir kitų jaunesniųjų kunigų. Kai kur (pvz. Chicagoj) susiorganizavę senesnieji vyčiai bando sudaryti jaunųjų kuopoms kiek galint stipresnį užnugarį, bandydami ir veikimui sąlygas pagerinti. Kai kur ir vienas kitas tremtinių į organizaciją įsijungė. Atrodo, kad vyčiai ir vėl turi visus galimus savo veikimą vystyti plačiu mastu ir mūsų visuomenėj vaidinti tokį vaidmenį, kokį vaidino pirmame savo gyvavimo dešimtmetyje. Šio meto reikia lai nėra mažesni. Reikia tautinį potencialą išlaikyti, jos vardą ginti, prie Lietuvos laisvinimo darbų dėtis.

Todėl ir linkiu, kad kiekvienoje lietuvių parapijoje veiktų L. Vyčių kuopa, kad tarp jų — Vyčių, Lietuvių R. K. Susivienijimo, Ateitininkų Federacijos ir kit. lietuvių katalikų organizacijų išaugtų glaudus bendradarbiavimas, susidarytų didžioji talka religinėms ir tautinėms brangenybėms išlaikyti. Jos viena kitą gali papildyti, viena kitai padėti. Mūsų veikimo centras — ALRKF, be abejonės, šitokiu bendradarbiavimu džiaugsis. Juo džiaugsis Dievas ir Tėvynė.

LIETUVOS VYTI!

Tavo tikėjimas yra tavo tautinė jėga. Todėl eidamas į pasaulį—

- * **NEŠKIS** su savim lietuviškus religinius ženklus: kryžių, Rūpintojėlių, mūsų šventovių Marijos paveikslus; nebus galima bažnyčiose, tai bent namuose;
- * **MELSKIS** iš lietuviškos maldaknygės, giedok lietuviškas giesmes, — jei
- * **ŠVĘSK** lietuviškas Kūčias su paplotėliu ir šieniu, Verbų dieną su verbomis, Velykas su procesijomis, Sekmines su berželiais, Vėlines su žvakėmis ant savo mirusių tautiečių kapų;
- * **SKELBK** visiems mūsų didvyriškas religines kovas, prasidėjusias Kražiais ir nepabaigiamas visame pasaulyje žinomo kankinio vyskupo Matulionio mirtimi;
- * **KARTOK** legendas ir pasakojimus apie kilniąsias ir tauriąsias mūsų asmenybes, pelniusias savo šventumą kovoje už mūsų tautos teisingas teises;
- * **PALAIKYK** geruosius tautinius darbo, apsirengimo, žaidimo, poilsio, svečiavimosi papročius, nes jie reiškia dorinį mūsų tautos charakėrį;
- * **SAUGOK** lietuvių gerą vardą, nes mūsų tautai būdingas pabrėžimas žmogaus vertės, kuri surišta su jo vardu;
- * **UGDYK** bendruomenišką lietuvių dvasią ir tautinį solidarumą: priklausyk lietuviškoms organizacijoms, palaikyk lietuvišką spaudą.

"Vyties" Redaktoriai 1945

Dr. A.C. Račkus

Dr. K. Pokštas

M. Zujus

J. Karosas

Ign. Sokalas

A. Lopinskas

K. Savickus

Kun. A. Valančius

Pr. Zdanekus

K. Jonaitis

J. Petraitis

A. Skirius

Ed. J. Kubaitis

Jon Phillips

PRIEŠ KETURIAS DEŠIMT METŲ

L. VYČIŲ ORGANIZACIJOS 40 METŲ GYVAVIMO SUKAKTIES PROGA

Rašo Ignas Sakalas

Prieš keturiasdešimt metų, galima sakyti, nieks iš Amerikos lietuvių nesidomėjo organizacija, kuri stengtusi apjungti jaunimą pradedantį įsikurti Naujame Pasulyje ir kasdien beatvykstantį iš Lietuvos žaliųjų kaimų. Gal tai buvo dėl to, kad ne tik abieji susivienijimai (Lietuvių Romos Katalikų Susivienijimas Amerikoje ir Susivienijimas Lietuvių Amerikoje), bet ir besikuriančių lokalinių draugijų bei klubų nariai buvo jauni vaikinai ir merginos. Greta šių draugijų daugiausia savišalpos pobūdžio, kūrėsi Šv. Kazimiero Karalaičio, tai kurio nors kunigaikščio vardu. Nariais į šias draugijas buvo primamas pats gražiausias Lietuvos jaunimas, kariškos prievolės atlikimo amžiaus, kurių tos draugijos viliodavo ypatingą aprangą (uniforma). Kiekviena tokią kareivių draugija turėjo skirtingą aprangą su generoliškais antpečiais, žibančiais kardais, aukštomis kepurėmis su stačiais ašutiniais kutais ir t. p. Savo globėjo šventę, arba kurį nors tautos įvykį, švėsdama draugija išėjus į gatvę paraduoti atrodė lyg kurios nors šalies karaliaus gvardija. Veik kiekviena kareivių draugija Didžiojo Šeštadienio naktį pilnoje aprangoje, kas pusvalandį pasikeičiant savo parapijos bažnyčioje budėdavo prie Išganytojaus karsto, o Velykų rytą dalyvaudavo eisenoj (procesijoj) ir mišiose. Per pakylėjimą prisikėlusiam Kristui salituodavo nuogais, aukštyn iškeltais kardais.

Draugijos viršila buvo toks, kuris jau buvo tarnavęs Rusijos kariuomenėj arba stebėjęs kariuomenės pratimus.

Kuriam reikalui tos draugijos steigėsi, niekas konkrečiai negalėjo pasakyti. Iš dar tebegyvenančių tų draugijų narių atsiminimų paaiški, kad visos tokios draugijos steigėsi tikslu „padėti Lietuvai sumušti Rusiją“, nes daugelis jaunimo kaip tik ir buvo pabėgę nuo „vaisko“. Daugelis tikėjo, kad ateisias toks laikas ir jos būsią pašauktos į karą už savo tėvynės laisvę. Todėl iš anksto turėjusios ruoštis ir savo narius bent kareiviškos eisenos ir kitų kareiviams privalomų dalykų mokyti.

Dar buvo draugijų, kurios reikalavo, kad nariai per didesnes iškilmes vilkėtų vienodas baltas liemenes, juodus švarkus, cilinderius ir baltas pirštines. Paraduojant atrodydavo, kaip Lietuvos buv. didžponių, grafų tarnai (lekajai).

Tad esant dideliui skaičiui įvairių draugijų įsikūrusių jau nusistovėjusiuose lietuvių naujokynuose, galvoti apie centrinę jaunimo organizaciją nebuvo nė prasmės nė reikalo.

Dvasinės ligos.

Įsisteigusiose ir besisteigiančiose lietuvių parapijose, greta pavyzdingųjų katalikų, buvo ir tokių, kurie save vadinos katalikais, bet buvo šiek tiek apsvaigę laisvamanybės svaigalais. Vieni tokiais atvažiavo iš Lietuvos palaižę rusiškas mokyklas, o kiti čia susibičiuliavę su jais užsikrėtė tais mikrobais. Tokie parapiečiai norėjo, kad perkamoji ar statomoji lietuvių bažnyčia būtų užrašyta taip, jog jie, o ne dvasiškoji vyriausybė, būtų jos valdytojai; kad ne jie kunigo, bet kunigas jų klausytų; kad viskas būtų sudaryta taip, jog tikėjimo dalykuose jie galėtų elgtis kaip jie nori, o ne kaip bažnyčia moko. Tokiuose žmonėse jungėsi du viens kitam priešingi dalykai: paviršutinis katalikų tikėjimo išpažinimas ir dvasiškosios vyriausybės atmetimas, nes tai varžė jų laisvę, kurią įgijo atvykę į šį kraštą ir atsipalaidavę nuo visų „sename krajuje“ varžtų. Atlikęs bet kaip velykinę išpažintį, toks žmogus jautėsi geras katalikas ir saugus katalikiškoj draugijoj, kuri iš savo narių reikalavo tos pareigos. O jei dar iškrapštė kokią auką bažnyčiai, tuomet jau ne tik klebonas, bet ir visa parapija turėjo klausyti. Kai negalėjo to pasiekti, tuomet toksai elementas grupavosi, organizavosi ir, laisvamanių vadų direktyvomis, drumzdė parapijoj ramybę, organizavo streikus ir sukilimus prieš kunigus-klebonus. Kai kuriose kolonijose, pvz. Lawrence, Mass., Wesville, Ill., ir kitur, nusižiūrėję į lenkus pradėjo steigti vadinamas „tautiškas parapijas“, į kurias iš pradžių kvietė lenkus nezaliežninkus kunigus iki vėliau pačių lietuvių tarpe atsirado ne tik „kunigų“, bet ir „vyskupų“ ir „arkivyskupų“. Batsiuviai, rūbsiuviai, barzdaskučiai buvo geriausiai kandidatai į lietuvių „tautiškųjų parapijų“ klebonus. Nesvarbu buvo žmogus, svarbu, kad jis galėjo valdyti „parapiją, nepriklausančią vyskupui ir popiežiui“. Į tokias „bažnyčias“ spietėsi ne vien laisvamaniai, socialistai, bet ir visokio plauko Bažnyčios ir Tautos atmatos.

Socialistų, laisvamanių žiedai ir darbai

Žmogus yra lyg dinamomašina. Pajungus geram, jis gali nepaprastai daug gera padaryti ir pavieniui, ir draugijai, ir Bažnyčiai, ir Tautai. Bet pajungus blogam, tas pat žmogus gali pasidaryti didžiausias piktadarys, baisiausias kriminalistas. Laisvamanių ir socialistų mokslas anais laikais ne vieną tokių pastarųjų davė ir Amerikos lietuviams. Kam senųjų lietuvių nebuvo girdėtas X. Mockus, tas šlykščiausias burnotojas viso to, kas katalikui žmogui yra šventa ir kilnu. Laisvamaniai ir socialistai X. Mockų laikė savo dvasios vadu, kunigu, visur jam rengė prakalbas ir gausiai rinkdavosi pasisemti jo „išminties“. Kokią socialistų ir laisvamanių „išmokslinti“ žmonės darė gėdą Amerikos lietuviams, liudija šimtai faktų. Pavyzdžiui, čia pacituosiu iš „Draugo“ nr. 23, 1912 metų. Tai įvyko Waukegane, Ill.

„Gegužės 19 d. Laisvės Mylėtojų Draugija surengė prakalbas ir balių. Kalbėtojai buvo iš Chicago J. Ilgaudis ir antras, kurio nežinau tikrai pavardės. Ilgaudas kalbėjo maždaug apie apšvietą. Antras kalbėtojas išėjo kalbėti apsirengęs kunigo rūbais, kunigišku kalnieriū ir akiniais. Deklamavo eiles, nuduodamas, kad kunigai yra paleistuviai ir t. t. Išjuokė kaip išmanė. Po to išėjo antras kunigas, taipgi pasirengęs kunigo rūbais, persistatė esąs klebonu ir lošė neva komediją. Pasistatęs ant stalo butelį degtinės pradėjo lotyniškai žegnotis prieš gėrimą. Išgėręs septynis stiklelius sakėsi jau esąs girtas ir papildęs septynis didžiuosius griekus. Nudavinėjo, kad kunigai yra didžiausi girtuokliai“.

Dėl neapykantos kunigams ir Bažnyčiai laisvamanių ir socialistų tarpe atsirado ir anarchistų, kaip Petras Krakas, Alias Kiaulėnas ir Bernardas Montvydas, kurie susitarę nužudė kun. Juožą Žebri, New Britain, Conn., lietuvių parapijos kleboną ir jo šeiminkę, bažnyčios prižiūrėtoją, Jievą Galmnaitę. Kunigą ir šeiminkę nužudęs P. Krakas naktį vasario 8 d. 1915 metais. Po to abu pabėgo į Wilmington, Del., kur juos susekė ir suėmė. Darant kratą jų bute rasta daug marksistinės literatūros. Tardomas P. Krakas prisipažinęs, kad kunigą nužudęs iš keršto, vykdydamas organizacijos įsakymą. Teismo nubaustas mirtimi P. Krakas atsiveikimo laiške savo broliui prisipažinęs, kad „blogi žmonės pražudė, dabar aš gailiuosi, bet jau mano gyvenimas trumpas“. Kitoj vietoj rašo: „Sudiev jums visiems mano giminės. Išvedė mane iš kelio bedieviai“.

Kun. J. Žebri buvo žinomas kaip Naujosios Anglijos lietuvių katalikų tėvas, įsteigęs parapijas Bridgeporte ir Hartforde, redagavęs „Bostono Lietuvių Laikraštį“, taip pat savo lėšomis leidęs laikraštį „Rytas“ ir buvęs nuolatinis bendradarbis „Žvaigždės“, kurioj po savo raštais pasirašydavo Debesylas. Yra parašęs ir dvi knygeles: „Apie socialistų meilę“ ir „Apie socialistų liuosybę“.

Tų pačių metų balandžio 15 d. kitas lietuvis anarchistas Mykolas Petrikonis bandė bomba nužudyti kun. J. V. Kudirką, Kingstono, Pa., lietuvių parapijos kleboną. Policijos buvo sugautas ir teismo nubaustas kalėjimu 30 metų ir 1.400 dolerių pinigine bausme.

Rochester, New York (93) — organized in 1915. Above photo was sent to Joseph Welikes in 1918 while he was assigned to General Pershing's Band of the U. S. Army; he received the picture when he returned to the barracks after the battle of Chateau-Thierry in France. The parents of Bernard Stukas, vice president and Joan Gudas, Lithuanian correspondent, appear in the above picture. Gertrude Welikes, secretary, is the daughter of J. Welikes. At that time there were 74 members; the council enjoyed many activities, including May walks, dancing, gymnastics, singing and had a band of their own (18 members). The group was also active in promoting Lithuanian Independence and collected over 100,000 signature for this cause.

Veidu į jaunimą

Po tokių įvykių, tiek kunigai, tiek pasauliečiai veikėjai, matydami į kokią pražūtį socialistai ir laisvamaniai veda sveikąją Lietuvos jaunuomenę, pradėjo galvoti apie jaunimo organizaciją, kuri jungdama jaunimą kartu pastotų kelią bedievybei, nutautėjimui, kuri vestų jaunimą iš smuklių, kur dažniausiai prasideda žmogaus nupuolimas, į blivias sales, skatintų prie kultūrinio veikimo, įduotų į rankas katalikišką laikraštį, knygą, skatintų į mokslą, kad savo gyvenimą tvarkytų Bažnyčios mokslu, o meile savo tautai, savo kalbai, savo gimtajam kraštui būtų šviesus pavyzdys.

Šio sumanymo daigai pradėjo tarpti vienur kitur katalikų draugijų susirinkimuose ir spaudoje. Pvz. Literatiškos Draugystės „Lietuvių Viltis“, Orchard Lake, Mich., susirinkime balandžio 9 d. 1911 m. Kebų Raganius (slapyvardis) savo paskaitoj ši-taip prabilo jaunimo klausimu:

„Nuo jaunuomenės priklauso užmirusių tautų atgimimas, o gyvuojančių pakėlimas ant aukštesnio laipsnio. Jaunuomenei taip pat priklauso ir mūsų Tėvynės atgimimas ir ant jos atsiranda mūsų tautos restauracija. O kadangi jaunuomenė yra tautos žiedas, ji turi būti sveika, sveika iš visų pusių.

„Bet ar supranta jaunuomenė, mūsų lietuvių jaunuomenė, tą augstą savo pasiuntinybę prikėlimui tautos iš letargiško miego? Ar ji stengiasi išlavinti savo sielos jėgas? Ar ji stengiasi tapti geriais piliečiais ir tėvynainiais mylinčiais savo Tėvynę, savo kalbą, papročius ir tą viską, kas jai yra prigimta, ką nuo savo tėvų paveldėjo?

„Abelnai imant, ji dar saldžiai tebemiega, nesupranta gerai savo uždavinio, kurį turi atlikti. Kortos, pypkė, alkoholis, tuščios kalbos yra mūsų jaunuomenės deviza... Tačiau nereikia nustoti vilties. Pastaraisiais laikais duodasi iš viso ko patėmyti, kad ji jau pradeda mąstyti, svajoti apie savęs reformą ir pradeda naują gyvenimą“ („Draugas“ nr. 23, 1911 m.).

N. P. Brazauskas apie mūs jaunimo nutautėjimą „Draugo“ nr. 19 1912 m. rašė:

„Sunku atrasti kitą tautą, kurios jaunuomenė taip greit nutautėtų kaip mūsų lietuvių. Tenka dažnai patėmyti laikraščiuose šauksmus: „Mylėkime savo kalbą“ ir p., bet tie jautrūs žodžiai praskamba pro ausis mūsų jaunuomenės nepadarydami į ją jokios įtekmės. Ne tiek stebėtina, kad Lietuvos jaunuomenė, slegiama rusų ir lenkų, atsižada savo kalbos, bet keisčiausia, kad čia Amerikoje, kur nukriaustos tautos stengiasi sustiprinti tą, kas joms yra išplėsta bei uždrausta tenaitinės valdžios — mūsų jaunuomenė vienok šalinasi nuo visko, kas yra lietuviško ir glaudžiasi prie svetimtaučių, būdama dažnai pastarųjų pastumdėle“.

Vyčių pradžia

Konkreto darbo jaunimo organizacijai steigti ėmėsi Mykolas A. Norkūnas ir S. Bugnavičius. 1912 metais Lietuvių Romos Katalikų Susivienijimo Amerikoje Seime So. Bostone M. Norkūnas, kun. A. Kaupo, kun. F.B. Serafino ir kun. F. Meškausko, taip pat tuo metu buvusių klierikų: P. Virmauskio, P. Juškaičio, J. Vaičiūno, P. Juro ir kitų pasauliečių veikėjų tarpe radęs šiam sumanymui pritarimo, ėmėsi darbo. Tuojuo po seimo, pasitaręs su S. Bugnavičium, M. Norkūnas paruošė ir išsiuntinėjo visiems katalikiškiems laikraščiams žemiau dedamą atsisaukimą:

ATSIŠAUKIMAS Į LIETUVIŲ VISUOMENĘ

„Nors džiaugtis tiesiog reikia iš taip skaitlingų lietuvių organizacijų, dar labiau didžiutis jų stropiu veikimu, tačiau galima drąsiai sakyti, jog trūksta mums vienos organizacijos — organizacijos, kuri rūpintųsi mūsų priaugančiomis kartomis. Mūsų jaunuomenė ištūtėjus, nemoka lietuviškai, nepažįsta nei mūsų kalbos, nei literatūros, nei neturi savo jaunose širdyse savo bočių meilės. Taigi reikalinga draugija, kuri trauktų mūsų jaunimą krūvon, ža-

dintų jo širdyse meilę savo tėvų, savo kalbos, savo tautos. Reikalinga organizacija, kuri neduotų priaugančioms kartoms išnykti kitataučių vilnyse.

„Broliai, ypač jaunieji broliai! Gal šioje valandoje neatjaučiate šitokios organizacijos reikalingumo. Bet atjausite trumpu laiku, kuomet tapsite tėvais. Tuomet tik suprasite, jog kur viešpatauja tautos meilė, ten klestena ir tėvų meilė. Taigi dabar jau laikas minti kelius būsimoms kartoms, iš kurių laukiame džiaugsmo ir suraminimo žiloje senatvėje.

„Šitą sumanymą — sutverti lietuvių jaunuomenės Federaciją turėjau savo širdyje seniai, bet nediršau jo viešai išreikšti. Dabar, gavęs pritarimą kitų tautos darbininkų, šitą sumanymą paskelbiu viešai tikėdamas, jog netrukus pradės megztis visur Federacijos rateliai. Pridedu taip pat trumpai surašęs apskritus Federacijos siekius, pavesdamas visuomenei jų apibranginimą, pataisymą, papildymą ir pakeitimą.

Su aukšta pagarba
M. A. Norkūnas
162 Prospect St.
Lawrence, Mass.

„1. Federacija šaukia prie savęs viso pasaulio lietuvius ir lietuvaites, užlaikančius Rymo katalikų tikėjimą, idant krūvon susirišę suvienytomis spėkomis galėtų darbuotis tautos pakėlimui ir, reikalui atsitikus, stoti jos apgyniman, kelti dorą, praradinti jaunuomenę prie lietuviškų apsiėjimų, supažindinti ją su lietuviška literatūra, žadinti joje meilę Lietuvos ir jos praeities.

„2. Federacijos nariai susidės iš abiejų lyčių be skirtumo amžiaus.

„3. Nariai rengs du sykius per metus apšviėčiojimus: pirmąjį — pavasarį (nepaskirtu laiku) kaip tautos šventę Šv. Kazimiero dieną, antrąjį — rudenyje atminčiai tų, kurie darbavosi ir žuvo už numylėtą lietuvių tautą.

„4. Apvaikšėiojimuose turi imti didžiausią dalyvavimą jaunuomenė, idant jos kraujas galėtų degti nauja gyvybe, sujungta su karšta tikėjimo ir tautos meile. Federacija tvers milžinišką neapginkluotą kariuomenę.

„5. Federacija ragins savo narius žengti pirmyn kultūros keliu ir skatins jaunuomenę imtis mokslo, profesijų, amatų, pramonijoj ir šiaip jau keliančių aukštyn užsiėmimų.

„6. Mėnesiniai mokesčiai kolkas pasilieka ateities seimo sprendimui. Ratelius vėliau sutvarkys Federacijos suvažiavimas. Be mėnesinių mokesčių bus renkamos aukos susirinkimuose ir kitose sueigose tautos reikalams. Kuopos rinksis savo vyriausybę ir siųs atstovus į kongresą, kur atsiliks rinkimai Cent-

ro Valdybos. Viršaičiai tegali būti tikri tautos mylėtojai, išpažįstantys katalikų tikėjimą

„7. Visi pinigai pasiliks ratelių izde, kol netaps išrinktas Centro kasininkas. Turtas bus skirstomas svarbiausiems tautos reikalams sulig kongreso nutarimo.

„8 Rateliai paims vietą, kur jaunuomenė galėtų laikyti susirinkimus, lavintis gimnastikoje, pasigaminti laikraščius ir knygas, taip pat lavintis dainose, deklamacijose ir šiaip jau pasismaginti doriais žaislais.

„9. Federacija per Centro Valdybą susižinos su žymesnėmis panašiomis visų šalių draugijomis.

„10. Federacija stengsis sulaikyti jaunuomenę nuo nešvarių vietų ir nepadorių sueigų.

„11. Federacija išreikš savo užuojautą kovojantiems už savo teises lietuviams ir prisidės medžiagiškai prie atsigynimo nuo lenkų ir kitų svetimtaučių pasikesinimų.

„12. Federacija palaikys užtariančius lietuvius svetimtaučių laikraščius ir rašinės į juos straipsnius apie lietuvius.

„13. Užmokesčiu už pasidarbavimą nariams bus garbė nuo savo tautiečių.

Lietuvių Rymo Katalikų jaunuomenė, vienybėn, krūvon!

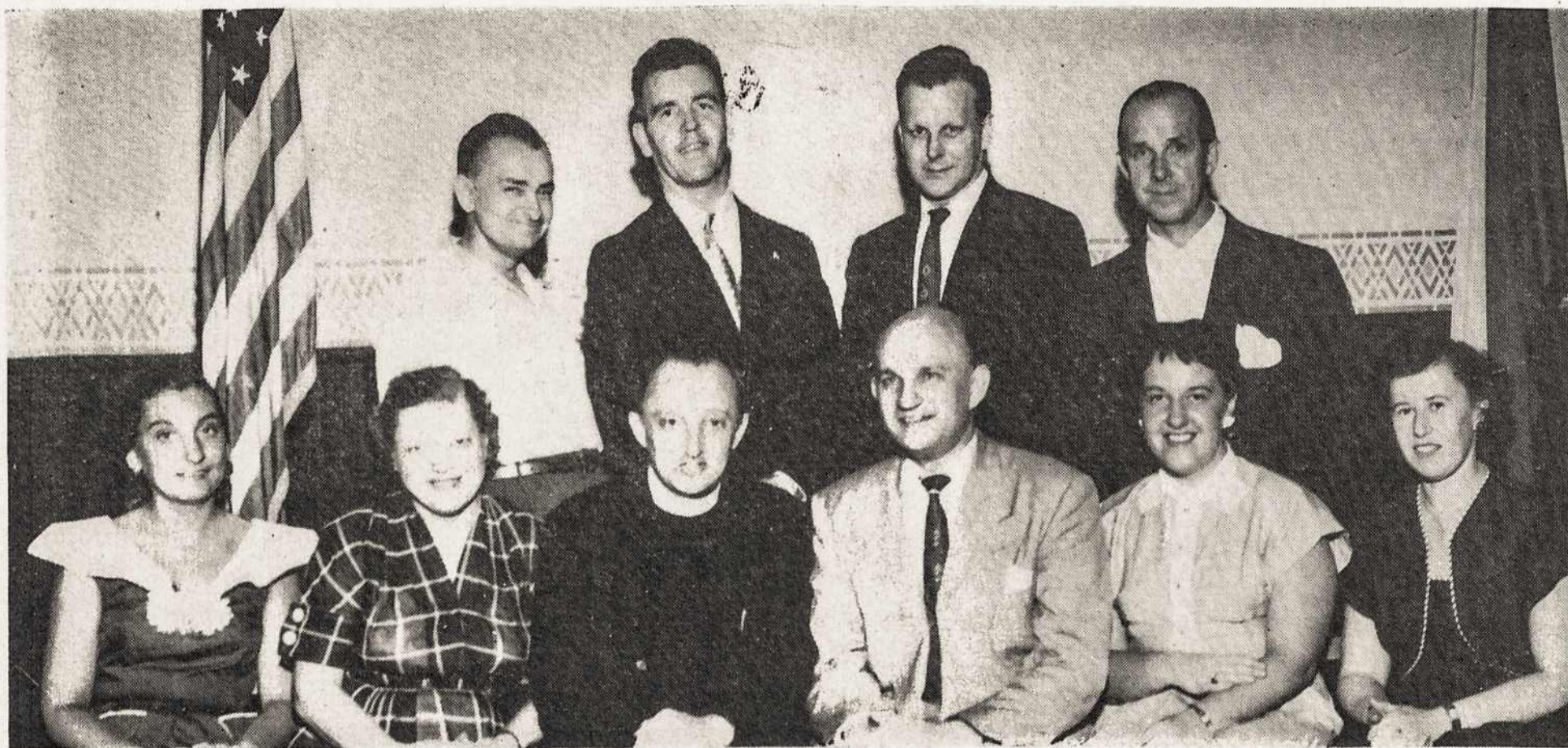
M. A. Norkūnas

Atsišaukimas nebuvo balsas tyruose. Po poros mėnesių M. Norkūnas paskelbė laikraščiuose šitokią žinią:

„Po atsišaukimo, kuris tilpo „Drauge“ ir „Žvaigždėje“ apie reikalą suorganizuoti mūsų jau-

L. Vyčių 17-tos Algirdo kp. 13-to Seimo Rengimo Komisija, 1925 metais.

New York—New Jersey District Officers, seated, left to right: Lillian Zindzius, trustee, Dorothy Dutkus, recording sec'y., Rev. V. Karalevičius, spiritual adviser, Larry Janonis, president, Joanne Shinkunas, financial sec'y., Ann Klem, treasurer; standing: Frank Vaskas, trustee, Al Wesey, 1st vice president, Edward Thompson, 2nd vice president and Charles Bason, trustee.

nuomonę į vieną Federaciją gauta atsiliepimų nuo daugelio lietuvių, kurie pritarė šiam sumanymui ir pažadėjo pasidaruoti. Iš to pasirodo, jog reikalas tapo visuomenės pripažintas. Lietuviai pradėjo suprasti, jog jaunuomenė yra mūsų tautos branduolys ir galybė ir todėl reikia ją išsaugoti sau, o ne ne sve-timtaučiams. Reikia visur tvirti jaunimo ratelius ir paskui juos sujungti į didelę Federaciją.

„Gerb. lietuvių kunigai ir jūs gerbiamieji inteligentai. Jūs turite įtaką į lietuvių jaunuomenę. Šaukiame jus pas save ir meldžiame būti mūsų jaunųjų vadovais. Trumpu laiku manome suvažiuoti ir paskirti iki seimo ar kongreso laikiną komitetą. Būtų gerai, kad kitose apylinkėse susidarytų komitetas, kuris tvirtų ratelius, aiškintų Federacijos tikslus ir prisidėtų prie greitesnio sudarymo Federacijos konstitucijos. Toji konstitucija bus galutinai priimta kongrese, kurį sušauks apylinkių veikiantieji komitetai.

Steigiamasis orgaizacijos seimas

1913 metais balandžio 27 d. Lawrence, Mass., įvyko steigiamasis Jaunuomenės Federacijos susirinkimas-seimas, kuriame dalyvavo sekantieji: M. A. Norkūnas, kun. J. Aleknavičius, kun. A. Jusaitis, S. Bugnavičius, A. Simoniūtė, K. Urbonas, S. Mačiulskis, A. Jankauskas, V. Paulukaitis ir A. Mačiulskaitė.

Po mišių, kurias suvažiavimo intencija atlaikė

kleb. kun. A. Jusaitis, susirinkę į parapijos salę atstovai susėdo prie vieno stalo.

Visų pirma buvo svarstomas konstitucijos projektas, kurį buvo paruošę M. Norkūnas ir S. Bugnavičius. Daug pataisų padarė ir priedų suteikė kun. Jusaitis.

Priėmus konstitucijos projektą, diskutuota, kokį vardą duoti naujai jaunimo organizacijai. Žinodami, kad Amerikoje gyvenę čekai yra įsteigę jaunimo sporto organizaciją vardu Sokol, suvažiavimas nutarė ir lietuvių jaunimo organizaciją pavadinti Lietuvos Sakalai, tačiau, suvažiavusiųjų viena nuomonė buvo, kad tą vardą patvirtintų Lietuvių R. K. Federacijos suvažiavimas. L.K. Federacija tuo metu buvo skaitoma vyriausia Amerikos lietuvių katalikų organizacija ir jos žodis — taip ar ne — buvo lemiamas. Suvažiaviman atstovu buvo išrinktas M. Norkūnas.

Centro Valdybon išrinkti: dvasios vadas kun. A. Jusaitis, pirm. M. A. Norkūnas, vicepirmininkas A. Jankauskas iš Lowell, Mass., sekretorius S. Bugnavičius iš Lewiston, Me., išdininkas K. Urbonas iš So. Boston, Mass., išdo globėjai S. Mačiulskis ir A. Simoniūtė, abu iš Lawrence, Mass.

Žinia apie pirmą centralinės organizacijos suvažiavimą greit aplėkė lietuvių kolonijas. Iš veiklesniųjų tuojau pradėjo eiti Centro Valdybai laišukai, kuriuose jaunimo draugijų vadai prašė platesnių in-

formacijų, o kaikuriuose laiškuose buvo net pareikštas noras tapti vienute-kuopa naujos organizacijos. Pirm. M. Norkūnui teko ne vien atsakinėti į laiškus, bet artimesnes kolonijas asmeniškai atnakyti ir gyvu žodžiu perduoti Lietuvos Sakalų organizacijos tikslus ir uždavinius. Ir taip pirmaisiais metais buvo įsteigta dvylika kuopų su daugiau kaip 700 narių.

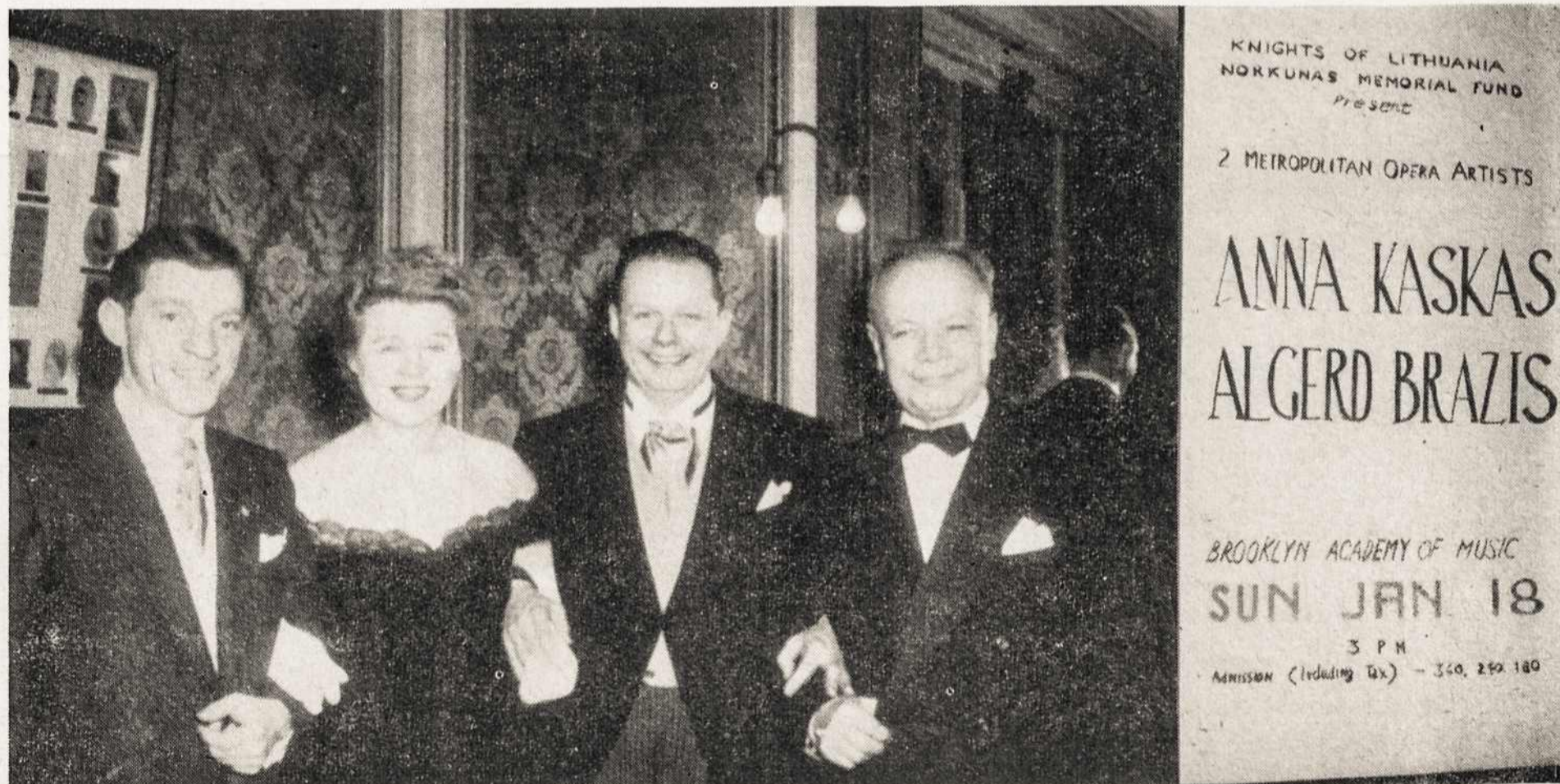
1913 m. vasarą įvykusiam LRK Federacijos suvažiavime daugiausia buvo svarstomi jaunimo klausimai, tarp kurių buvo ir M. Norkūno patiektas Lietuvos Sakalų vardo patvirtinimo reikalas. Svarstant tą klausimą susidarė išvada, kad lietuviai apskritai ne arų, ne paukščių, kaip slavų tautos, kultą gerbia, bet ž i r g o, kad Lietuvos istorijoje valstybės ženklas buvo Vytis, kuris yra lyg simbolis mūsų tautos, todėl kun. A. Kaupas pasiūlė, kad naujos jaunimo organizacijos vardas Lietuvos Sakalai būtų pakeistas į **L i e t u v o s V y č i a i**. Ir vienbalsiai buvo priimta ši rezoliucija:

“Mes, lietuviai ir lietuvaits, gyvenantieji įvairiose pasaulio dalyse, matydami įvairių organizacijų svarbumą, nusprendėme padaryti vieną jaunimo organizaciją, kurią pavadiname Lietuvių Rymo Katalikų Jaunuomenės Federacija — **L i e t u v o s V y č i a i** — po Šv. Kazimiero globa”.

Organizacijai duotas ir obalsis: Dievas ir Tėvynė arba Viskas Lietuvai, Lietuva gi Kristui.

Po Federacijos suvažiavimo prasidėjo spartus Liet. Vyčių kuopų steigimas. Į organizacijos darbą

įsijungė daugelis dvasiškių ir pasauliečių veikėjų. Jų pirmose eilėse stovėjo: kun. F. Kemėšis, kun. F. Serafinas, kun. I. Albavičius, kun. J. Vaičiūnas, kun. F. Kudirka, kun. J. Ambotas, kun. K. Urbonavičius, kun. P. Lapelis, kun. J. Jakaitis, M. Kubilius, L. Šimutis, komp. A. Aleksis, J. Kaupas, P. Mulevičius, K. Pakštas, A. M. Račkus, M. Zujus, A. Kneizis, J. Ramanauskas, J. Krušinskas, J. Milius, A. Masandukas, J. Šaliūnas, P. Zataveckas, A. Petrauskaitė, Fr. Virakas, J. V. Kovas; anų laikų studentija: J. Navickas, P. Daudžvardis, J. Vaitekūnas, P. Jūras, P. Juškaitis, P. Virmauskis, A. Linkus, J. Poška, A. Martinkus, J. Bielskis, V. Rūkštalis, K. S. Jonaitis, P. Baltutis, Ig. Boreišis, C. Paulionis, M. Gurinskaitė, B. Skripkauskaitė, O. Žvingeliūtė, S. Šlegaitė, S. Kažinskaitė. Daugelis jų buvo Centro Valdyboje, komisijose. Kuopose ir apskričiuose plačiai buvo žinomi vardai: Illinois, Wisconsin valst. — S. Šimulis, A. Petrusis, br. Mureikos, J. Lebežinskas, A. Bacevičius, br. Panavai, Z. Mastauskaitė, A. Mažeika, B. Jakaitis, M. Janušauskaitė, K. Zaromskis, P. Kvietkus, J. Stankas, R. Andreliūnas, P. Čižauskas, J. Mickeliūnas, J. Vilimas, V. Jodelis, A. Prečinauskas, A. Sutkus, J. Bukantis, P. Valuckas, P. Metrikis, J. Pivoriūnas, J. Jagminas, J. Karpiūtė, P. Paliulis, P. Savickas, A. Manstavičius, Z. Vyšniauskas ir kt. Ohio, Michigan, Pennsylvania valst. — M. Šimonis, seserys Bagdžiūnaitės, J. Kuzas, J. Sadauskas, P. Čeriaukutė, S. Daunoras, D. Gustaitė, A. Žaliaduonis, V. Kraužlis, J. Grebliūnas, kun. M.

Our Knights of Lithuania Metropolitan Stars! Participants at M. A. Norkūnas Memorial Fund Concert at Brooklyn Academy of Music (January 18, 1953). Left to right: Joseph Boley, chairman, Anna Kaskas and Algerd Brazis, of Metropolitan Opera, and Prof. Alexander J. Aleksis, composer of “Lietuvos Vyčių Himnas.”

Urbonas, V. Greičius, br. Žitkevičiai, Ed. Pavis. Rytinėse valstybėse — kun. J. Jakaitis, P. Strakauskas, M. Juškienė, A. Knežis, A. Pateckis, J. Šaučiūnas, J. Kalinauskas, J. Aleksa, A. Lukoševičius, P. Gudas, A. Glineckis, P. Česnulis, A. Smaliūtė, K. Kašeta, J. Braknis, T. Migauskaitė, D. Rupainis, A. Visminas ir ilgos eilės tų, kurių pavardžių negaliu ant greitųjų atsiminti. Tai vis pirmieji organizacijos vadai ir veikėjai. Daugelis jų už didelius nuopelnus pakelti į Garbės narius. Vėliau daugeliui išvardintųjų jau pailsus veikime, arba gyvenimo aplinkybėms pasikeitus, organizacijos gretose pasirodė nauji vadai ir veikėjai, dauguma jau antrosios kartos, kurie šandien stovi prie organizacijos vairo, veikia kuopose ir apskričiuose. Visų negalėčiau nė išvardinti.

“ Lietuvos Vyčiai įsikūrė tuo metu, kada dr J. Šliupo uoliai paskleistoji laisvamanybė ryžosi apimti visas mūsų viešojo gyvenimo sritis, kada jau buvo pakaišiotos bombos po tomis institucijomis, kurios čia iševijoj gaivina mūsų tautinius jausmus”, rašė kun. F. Kemėšis (“Vytis” nr. 14, 1922) minint organizacijos dešimties metų užuomazgą. “Jaunimas pajuto pavojų jo tikėjimo ir tautybės idealams... susiglaudė į krūvą ir tarė: iki šiol atėjo te tautos ir Bažnyčios griovikai, bet toliau nežengsite. Tai reikė nei daugiau nei mažiau. tik pradžia naujos gdynės, kurioje mūs iševija vėl atrašo savo sielą, vėl apčiuopė savo tikruosius pagrindus ir sparčiu žingsniu ėmė žygiuoti pirmyn tikrosios pažangos keliu”.

Sunku būtų išpasakoti visa tai, kiek vyčiai per

tuos keturiasdešimt metų nuveikė visose mūsų viešojo gyvenimo srityse. Tiesa, tais laikais daug veikė ir kitos mūsų organizacijos: Federacija, Lietuvių B. K. Susivienijimas, Moterų Sąjunga, Lietuvių Darbininkų Sąjunga, Pilnųjų Blavininkų Susivienijimas ir kitos, bet visam tam galingajam veikimui vadovavo vyčiai ir vytės.

Lietuvos vyčiai taipgi buvo tarsi Lietuvos nepriklausomybės pragiedruliai ir pranešėjai, nes įsikūrė keliais metais pirmiau, negu Lietuva atkūrė savo nepriklausomybę. Jaunajai Lietuvai paremti ypatingai medžiagiškai vyčiai dirbo su nepaprastu atsidėjimu. Visuose vajuose Tautos Fondo, Lietuvos Paskolos, Raud. Kryžiaus ir kt. vyčiai stovėjo pirmose gretose, patys gausiai aukojo ir kitus dirbti, aukoti skatino.

Audringais laikais minime Lietuvos Vyčių Organizacijos keturiasdešimt metų gyvavimo sukaktį. Lietuva iš naujo pavergta, ir dabartinė vergija yra šimteriopai žiauresnė, negu buvo carų laikais. Pragariškomis priemonėmis žiaurieji komunistai vykdo tautos naikinimą.

Mes gyvename laisvame krašte, bet ar pagalvojame, kad ir laisvė žmogui uždėda tam tikras pareigas. Šiandien vyčių didžiausia pareiga yra — organizuoti laisvėje gimusį ir augusį lietuvių jaunimą, rišti jį prie lietuvių tautos kamieno, kad čia jis žaliuotų ir žydėtų lietuviškumu ir padėtų savo tėvų kraštui išsilaisvinti iš vergijos. Šių dienų jaunimas turi būti tęsėjais to darbo, kurį prieš keturiasdešimt metų pradėjo M. Norkūnas ir tęsė visa eilė šandien jau žilagalvių veteranų.

Elizabeth, N. J. (52). Rev. Anthony Kasper, spiritual adviser (center).

LIETUVOS VYČIŲ JUBILIEJINIO SEIMO

įvykstančio š. m. rugpiūčio 27, 28, 29 ir 30 d.

HOTEL STATLER, BOSTON, MASSACHUSETTS

PROGRAMA

RUGPIŪČIO 27 D.

Atvykstančių atstovų ir svečių registracija.

8:30 vakaro Seimo atstovų ir svečių susitikimo — susipažinimo pobūvis. Programą išpildo vyčių kuopos (Bay State Room).

RUGPIŪČIO 28 D.

8 val. ryto Šv. Petro lietuvių parapijos bažnyčioj iškilmingos pontifikalinės mišios, kurias atnašauja ir pamokslą sako J. E. Vysk. V. Padolskis.

10:30 ryto Seimo atidarymas. (Ballroom Foyer).
Pertrauka pietums.

2:00 val. p. p. Seimo posėdis. (Ballroom Foyer).
Pertrauka vakarienei.

8 val. vak. Pobūvis — pasilinksminimas. (Main Ballroom).

RUGPIŪČIO 29 D.

8 val ryto Šv. Petro lietuvių parapijos bažnyčioj gedulingos pamaldos už mirusius vyčius. Pamaldas laiko Kun. Kleb. Pr. Virmauskis, Seimo globėjas, o pamokslą sako Kun. Al. Kontautas, Vyčių Dvasios Vadas.

Po pamaldų Vyčiai vyksta į Lawrence, Mass. prie Vyčių įkūrėjo a. a. Mykolo A. Norkūno kapo. Čia jam bus pareikšta vyčių pagarba ir už jį pasimelsta.

10:30 ryto Seimo posėdis. (Ballroom Foyer).
Pertrauka pietums.

2 val p. p. Iškilmingas posėdis Vyčių 40 metų jubiliejui paminėti. (Ballroom Foyer).

5:00 val p. p. Ekskursija į Plymouth, Mass. ir čia pobūvis su užkandžiais.

RUGPIŪČIO 30 D.

10:00 val. ryto Pamaldos šv. Petro lietuvių parapijos bažnyčioj. Mišias atnašauja ir pamokslą sako J. E. Vysk. V. Brizgys. Suvažiavimo dalyvių nuotraukos darymas.

2:00 val p. p. Seimo baigiamasis posėdis. (Ballroom Foyer).

6 val. vak. Banketas ir seimo užbaigimas. (Main Ballroom).

**Lietuvos Vyčių
Jubiliejiniam Seimui Rengti Komitetas.**

Pittsburgh District. Officers, seated, left to right: Antoinette Naujelis, secretary, Rev. Walter Karaveckas, spiritual adviser, Helen Girdis, chmn. Lithuanian Affairs Committee; standing: Stephen Onaitis, chmn. Ritual Committee, Vito Jucevičius, president, William Kolicius, Jr., treasurer.

Illinois-Indiana District. Jerry Jesulaitis, president (left) with Al Brazis, Metropolitan Opera Star.

Ohio-Michigan District Officers. Mrs. Mary Lucas, president, Frank Gudelis, treasurer, Rev. Paul Gailevičius, O.P., spiritual adviser, Josephine Cizauskas, secretary.

ARE WE GOOD SAMARITANS?

Rev. John C. Jutkevičius

Among the many parables told by Our Lord to teach the people of His time was the one of the good Samaritan. (Luke X 30-37).

A certain man, making a trip from Jerusalem to Jericho, was beset by robbers who stripped him and left him half-dead by the wayside. A certain priest of the Old Law passed by him but ignored him completely. Another, a Levite, did likewise. This was odd and strange for both, by their very calling, were expected to aid the unfortunate man.

Soon after the priest and Levite went by, a Samaritan, a total stranger to him who was wounded, saw him and pitied him. He took care of his wounds, gave him wine and brought him to an inn with orders that special care be given him. The Samaritan assured the inn-keeper that he would personally take care of all the expenses involved.

This parable, as mentioned by Our Lord, has a tremendous lesson for each and everyone of us. Lithuania, like the certain man of the parable, has been robbed of the freedom and independence. Why, even the right to live as a free nation among the independent nations of the world has been wrested from her. Her people have been chased to all parts of the world. Many have been exiled to the barren wastes of Siberia where nothing but hardship, disease and suffering are their lot. Others have been ruthlessly murdered merely because they were Lithuanians who loved Christ and His Blessed Mother by their staunch fidelity to the Catholic Church. Her institutions have been plundered and destroyed. Her land has been pillaged and her very existence is now being seriously threatened by the international crime of genocide now being committed by the blood-thirsty followers of Soviet Communism. In truth, Lithuania, like the wounded man of the parable, lies by the wayside stripped of her precious treasure of independence and half dead from the tyrannical and unjust treatment afforded her by the Soviet regime of Russia.

As we see her lying wounded and half-dead by the wayside, just what are we going to do? Are we going to pass by her in the same way as the priest and Levite did to the wounded man? Or are we going to be moved to compassion over her as the good Samaritan was?

I regret to say that many Lithuanians and among them not a few K. of L'ers are doing just that: passing by without lending a helping hand. No charity is being shown to Lithuania, the land of our forbears, which is now at the mercy of the ruthless and cruel Soviets. They are content with things as they are. They have been blessed by God here in America and they can't possibly see or notice how anyone else could be otherwise. As a result, they are not moved to compassion and they, as it were, pass by suffering Lithuania just as the priest and Levite did the wounded man.

They justify this attitude and conduct of theirs with the same old and worn-out excuses: I haven't the time. I am too busy. My mother is sick. There is little I can do. I must have my sleep, my good times, my recreation, etc. Let others worry about that. Let those who were born in Lithuania be concerned about her. I don't ever intend to go there. Hundreds of excuses are constantly being offered. And while they waste time offering these unfounded and worn-out excuses, Lithuania continues to suffer and to undergo a persecution the like of which, as Bishop Sheen once said, this world has not seen since the time of Nero and the awful Roman persecutions.

The fact that Lithuanian blood flows through their veins, that they are Catholics, that they were redeemed by Christ who underwent suffering on the cross for them, seems to impress them but little. They do not wish to meditate on the results that would have had disastrous effects on their own salvation if Christ had decided to assume the same attitude just as He was about to carry the cross for the redemption of mankind. They forget that as Catholics they are bound to love God by loving their neighbor, that there can be no true love of God if no love is shown their neighbor. What closer neighbor can we have than Lithuania, the land which has given to us our parents and grandparents and which has given to us everything that we cherish as Lithuanians. They are oblivious of the fact that the same blood flows in their veins as that in the veins of the people of present-day Lithuania. By blood, they all are brothers and this tie of consanguinity alone is reason enough to move one to lend a helping hand to suffering Lithuania.

Fortunately, our great organization, the Knights of Lithuania, has decided that it cannot act towards poor, unfortunate Lithuania as the priest and Levite did to the wounded man. Rather it has undertaken the role of the good Samaritan. Through its Committee on Lithuanian Affairs, it protests, without ceasing and very emphatically, to the entire world the injustices committed upon Lithuania and her suffering people by the cruel Soviet. It ever demands that the right she has to live as a free and independent nation be immediately restored to her and that she be given the free exercise of this right without further delay. It continues to make manifest to the world the atrocities which Lithuania is forced to undergo so that the democratic people of the world may be moved to do their bit in the eventual restoration of Lithuanian Independence. It expresses its gratitude to those who in any way make remarks favorable to her righteous cause and who use their influence in bringing about justice to Lithuania. Be they Presidents, Senators, Congressmen, editors, educators, Governors, Mayors, speakers, commentators, all are sent letters of gratitude for their defense of the righteous cause of Lithuania and all are encouraged to continue their efforts in behalf of wounded Lithuania.

Through the work of this Committee, editors, high government, state and city officials and others have learned that, of all national groups, Lithuanians are the most appreciative of the efforts they have expended for the benefit of Lithuania. That is why they are ever eager to exercise whatever influence they have for the purpose of aiding Lithuania in her struggle for freedom.

To those who have worked hard with the Lithuanian Affairs Committees of their respective councils we, on the occasion of the 40th anniversary of our organization, express our profound gratitude. Lithuania and her poor people will ever remember the role you are playing as good Samaritans who refuse to pass by wounded Lithuania without first treating in some way her wounds.

To those who to the present have found no good reason for working with their councils' committees, we say: "As K. of L'ers, you are bound to become better Catholics and better Lithuanians. As better Catholics, you must abound in charity toward your neighbor and what neighbor is presently in more distress than present-day Lithuania. As better Lithuanians, you are bound to have a special love for the land of your parents and grandparents". That land needs your love and what better

THE VYTIS

The Knights of Lithuania can glory in their historical name. Ever since XI Century the writers of an ancient history mention the Vytis as a brave horseman — knight who with the upraised sword drives away the enemy of the fatherland.

The American Vytis pursues a noble aim — to serve God and Country. This is written in their anthem and should be preserved in their hearts. Vytis is always faithful to God, Church and Country. Having before it a lofty example of St. Casimir, its Patron, the Vytis is well equipped to endure a hardest struggle for its ideals. Having survived through long and dark ages of history, the Vytis is fit to live. It should be an honorable duty of every Lithuanian youth to join this noble organization.

(Written by the late
Rt. Rev. Dr. Casimir Urbonavičius)

way do you have for manifesting it than by being an active member of your council's Committee on Lithuanian Affairs. Thus you will be acting not as the priest and Levite did to the wounded man but as the good Samaritan.

For the past seven years, besides the aid rendered, the Committee on Lithuanian Affairs has done remarkably well in making Lithuania and our organization better known particularly among non-Lithuanians. I am certain that history will prove that these past seven years have been golden years in the 40 year period of the glorious existence of our great organization. Let us be proud of her active and undying participation of each and everyone of us in the most important work of the Committee on Lithuanian Affairs.

Capt. Steponas Darius

KNIGHTS OF LITHUANIA

commemorates the twentieth anniversary of the ill-fated flight of our two Lithuanian heroes, Capt. STEPONAS DARIUS and Lieutenant STASYS GIRĖNAS.

Twenty years ago, two daring men, bent on mission of glory, sailed off into the pale sky of dawn, their plane winging its way toward the east to their goal — LITHUANIA. These two men, Captain Steponas Darius and Lieutenant Stasys Girėnas, met their tragic death amid mysterious circumstances — only within a few hundred miles of their destination.

Lieut. Stasys Girėnas

Lithuanian Affairs Committee. Rev. John C. Jutkevičius, national chairman; Anne Klem (New York - New Jersey), top — Helen Girdis (Pittsburgh), bottom — Joseph Kuizin (Illinois - Indiana). Missing: Mrs. Theodore F. Pinkus (New England).

LIETUVIŲ VYČIŲ SENDRAUGIŲ KUOPA CHICAGOJ

Ziūrint iš kairės į dešinę: **A. Liubertas**, LV III.—Ind. vaslt. apskr. vicepirm.; **J. Jasiulaitis**, Ill.—Ind. valst. apskr. pirm.; **M. Zizas**, or-jos veteranas, stambus namų statytojas-kontraktorius; adv. **Charles P. Kal**; **J. Kass**, Vyčių Namų Direktorių išdininkas; **S. Sakalienė**, buv. ilgametė „Moterų Dirvos“ redaktorė, viena organizatorių 25-tos kp. Cleveland, O.; **Ign. Sakalas**, vyčių sendraugių kp. steigėjas, šių metų pirmininkas, or-jos Garbės narys; kun. **Ign. Albavičius**, uolusis organizacijų ugdytojas, sendraugių dvasios vadas, or-jos Garbės narys; **A. Bacevičius**, lietuvių veikėjas, sendraugių kp. vicepirm.; **Stela Pavis**, jaunosios kartos vyčių veikėja, sendraugių kp. finansų sekretorė; **V. Paukštis**, žymus Brighton Parko veikėjas, sendraugių kp. išdininkas ir vyčių salės administratorius; **K. Paukštys**, chemijos inžinierius, sendraugių kp. sekretorius; **S. Šimulis**, vyčių organizatorius ir rėmėjas, or-jos Garbės narys; **P. Čižauskas**, vyčių organizatorius Sheboygan, Wis. ir Chicagoj; ponis **E. Kass**. Antroje eilėje: **P. Liubertienė**, **B. Paleiunienė**, **O. Meistininkienė**, **E. Beinorienė**, **U. Žemaitienė** kultūrinių draugijų veikėjos; **D. Jurjonas**, vienas naujakurių pamilęs vyčius; **M. Couble**, vyčių 1-sios kp. narė, veikėja; **J. Lebežinskas**, vienas steigėjų 5-tos kuopos; **B. Cicėnienė**, žymi veikėja organizacijų vienuolynams remti; **M. Paukštienė**, Moterų Sąjungos veikėja, **V. Rekus**, No. Side lietuvių kolonijos veikėjas; **O. Valatkienė**, No. Side lietuvių veikėja; **B. Nenartonis**, Federacijos Chicagos apskr. ilgametis išdininkas; **A. Birger**, viena pirmųjų LV Chicagos apskr. choro narių — solistė; **J. Brazauskas**, organizacijos veteranas, Garbės narys; **E. Samienė**, ALT, BALF, Federacijos valdybų narė ir kitų organizacijų veikėja; **O. Aleliunienė**, Bridgeporto lietuvių veikėja; **A. Rudis**, vienas skautų vadų Chicagoj, ateitininkų sendraugių veikėjas; **J. Petkūnienė**, nuširdi talkininkė sendraugių parengimuose; **D. Kaminskienė**, vyčių organizatorė, steigėja 79-tos kuopos Detroit, Mich., žymi Moterų Sąjungos veikėja; **B. Čižauskienė**, rėmėja visų kilnių sendraugių kp. sumanymų; **T. Norbutienė**, nepamainoma šeiminkė sendraugių parengimuose; ponis **Paukštienė**, Brighton Parko veikėja. Trečioje eilėje: **A. Petrulis**, pirmutinis vyčių organizacijos narys Chicagoj ir veikėjas; **M. Jakaitienė**, Brighton Parko veikėja; **A. Budris**, buvęs Bridgeporto lietuvių draugijų veikėjas; **K. Jonaitis**, poetas, buvęs or-jos Centro Valdybos pirmininkas ir „Vyčio“ redaktorius; dr. **Al. M. Račkus**, pirmutinis „Vyčio“ redaktorius, vyčių organizatorius ir studentavimo laikais kalbėtojas; **M. Couble** (Kubilius), 1-sios kuopos Montello, Mass., organizatorius ir pirmas vyčių atletas; **J. Vilkišius**, jaunosios 17-tos kp. So. Bostone veikėjas; **K. Rubinas**, vienas steigėjų 8-tos kp. Roselande; **P. Jusius**, vienas steigėjų 38-tos kp. Kenosha, Wis.; **J. Simonavičius**, vienas steigėjų 24-tos kp. Chicagoj; **V. Jodelis**, veteranas 4-tos kp. Chicagoj; **J. Kerulis**, rėmėjas lietuvių švietimo ir kultūrinių įstaigų ir steigiamųjų lietuviškų parapijų P. Amerikoje; **P. Zakaraitė**, vyčių ir kitų organizacijų veikėja, buvus ilgametė sendraugių finansų sekretorė; **J. Andrešiūnas**, buvęs vyčių 16-tos kp. veikėjas. Sendraugių kuopa turi iš viso 126 narius, taigi daugiau kaip pusės narių nėra paveiksle. Pastarųjų tarpe taip pat yra eilė žymių organizacijos veteranų, Garbės narių, profesionalų, žurnalistų ir visuomenės vadų bei veikėjų.

LIETUVOS VYČIŲ SENDRAUGIŲ KUOPA

Sumanymą įsteigti vyčių sendraugių kuopą Chicagoj iškėlė Ignas Sakalas, vienas senųjų organizacijos veikėjų ir Garbės narys. Sumanymas turėjo du tikslus: a) suburti į krūvą senesnius organizacijos veikėjus ir veikėjas, kurie dėl savo amžiaus arba kitokių gyvenimo aplinkybių nebetiko šių dienų jaunimo draugystei ir dėl to buvo pasitraukę iš veikimo, ir b) paremti organizaciją, kurią Dédé Samas per antrąjį Pasaulinį karą tiek išretino, pašaukdamas karinen tarnybon sveikiausį ir darbščiausį jaunimą, kad vienur dėl to kuopos nustojo veikusios, o kitur, nors dar buvo šioks toks veikimas, bet ir jis galėjo bet kuriuo metu sustoti. Laimingesnės buvo tos kuopos, kuriose buvo daugiau veikliųjų merginų.

Sudaręs geroką sąrašą senesniųjų organizacijos veikėjų Ign. Sakalas vasario 11 d. 1945 metais susaukė susirinkimą Amerikos Legiono Dariaus ir Girėno posto patalpose. Susirinkime dalyvavo sekantieji veteranai: kun. M. Urbonavičius, dr. Al. M. Račkus, dr. J. Paukštys, V. Petrauskas, J. Kudirka, L. Šimutis, V. ir E. Paviai, V. Rėkus, A. Valatkiene, A. Petrulis, V. Balanda, P. Cibulskis, J. Vilkišius, O. Aleliūnienė, P. Baltutis, V. Jodelis, R. Baliauskas, J. Mickeliūnas, J. Kass, S. Šimulis, Ed. ir Anna Misiai, K. Žaromskis, M. Zizas, S. Pieža, adv. J. Grish ir iniciatorius Ign. Sakalas.

Ign. Sakalui tarus įžangos žodį, kuriam reikalui čia minėtieji veikėjai ir veikėjos susirinko, prasidėjo kalbos, iš kurių susiformavo dvi nuomos: viena — organizuoti vyčiams globą ir paramą, kita — organizuoti atskirą vienetą, kurį sudarytų tik tai senesnio amžiaus buvę organizacijos nariai ir norintieji palikti nariais. Balsuojant pastaroji nuomonė nusvėrė, ir nutarta įsteigti naują L. V. kuopą. Valdybon išrinkti ir savo tarpe pareigomis pasiskirstė sekantieji:

Garbės pirmininkas L. Šimutis, pirmininkas Stasys Pieža, vicepirmininkai dr. Al. M. Račkus ir Ign. Sakalas, išdininku K. Zaromskis, finansų sekretorium Vincas Rėkus, protokolų sekretorium Vincas Pavis, išdo globėjais O. Aleliūnienė ir V. Balanda.

Savęs tvarkymuisi nutarta paruošti statutą, kurio komisijon išrinkti: adv. J. Grish, Matas Zizas ir Viktoras Balanda.

Sekantis susirinkimas įvyko šv. Kazimiero dieną, 1945 m. kovo 4 d., šv. Kryžiaus parapijos salėj, po bažnytinių iškilmių pagerbiant organizacijos glo-

bėją šv. Kazimierą. Šiame susirinkime buvo svarstomi nario mokesčiai ir kuopos vardas. Nario mokesčiai nutarta imti 5 dol. (3 dol. organizacijos mokesčiai ir 2 dol. kuopos — saviesiems reikalams). Svarstant vardą, nutarta kuopą pavadinti **Lietuvos Vyčių Sendraugiai**, angliškai **K. of L. Seniors**.

Šiame susirinkime sekretorius perskaitė laišką iš M. Norkūno, kuris išgirdęs apie Chicago sendraugių susiorganizavimą, tiek buvo džiaugsmo paveiktas, kad prašėsi ir jį priimti nariu. Susirinkimas vienbalsiai jį priėmė Garbės nariu.

Statuto komisija pavestą jai darbą atliko vertai pagyrimo, ir jos patiektas sendraugių kuopos tikslas vienbalsiai buvo užgirtas. O tikslas tikrai gražus, būtent:

1. Palaikyti organizaciją.
2. Padėti gyvenamoje apylėnkėje — apskrityje — kuopoms, pačiam apskričiai jų veikime siekiant kilnų tikslą.
3. Palaikyti narių tarpe lietuviškumą, rūpintis narių švietimu, kultūrinimu, steigiant knygyną, skaityklą, ruošiant kursus, paskaitas, vakarus, įvairius kultūrinius subuvimus ir t. p.
4. Dalyvauti organizacijos bendrose iškilmėse, šventėse, minėjimuose, dvasinėse puotose ir kituose įvairiuose tautiškuose ir kultūriškuose darbuose.
5. Įsisteigti nuosavą būklą (namą — salę) susirinkimams, kultūriniam subuvimams ir poilsio valandoms. Įsigytas toks turtas užrašomas sendraugių kuopos vardu ir jam administruoti renkami direktoriai.
6. Kuopa laikosi visų Organizacijos Konstitucijos paragrafų, moka nustatytą mokesčių, taigi yra pilnateisis organizacijos vienetas su sprendžiamuoju balsu seimuose, referendumuose ir kituose klausimuose, kurie liečia organizaciją, jos gerovę.

Iš pradžių kai kurie jaunių vyčių veikėjai pradėjo įžiūrėti pavojų, kad sendraugiai gali būti pavojum kuopoms kolonijose. Susižavėję jų skaičiumi ir veikla gali palikti jaunių kuopas ir nueiti pas sendraugius. Bet kai patyrė, kad į sendraugius bus primami tik senesnio amžiaus vyrai ir moterys, kad kiekvienam jaunuoliui, norinčiam įsirašyti į sendraugius, bus patarta rašytis į jaunių kuopą ir ten pasireikšti savo veikimu, taip pat, kad jei sendraugis gyvena kolonijoje, kur veikia jaunių kuopa, jis turi priklausyti pirmiausia savo kuopai ir organizacijos mokesčių mokėti per kuopą, gi norėdamas priklausyti sendraugiams turi sumokėti metinę (sen-

draugių nustatyta) mokestį 2 dol., kad tokiu būdu čia turėtų sprendžiamąjį balsą sendraugių reikaluose, visi atlyžo, ir su tuo dinga visa išsisvajotoji baimė. 1949 metais įvykusiam metiniam LV seime Elizabethe, N. J., kuopa delegavo organizatorių Igną Sakalą, kuris tiek sugebėjo seimui išdėstyti sendraugių naudą organizacijai, kad ne tik tai buvo užgirtas sendraugių Chicagoj susiorganizavimas ir jo statutas, bet patarta, chicagiečių pavyzdžiu organizuoti vyčius veteranus į sendraugių kuopas visose Amerikos lietuvių kolonijose. Sendraugiai — tai stiprus Organizacijos — jaunių kuopų — užnugaris.

Sekančiais metais sendraugių kuopos iniciatyva buvo realizuotas nuo 1918 metų Chicagos vyčių sumanymas — įsigyti nuosavus namus. Bendrai su Chicagos apskričiu buvo nupirkti erdvūs namai Brighton Park aplinkėje (2451-3 West 47th St.), kurie pertaisyti į sales susirinkimams bei parengimams ir poilsio vietą — Ramovę. Namų pirkimo komisijon buvo išrinkti: Ign. Sakala, V. Balanda, J. Kass, J. Brazauskas ir P. Cibulskis. Komisija dar pasikvietė vieną žymiausių Chicagoj namų statytoją Matą Zizą, kuris kiekviename reikale teikė praktiškų patarimų. Namą (bendrai su apskričiu) nupirkus, direktorių tarybon išrinkti: M. Zizas ir J. Kass — iš sendraugių, V. Pavis ir K. Zaromskis — iš apskričio ir A. Žičkus — kaip referentas centrai. Vėliau kai kuriems pasitraukus iš Namų Tarybos (direktoriato), išrinkti kiti, ir šiuo metu Tarybą sudaro sekantieji: V. Pavis — pirmininkas, J. Kass — išdininkas, J. Juozaitis — sekretorius, Ign. Sakalas ir J. Jasiulaitis — nariai.

Vyčių sendraugių kuopa per aštuonerius gyvavimo metus yra nuveikus daug gražių darbų. Ne tik visuomet padėdavo apskričiui įvairiuose parengimuose, ypatingai Lietuvos Vyčių Dienoj (liepos 4), bet ir pati varo gilią kultūrinę vagą. Yra įsteigus knygyną, kuriam tik tai trūksta sumanaus tvarkytojo, kasmet suruošia porą kultūrinių parengimų, tradicinį "avies kepimo" išvažiavimą vėly rudenį, kuris sutraukia daug narių ir svečių, taip pat kasmet Šv. Kazimiero dieną suruošia banketą savo naujiems nariams ir kuopose pakeltiems į Ketvirtąjį laipsnį pagerbti.

Šiuo metu sendraugių kuopa turi 125 narius, kurių tarpe yra įvairių profesijų žmonių, laikraštinių, politikos veikėjų ir kt. Finansinė kuopos apyvarta per metus, apskritai imant, pasiekia 400 dol. sumą. Sendraugiai daug aukoja švietimo, labdaros ir kitiems kilniems tikslams.

Kuopoj gyvuoja graži vienybė ir pavyzdingas draugiškumas. Jokiems asmeniškumams nėra vietos.

NOTICE

The Committee on Arrangements while in the midst of preparing the Jubilee issue has just received notice that James R. Cherry, member of Council 36, Chicago, Ill. (Brighton Park), suffered a heart attack. "Red" Cherry, past president of Council 26, 2nd secretary of the K. of L. Ritual Committee, Press director, officer of Supreme Council and Chicago District, is presently convalescing at his residence, 4534 So. California Avenue, Chicago 32, Ill. We wish him speedy recovery and ask all members to drop him a card.

Due to the pressure of work in handling arrangements and publicity for the 40th Annual Convention, council news and articles will have to be postponed until the September and October issues.

VYTIS
Editorial Staff

P A D Ė K A

Kad Jubiliejinis „Vyties“ numeris galėjo išeiti didesnis ir labiau iliustruotas, tai mes turime būti dėkingi ypač Naujosios Anglijos Apskrities vyčiams, kurie savo seimely, įvykusiame š. m. balandžio mėn. 25-26 d. d., Cambridge, Mass., nutarė paaukoti „Vyties“ reikalams 500 dol. Už tai Naujosios Anglijos Apskrities vyčiams nuoširdžiai dėkodami, mes tikime, kad šiais Jubiliejiniais vyčių metais Naujosios Anglijos vyčių pėdomis paseks ir kiti vyčių apskričiai bei vyčių kuopos ir savo aukomis parems „Vytį“, kad jis galėtų eiti gražus ir turinčias.

Lietuvos Vyčių Centro Valdyba
ir „Vyties“ Redakcija

Už tai kreditas priklauso valdyboms, kurios gražiai vadovauja. Po susirinkimų visuomet suruošiamos pramogos su užkandžiu, per kurias susimėtę į būrelius nariai aptaria įvairius mūsų visuomenės klausimus. Sendraugiams, kaip jau sakiau, priklauso visi žymiausieji Chicagos lietuvių katalikų veikėjai.

Šių metų kuopos valdybą sudaro: dvasios vadas kun. Ign. Albavičius, pirmininkas Ign. Sakalas, vicepirmininkai A. Bacevičius ir E. Širvinskienė, sekretorius K. Paukštys, finansų sekretorius Stella Pavis, išdininkas V. Paukštys, iščo globėjai J. Kass ir E. Motekaitienė. Nariais: P. Zakaraitė, T. Norbutienė, K. Petruilienė, P. Cibulskis, J. Brazauskas, kurie pirmininkauja įvairioms komisijoms, kaip Ligonių, "Social", Narių rekomendacijos ir kt.

S.

PLEDGE MYSELF

Dusty Suitcase on a Closet Shelf

There is a suitcase, rather scuffed up and shabby, on a closet shelf, which will not be found among those lined up in the lobby of the Hotel Statler in Boston this convention. It is a black suitcase, one which has seen better days, which has knocked around many a railroad station and airline terminal in both North and South America. If you have good eyes you can just about make out initials "A. A. J." on the flap just under the rough handle. And what does A. A. J. stand for? Well, it stands for me, the author of this article. Ask any Knight of Lithuania in the New England District: they will quickly identify me.

You see, suitcases remind me the bit of advice given the delegates to the New England District Convention a short time ago. It was as follows: Do not be the kind of K. of L'er that comes to the convention with three suitcases full of clothes and things... and an empty head!

Now, with the 40th National Convention right around the corner, that advice or suggestion become apropos once more. This will not be just another convention. It must not be. It has to be something extraordinary. Each delegate, alternate, member of the Knights of Lithuania that comes to Boston in August should feel it a sacred obligation to bring a head full (if not a suitcase full) of ideas and proposals to make our organization better in every way.

Because of the fact that my suitcase will lie gathering Summer dust in a hot closet, it will not be able to be loaded with thought provoking material and brought to the Convention. And because of the fact that my head must be where my body is, it will not be possible to send along my head to the convention, either. So, why not send a few ideas along by way of "VYTIS?"

Life DOES NOT Begin at Forty

Most slogans are deceptive. Because they sound good, people begin to think that they are true. Take the one about "Life begins at forty." You have heard of that before. Perhaps, you have seen it in connection with the plans of our 40th Annual Convention. It sounds good, doesn't it? But, just ask yourself, **is it true?** Of course, it is not true. If a person or an organization is forty years old, life

began slightly over forty years ago. So, if anyone at the Convention drags out that phrase, you can politely boo him as silently as you know how.

But, there is a meaning behind that slogan that we Knights of Lithuania can take to heart. Although we are members of an organization of youth, that organization has ideals that are sober and mature. After all it takes the strength and daring of youth to carry out the plans of wise maturity. At the threshold of forty years, we cannot say that life begins for us of the K. of L. Rather, every eye should look upon this 40th convention as a moment of transformation or rejuvenation.

Forty years have passed since the ideals and goals of the K. of L. were established. During those years many changes have taken place, changes that have affected vitally the entire organization. And yet, it seems to me that we have not kept pace with changes.

One day at an informal meeting of several Supreme Council officers and spiritual advisers I came up with the thought that what was good enough for Tėvas Norkūnas was **not** good enough for us. And do know, this statement nearly knocked the other K. of L. leaders from their chairs! I thought that they were going to toss me out of the room and out the organization, as well. So, there I was forced into a corner. I had to do some mighty fast explaining.

At the time, I was thinking of an old revival hymn that goes: "That one time religion, oh, that ole time religion is good enough for me." So, I changed a word in that line here and there and came up with: "Oh, that ole time K. of L., oh, that ole time K. of L. is not good enough for us."

At this time, I was glad that my point went over. At least, I shocked the members of that group into listening to me. I pointed out that the K. of L. today is not the vision that Tėvas Norkūnas had when he founded the organization 40 years ago. First of all there is the problem of language. Forty years ago every Knight spoke and wrote and read Lithuanian. Today, I wonder if forty per cent of the members can make themselves understood in Lithuanian, can read a printed page, or write a simple letter in Lithuanian. On this point, everyone will agree that there is a tremendous difference between today's situation, and that of years gone by. Granted that the ideals of the Knights of Lithuania remain the same, nevertheless, the ways and means to

ania looked across the Atlantic to a Lithuania emerging from the shackles of Russian Tsarist slavery, they saw it proclaim itself independent and free, and they watched it and helped it grow in culture and freedom. Present day Knights of Lithuania sadly gaze at an Iron Curtain. We can only imagine what atrocities are still being committed upon our Lithuania people. We know enough to make us shudder in horror at the communist "liberators". And, what hurts is that we can do nothing effective to help Lithuania.

This fact, the brutal oppression of Lithuania, does not seem to touch us Knights of Lithuania as intimately and closely, as it should. Certainly, the Red domination of Lithuania should touch us more deeply, than the communist conquest of China. Yet, is this the case?

Here is the second problem to be thought about and discussed. What should our attitude be towards Lithuania? Into what activities should we step in order to hasten the reestablishment of Lithuania's liberty?

We do not have to look far for the answer. We have the Lithuanian Affairs Committee. Most of us are proud of its achievements. Yet, most of us have not lifted a finger to help them. If nothing else comes up on the Convention floor, at least, the problem of HOW TO GET EVERY K. OF L'er BEHIND THE LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE should be brought up and discussed and a definite plan adopted.

Problems, problems, problems...

Yes, there are many problems that are crying out for solution this fortieth convention. We have touched upon two already: Lithuanianism and Lithuanian Affairs. Are you ready to think about a third problem that is of vital concern to every K. of L. member?

In a few words, it is this: HOW TO MAKE THE "VYTIS" YOUR VERY OWN MAGAZINE?

You know that when you join the K. of L. you receive the "VYTIS." What most of us do not know is how hard it is to put out a magazine month after month in such a way that it would really be YOUR VERY OWN magazine, a magazine that you would look forward to receive, a magazine that you would proudly show your friends, a magazine that would inspire others to become members of our organization, a magazine that is pretty rough going to produce a worthwhile publication. The main complaint seems to be not enough articles by K. of L'ers, themselves, not enough contact between members and staff, not even letters to the Editors with solid gripes. Look back over the past six issues: a Question Box was started: **only two** questions were sent in; a Letters to the Editor column was begun: **no**

work them out have changed, and **let me underline this next sentence: We are not doing anything to show that we recognize that fact.**

And here is the question that will clinch my argument.

How far would we get if we tried to conduct all our meetings in Lithuanian only, and print our magazine in Lithuanian only?

Well, what's to be done?

One answer might be: Forget about the language, and keep up the Lithuanian SPIRIT. This is not a new solution. You will find this suggested as far back as twenty years ago. It is not a good solution, either. Anyone will tell you that once the language goes, the songs, customs and traditions are forgotten, and soon the spirit trickles down to nothing.

The other answer is: EMPHASIZE THE LANGUAGE MORE at every level and by every means. This could be done through the columns of the "VYTIS" or, as someone has suggested, by means of a Correspondence Course, especially geared to the needs of the members. Frankly, this idea is not so good, either. What, then?

How about the combination of the two?

A definite program working out concrete activities in the sphere of LITHUANIAN SPIRIT plus LITHUANIAN LANGUAGE would be just what the doctor ordered.

Here, again, this is nothing new. It would simply mean the **compulsory** carrying out of the POINTS FOR LITHUANIANISM program. Each council would pledge itself to attain a certain number of points per year. This pledge could be made at the National Convention, and then redeemed, as it were, at the following convention. For instance, Council ONE, could analyze the situation in Brockton, Mass., and according to the number of its members and their abilities determine how many points it could obtain. Then the delegate would make the pledge, say, 300 points. The delegate would return to his council after the convention and lay plans for the whole year during the September meeting. Then work hard to carry out the program, thus obtaining the number of points pledged.

Every council must feel the obligation of joining in the program and doing something for Lithuanianism. A spirit of rivalry and competition must be introduced in every council, not in just a few. As an added incentive, the results in points should be printed monthly in the "VYTIS."

Lithuania — then and now.

The language difficulty is not the only difference between the "old time K. of L." and the K. of L. today. The situation of Lithuania itself has changed, tragically. The earliest Knights of Lithu-

Judas Sadauskas ir Pranas Gudelis už didelius nuopelnus Vyčių organizacijai yra numatyti kandidatais į Vyčių Garbės narius.

Public Relations Committee
L. Valiukas, Los Angeles, California

letters were sent in; a column called **Our Readers Write** was announced: our readers must be illiterate... they just do not know how to write — **not a single reader wrote** in to tell the Editors to go fly a kite. See what I mean?

True enough, **Council Activities** seem to be going strong, but you cannot have 24 pages of council activities, can you?

What the "VYTIS" needs is writers, from the ranks of the members themselves. Some plan or idea for digging up writers should be discussed at the convention, some suggestions made to make the magazine more lively, more representative of the Knights of Lithuania.

If every delegate at the convention were to be given a true picture of the situation of the "VYTIS" and then pledge himself to discover one K. of L. member who at least wants to write, to express himself (or herself) in the pages of the magazine, half the battle would be won. If the editors knew they could count upon and contact for special material, the magazine would become top notch in a matter of months.

What's this "pledge" stuff?

All throughout the preceding paragraphs occurs the word "pledge". There was a call for "pledges" to obtain a certain number of points in the Lithuanian program; there was suggested a "pledge" to get behind the Lithuanian Affairs Committee one hundred percent; there was the pledge to uncover one writer for the "VYTIS," and so on. If you have been an alert reader, you will have noticed all three. But, that is not all. There is one more "pledge" that I would like to talk about. The pledges mentioned and called for above pertain to the delegates or council presidents. What

I have in mind now pertains to every member of the Knights of Lithuania, whether present at or absent from the Convention. Call it a dream-idea, if you wish. I, myself, admit that it is almost fantastic. But here goes.

What must be done at the convention is this: a special working committee should be appointed to draw up a REDEDICATION PLEDGE, that would be printed up on a little card and handed out to every member. Each member would read the inspiring pledge preferably at a definite council meeting, or on March fourth, and sign the card as visible evidence of his loyalty to K. of L. ideals. The pledge-card would be a new type membership card. Everytime the K. of L'er would open his wallet (or her wallet) the pledge would be visible and would be a reminder of the important obligations that we Knights of Lithuania have assumed in joining the organization.

I think an anniversary, such as the present 40th, is just the time to inaugurate such a rededication and renewal of the spirit that keeps us together. I think, that if such a pledge is made publicly by every member, it will revive the ideals of Lithuanian Knighthood, give definite purpose to our activities; it will make us give up some of the things that are unworthy of K. of L'ers, and introduce worthwhile activities that we have feared to undertake.

Most of us recognize that we have had our failings, that the age in which we are living has presented us with problems and difficulties, that in many ways, we have fallen short of ideals. A pledge to do better, to do more for our precious ideals, is the greatest necessity and most important task of this year's convention.

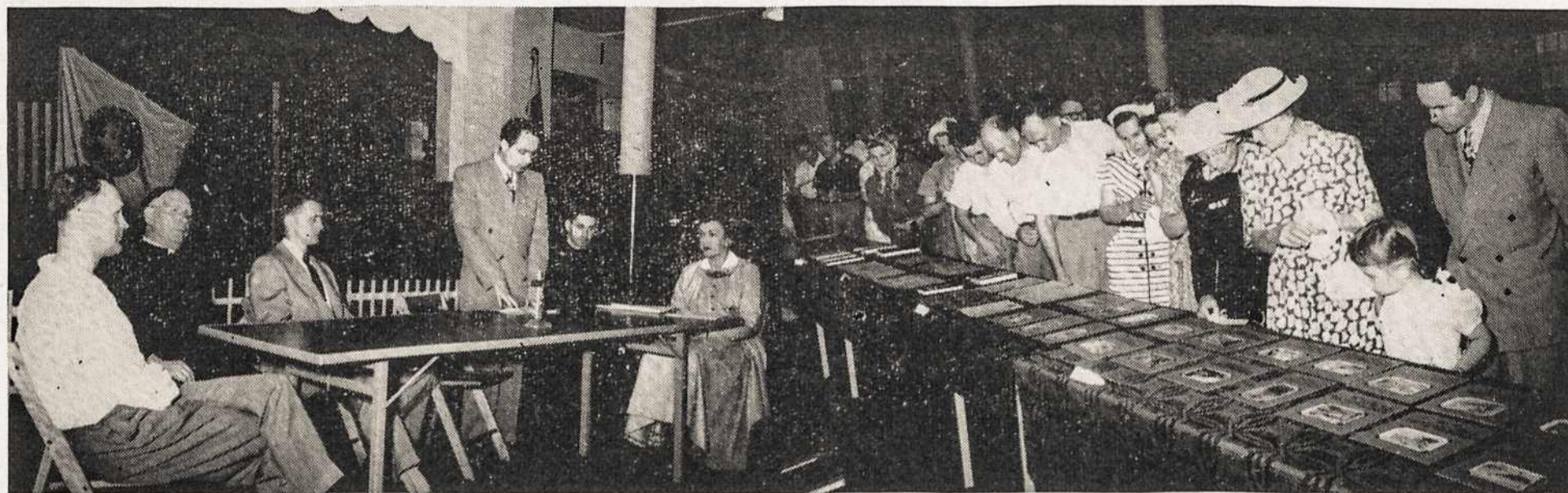
A. A. J.

Brockton, Mass. (1). Members with Rev. J. Saulėnas, spiritual adviser (center). Not pictured: Rev. F. W. Strakauskas, pastor of St. Casimir's Church.

Lewiston, Maine (2). Vyčių kuopa, kurią atgaivino Tėvai Pranciškonai vadovaujant Tėvui Justinui Vaškiui ir pagelbstint Tėvui M. Steponaičiui ir Tėvui J. Liaubai.

LIETUVOS VYČIŲ 8 KUOPA, ROSELANDE PARK, CHICAGO, ILLINOIS bausiųjų birželio mėn. lietuvių trėmimų minėjimo metu. Kairėje paveikslo pusėje matome minėjimo prezidiumą. Iš kairės į dešinę: K. Bružas, kun. kleb. J. Šaulinskas, E. Dągis, Dr. P. Kisieliųs (kalba), tėvas K. Pečkys, S. J. ir I. Šatkauskaitė-Passen. Dešinėje paveikslo pusėje matome minėjimo dalyvių apžiūrint rankdarbių parodą, kuri buvo suruošta minėjimo metu.

Hartford, Conn. (6). Members and Spiritual Adviser Msgr. Ambot of the Holy Trinity Parish.

Hartford, Conn. (6). Recipients of the 3rd Ritual Degree, left to right: Mrs. Wanda Kruk, Msgr. John Ambot, Frances Ambrose, and Claire Grigaitis.

Athol, Mass. (10). 1st row, left to right: Mylda Stasiunas, Mary Juoconis, Virginia Bagdonas, Rev. B. Mazukna, spiritual adviser, Helen Ambrose, John Talakowski; 2nd row: Maryann Rodski, Dorothy Gulezian, Marie Sienkiewicz, financial sec'y., Nellie Melaika, Stanley Sargut, vice pres., Mary Gauronsky, president, Rita Bessicks; 3rd row: Leonard Davidonis, Frank Anoris, secretary, Charles Pinigis, treasurer, Alvin Rodski, William Wisnauskas.

Paterson, N. J. Dr. Juozas Leimonas, as president of "Pavasarininkai" (editor of "Vytis") while touring the United States in 1936 was honored by Mayor John V. Hinchliffe of Paterson, N. J., who presented him with the keys of that city. Those appearing in the picture from left to right, Edward A. Staniulis, Rev. St. Stonis, Mayor Hinchliffe, Dr. Leimonas, Juozas Laučka, associate representative of "Pavasarininkai" (director of Voice of America in Germany) and J. Spranaitis.

VYČIŲ IR PAVASARININKŲ VIENYBĖ

Ignas Sakalas

Prieš dvidešimt metų Lietuvos Vyčių seime Chicagoj (Šv. Panelės Marijos Gimimo parapijos salėje) Lietuvos "Pavasario" Sąjungos atstovai: kun. A. Lipnickas ir S. Gabaliauskas perskaitė atvežtą pavasarininkų Vienybės Akta:

"Mes L. K. J. "Pavasario" Sąjunga visuotinėj 20 metų jubiliejinėj konferencijoj Kaune 1932 metais gruodžio 28 ir 29 dienomis, trokšdami sujungtomis jėgomis sėkmingai dirbti Kristaus viešpatavimui ir Tėvynės laimei, šiuo Aktu iškilmingai skelbiame Pavasarininkijos ir Lietuvos Vyčių Vienybę. Nors mus skiria didžiuliai sausumos ir vandenyno plotai, bet mūsų idėjos tikslai — Dievo ir Tėvynės meilės jaunatve liepsnojąs pasiaukojimas kilniam darbui jungia mus į vieną neišskiriamą šeimą bendriems uždaviniams vykdyti. Šis pavasarininkų ir vyčių pasiryžimas teatneša mūsų numylėtai ir daug iškentėjusiai Lietuvai gerove ir laime žydintį gyvenimą. O Tu, Visagalis Dieve, palaimink šias mūsų pastangas".

Vyčiai atsakė šiuo raštu:

"Brangūs pavasarininkai,

"Nuoširdžiai dėkojame už Pavasarininkų — Vyčių Vienybės Akta, kurį mūsų seime įteikė Jūsų atstovas kun. A. Lipnickas. Šį reikšmingą Vienybės Akta Lietuvos Vyčių 21-mas seimas vienbalsiai,

džiaugsmingai ir entuziastiškai priėmė. Seimo dalyviai skaito, kad pavasarininkų ir vyčių Vienybės Aktas duos daugiau akstino Amerikos lietuvių jaunimui laikytis tikėjimo ir tautybės idealų, jiems dūbai ir pasišvesti, kad jis suriš stipriu ryšiu šias dvi jaunimo organizacijas veikimui — Visa atnaujinti Kristuje ir užtikrins lietuvių tautai garbingą ateitį".

Po šiuo raštu pasirašė seimo prezidiumas ir naujoji Centro Valdyba.

Nuo 1918 metų, kai "Pavasario" Sąjungos žiedais (skyriai) ėmė puoštis Lietuvoj ne tik miestai, miesteliai, bažnytkaimiai, bet ir didesnieji kaimai, vyčiai pradėjo su pavasarininkais megzti vienybės ryšius. Jau 1920 metais Matui Zujui, "Vyčio" redaktoriui, grįžtant Lietuvon, aštuntasis seimas išrašė jam įgaliojimą atstovauti vyčius pavasarininkų sąjūdy.

Keturioliktame seime (1926 metis) nutarta pavasarininkų laikraštyje "Pavasaris" įvesti Amerikos lietuvių jaunimo — Lietuvos Vyčių — skyrių ir kartu visomis išgalėmis remti savo bendraminčius pinigiais, o kuopas ir paskirus narius — raginti prenumeruoti "Pavasari" ir "Jaunimo Vada".

Apie tą laiką atvykęs į Ameriką "Pavasario" Sąjungos pirmininkas prof. dr. Eretas savo maršru-

tu per kuopas gyvu žodžiu vyčius supažindino su pavasarininkų sąjūdžiu, nesulaikomai išplitusiu po visą Lietuvą.

Penkioliktame seime (1927 metais) nutarta iš Centro išdo paaukoti pavasarininkams \$ 100. Piniagai buvo įteikti tų metų vyčių ekskursijos Lietuvon vadui K. Viesulai, kuris kartu su A. Rubliauskaite, nuvežė ir kitą Amerikos vyčių dovaną — aukso kardą gen. S. Žukauskui. Kardas buvo įteiktas per pavasarininkų jubiliejinę Dainų šventę Kaune.

M. Zujui grįžus į Ameriką, aštuonioliktame seime (1929 metais) vyčių atstovo pavasarininkuose teisės buvo perduotos A. Rubliauskaitei.

Pavasarininkai vyčiams neliko skolingi. Ruošiant ekskursijas į Lietuvą, pavasarininkai vyčius ir jų bičiulius pasitikdavo Klaipėdoje, iškeldavo šaunias priimtuves ir sudarydavo galimybių aprodyti gražiausias Lietuvos vietas. Daugelis pavasarininkų buvo nuolatiniai neapmokami "Vyčio" bendradarbiai. O didžiausias pavasarininkų atlyginimas vyčiams buvo nepaprastai vertinga dovana — tautodailės rinkinys, kurį Amerikon atvežė J. Laučka ir dr. J. Leimonas, dabartinis "Vyčio" redaktorius. Rinkinį sudarė sodžiaus jaunimo darbai: kryželiai, koplytėlės, dėžutės, lėkštės, šaukštai, kultuvės ir daug kitokių namų apyvokos daiktų. Nemažai taip pat buvo įvairių marginių: juostų, kaklaryšių, lova-dengčių ir tautinių rūbų, išaustų iš Lietuvos šilko — lino. Visuose didesniuose miestuose anų laikų vyčiai ir visi lietuviai turėjo progos pamatyti Lietuvos jaunimo meno kūrybą. Po parodos, vyčiams neturint nuosavos patalpos, visą rinkinį priėmė ir sutiko globoti du lietuvių vienolynai.

Šitoks pavasarininkų ir vyčių bendradarbiavimas, toji vienybė buvo puoselėjama iki antrojo Pasaulinio karo, kurį sekė žiaurioji okupacija, išblaškusi lietuvius, taigi ir pavasarininkus, po įvairius pasviečius.

Nėra abejonės, kad su tūkstančiais kitų lietuvių šimtai ir pavasarininkų iš tremties persikėlė į Amer. J. Valstybes ir čia įsikūrė. Metams, kitiems prabėgus, kaip matome, kai kurios organizacijos, veikusios Lietuvoj, čia atsikūrė, pvz. ateitininkai, kurie net savo laikraštį leidžia ir stengiasi surinkti į krūvą savo narius, išsiblaškiusius svečioje šalyje. Bet apie vyčių bendraminčius pavasarininkus, buvusią didžiausią katalikiškojo jaunimo armiją ir švietėją bei kultūrintoją Lietuvos kaimo, nė tremtyje nebuvo girdėti, nieko negirdime nė laisvojo Dėdės Samo žemėje.

Turėjau progos apie "Pavasario" Sąjungą pasikalbėti su vienu, kitu veikliu pavasarininku. Kaip nekalbėjom, kokiais keliais nesukom, vis pasidarydavo išvada, kad pavasarininkams, kaip kaimo, baž-

nytkiemio jaunimo organizacijai, neįmanoma čia atsikurti ir veikti taip, kaip neprikl. Lietuvoj. Viena, anų metų pavasarininkai, kaip ir vyčiai, nūdien jau nebe jaunimas, Kita, neprikl. Lietuvos jaunimas buvo kitoks, negu mūsų čia Amerikoje ir ne visi būdai ir priemonės, kuriais Lietuvoj buvo organizuojamas jaunimas į pavasarininkų kuopas, čia turėtų pasisekimo. Taigi, apie "Pavasario" Sąjungos atkūrimą čia gal nevertėtų nė svajoti.

Atsiminus prieš dvidešimtį metų pavasarininkų ir vyčių priimtą vienybę, argi nebūtų gražu, kad pavasarininkai imtų burtis prie savo amžiaus vyčių — sendraugių. Žinoma, pirmiausia vyčiai sendraugiai turėtų savo kolonijoje įsteigti vyčių kuopą. Nereikia manyti, kad sendraugiams vyčių odganizacijoje nėra kas veikti. Kaip šilto ir šalto ragavę, prityrę veikėjai ir veikėjos, geriausiai gali padėti šių dienų jaunimui palaikyti savo organizaciją, kad ji nesilpnėtų; surasti galimybių jaunimui giliau pažinti katalikų tikėjimą, pavyzdgingiau jį praktikuoti; sudaryti galimybių pažadinti ir sustiprinti jaunime meilę savo tėvų kraštui — Lietuvai, lietuviškai kalbai, tautiniams papročiams ir p.

Jau šešti metai, kaip Chicagoj veikia vyčių sendraugių kuopa, kurioje greta senųjų Amerikos lietuvių veikėjų, gražiai savo sumanymais ir veikla reiškiasi ir keletas pavasarininkų bei ateitininkų. Mes juos mylime, gerbiame ir netekus jų tikrai pajustume savo tarpe didelę spragą. Chicagos vyčių sendraugių iniciatyva įsteigtas ir jaunimo centras — salė, ramovė. Per keturiasdešimt metų Chicagos vyčiai svajoto ir kalbėjo apie tokias patalpas ir jei ne sendraugių kuopa, vargu būt tos svajonės išsipildžiusios. Jei aukščiau minėtoji pavasarininkų dovana — tautodailės rinkinys — būtų radęs čia tokias patalpas, kokias turime Chicagoj, šiandien netektų apgailestauti, kaip dažnai tenka susirinkimuose girdėti. Ar tai nėra didelis sendraugių įnašas į organizaciją, ar tai ne didelis pasidarbavimas organizacijos vardui kelti ir jaunimui pasididžiuoti. Šita, ir daug kitokių sumanymų galėtų įvykdyti kituose miestuose susiorganizavę sendraugiai.

Senesnės kartos vyčiai didelę klaidą darytų, net savo tautai nusidėtų, jei tiek metų ištikimai veikę pirmose Amerikos lietuvių katalikų gretose, "pasenę" (kaip galima dvasia pasenti), atsipalaidavę nuo organizacijos, visiškai nuo jos nusigrįžtų, ją pamirštų. Lygiai ir pavasarininkai, jei tiek dirbę Lietuvos jaunimui organizuoti ir šviesti, čia įsikūrę paliktų pasyvūs ir nesijungtų prie vyčių sendraugių, su kuriais yra padarę ir pasirašę vienybę.

Vyčiai sendraugiai, steikite savo kuopas ir į bendrą darbą kvieskite pavasarininkus!

Chicago, Illinois (5). Happy smiles expressing the vim, vigor and vitality in back of them, are typical of the group of officers, seated, left to right: Helen Zimmer, corresponding and recording secretary, Edward Lukosaitis, 1st vice president, Laura Yucius, president, Vincent (Bill) Civins, treasurer, Dolores Stroga, 2nd vice president; standing, Benedict Nauseda, sgt.-at-arms, Anna Marie Pupinik, Dolores Stankus, Social Co-Chairmen, Loretta Macekonis, financial sec'y., Lucille Yucius, chairman of Lithuanian Affairs Committee, Albin Planchunas, Ritual Chairman.

Chicago, Illinois (5). At quarterly Communion Breakfast held in St. Michael's Church Hall, seated, left to right: Laura Yucius, 3rd degree, Vincent (Bill) Civins, 4th degree, Anthony Kaminskas, soloist at Mass., Walter Stroga, 4th degree, Rev. Anton Juska, Rev. Peter Gasiunas, spiritual director, 4th degree, Anton Pauza, 4th degree, John Lebezinskas, 4th degree, Nick Kulys, parish organist in charge of parish choir which consists of almost 100% council members, Loretta Macekonis, 2nd degree; 2nd row, Genevieve Macis, soloist at Mass, Anna Marie Januska, Frank Kancel (13), Stelle Waitekus and Helen Gudauskas (14), Dolores Stroga, 1st degree, John Stefan (135); 3rd row, Albin Planchunas, 4th degree, Ann Marie Pupinik, Lucille Yucius, Helen Zimmer, 1st degree, Pat Kamarauskas and Eleanor Laurin (13), Valerié Nauseda, Dolores Stankus, 3rd degree, Mrs. Walter Stroga, Mrs. Albin Planchunas, Peter Srubas, 4th degree; 4th row, Leonard Serpetis, 2nd degree, Eugene Kucinas, Bruno Videckas, Robert Andrews, Leonas Juraitis, John Kuinys, Edward Lukosaitis, 3rd degree, Daniel Serpetis, 1st degree, Benedict Nauseda. (Council 5 members noticeably missing in picture — Edmund Daugird, 2nd degree, Loretta Hushka, Richard Kozlowski, Algis Kuinys, John Kupson, 2nd degree, Alphonse Masis (in service), Vincent Nauseda, 4th degree, Mr. and Mrs. John Norvillas, 2nd degree, Algird Oleskevičius, Frank Pranckevičius, 1st degree, Vincent Rekus, 4th degree, Attorney Konstant J. Savickas, 4th degree, Lillian Stankus, Peter Cerkauskas, Albin Manstavičius, 4th degree, Eleanor Pajunas.)

DĖMESIO!

KALBA PAVASARININKŲ VADAS IR VYČIŲ GARBĖS NARYS PROF. DR. JUOZAS ERETAS

PROF. DR. JUOZAS ERETAS

Lietuvos Vyčių Jubiliejus būtų nepilnas, jei jame neprabiltų Lietuvos Pavasarininkų ilgametis vadovas ir Lietuvos Vyčių garbės narys Prof. Dr. Juozas Eretas. Jo nuopelnai lietuvių katalikiškojo jaunimo judėjimui ir apskritai Lietuvai yra labai dideli. Jis į šį darbą įsitraukia su kovų sukūriais dėl Lietuvos nepriklausomybės. Ir jis daug visokiariai dirba Lietuvai. Mes jį sutinkame valstybės, visuomenės, mokslo, spaudos, sporto, krašto blaivinimo ir kituose veiklos baruose. Bet ypač jis daug dirba jaunimui, o labiausiai pavasarininkams, kurių jis buvo ir yra neatiskiriamas draugas ir moderniškiausių veiklos kelių tiesėjas.

Jis daug dirba Lietuvai ir dabar gyvendamas Šveicarijoje ir čia profesoriaudamas. Kartu su juo lietuviškais reikalais nuoširdžiai rūpinasi ir dėl Lietuvos vargų giliai sielojasi ir jį miela žmonelė, uoli pavasarininkė, ponina Ona Eretienė. Ponia Eretai augina gražią šeimą: sūnus Juozas studijuoja modernišką kalbą Ženevos universitete; dukrelė Aldona baigė aukštuosius vaidybos mokslus ir dideliu pasisekimu vaidina Vokietijoje, Manheimo Dramos Teatre; Laisvutė studijuoja aukštojo mokykloje meną; Birutė pasirinkusi konservatoriją ir ruošiasi būti smuikininke; jauniausioji dukrelė Jyltė taip pat pasirinkusi meną ir nori būti pianiste.

Mes nuoširdžiai dėkojam Prof. Dr. Juozui Eretui už jo pareikštą mintį vyčių 40 metų jubiliejaus proga. Tegul tos mintys jungia vyčius, pavasarininkus ir apskritai visą katalikišką jaunimą bendram darbui ir didžiai kovai už Lietuvos laisvę. O Prof. Dr. Juozui Eretui ir jo maloniai šeimai linkime geriausios kloties asmeniškame gyvenime ir daug sėkmės kovoje už šviesesnę Lietuvos ir bendrai žmonijos ateitį. Mes tikime, kad toji šviesesnė ateitis tikrai neužilgo ateis ir mes vėl susitiksime naujai atsikuriančioj laisvojoj Lietuvoj, didžiam josios atstatymo darbui.

Redakcija.

Artėjant Vyčių Jubiliejiniam Seimui, mačiau būtino reikalo gauti į "Vyčių" pasikalbėjimą su ilgamečiu pavasarininkų vadovu ir vyčių garbės nariu Prof. Dr. Juozu Eretu. Paruošiau klausimus ir paprašiau atsakyti. Jis tai maloniai padarė. Ir štai pasikalbėjimą spausdinam.

"Vyties" Redaktorius.

1. Kas lėmė, kad įsitraukėte į pavasarininkų judėjimą?

Jau Šveicarijoje buvau buvęs narys panašių organizacijų; Lietuvos pavasarininkai dėl to man buvo iš pat pradžios simpatiški. Bet vargu ar būčiau taip įsitraukęs į pavasarininkišką darbą, jei ne kun. Kapočius. Jis mane pakvietė į 1920 m. metinę konferenciją svečiu. Kaip atėjo rinkimai staiga mane pasiūlė į Centro pirmininkus ir išrinko taip greitai, kad net pasipriešinti negalėjau. Tai buvo iš anksto paruoštas sąmokslas.

2. Kaip atrodė pavasarininkų judėjimas pirmaisiais nepriklausomos Lietuvos gyvavimo metais?

Jis buvo gyvas, labai patriotiškas, pasišventęs. Priešakyje stovėjo susipratusių kunigų, ypačiai jaunosios kartos. Buvo apšėiai ir pasauliečių. Mane stebino, kad buvo tiek daug veiklių mergaičių.

3. Kokie veiksniai daugiausiai skatino tolimesnį pavasarininkų kilimą?

Ideologija buvo iš pradžios galutinai suformuluota — kilnesnės ir nereikėjo. „Dievui ir Tėvynei!“ — čia slepiasi viskas kas brangu jaunam lietuviui. Dėl to iki bolševikų įsiveržimo tuo atžvilgiu nieko nepasikeitė. Reikėjo pirmoje eilėje organizacinę pusę sustiprinti. Čia daug padėjo suskirstymas į rajonus, nes mažesniuose vietuose lengviau buvo galima sutvarkyti tas gražias jaunimo mases, kurios įstoja į mūsų Sąjungą. Kai 1926 m. atsirado Lietuvos naujos vyskupijos, jų ribose įkūrėme regijonų centrus; kurie artimai bendradarbiavo su mūsų vyskupais. Tai buvo naudinga visais atžvilgiais.

4. Kiek naudingas buvo persiorganizavimas į Federaciją su trimis sąjungomis?

Praktika parodė, kad auklėjimas vyksta daug geriau kai berniukai ir mergaitės skyriumi organizuojami. Kadangi pavasarininkų skaičius šuoliais augo, reikėjo kelių sąjungų: buvo

naturalu narius suskirstyti lytimis ir be to, Jaunųjų Sąjungą įkurti. Tai buvo daroma grynai pedagogikos ir praktiškumo sumetimais, nes ištikrųjų pasilikome vienoje bendroje Federacijoje, kuri kasmet ir turėjo savo Konferenciją, kur visi susitiko. Pasisekimas parodė, kad šitoks sutvarkymas buvo laimingas.

5. Iš kur ėmėte tiek vadų tokiai daugybei rajonų, regijonų ir sąjungų?

Vadų klausimas buvo opus, nes masė buvo didelė. Vadus išsiauklėjome iš pačių narių tam tikruose kursuose. Be to, jiems įkūrėme atskirą žurnalą „Jaunimo Vadą“. Daug vadų mums davė Ateitinikai. Jie buvo tiesiog idealūs vadai: buvo taip pat iš kaimo kilę ir galėjo dėl savo išsimokslinimo puikiai padėti. Geresnių vadų dar niekad nemačiau — su kūnu ir siela buvo atsidadę pavasarininkams. Negalima pamiršti mūsų mielijų kunigėlių, kurie pavasarininkų auklėjime matė vieną svarbiausių savo pastoracijos uždavinių. Tarp jų ir pasauliečių vadų buvo tiesiog ideališki santykiai.

Bet labiausiai mane stebino tas didelis skaičius vadų, kurie išaugo iš mūsų kaimo — tai buvo pats branduolys mūsų judėjimo, sveikas visais atžvilgiais, kaip ažuolas.

6. Kaip atrodė Centras tokio tikrai didingo judėjimo?

Žinoma, centras tokio judėjimo turėjo būti stiprus. Bet laimei, vis atsirado stiprių asmenybių, kurios sugebėjo tinkamai vadovauti. Pirmas čia buvo neužmirštamas kan. P. Dogelis. Nors jis buvo vyresniosios kartos atstovas, tačiau puikiai suprato reikalą Pavasarininkiją pačiomis moderniškiausiomis priemonėmis organizuoti. Be to, mums buvo brangus savo praktišku būdu ir ekonomiškuoju protu. Kaip globėjas iš Ekselencijų Vyskupų tarpo mums be galo daug padėjo ypačiai vysk. M. Reinys. Jis niekur neiškišo savo autoriteto, bet buvo mums visuomet tikras prietelius, dėl ko mes jį nepaprastai mylėjome. Atleiskite, Daktare, kad čia ir Jumis turiu minėti, nes be Jūsų čia būtų tikra spraga. Bendravimas su Jumis buvo itin malonus. Neatsimenu, kad per ilgametį veikimą kartu su Jumis, mes būtume turėję ryškaus nuomonių skirtumo. Vadovaudami Pavasarininkijai iki pat bolševikų įsiveržimo, Jūs nusipelnėte Lietuvai, kaip retas kas iš lietuvių. Iš mergaičių būtinai reikia minėti ilgametę generalinę sekretorę Ona Labanauškaitę, šiandieną „Draugo“ redaktorę Chi-

cagoje. Sunkiausiomis sąlygomis ji parodė sumanumo ir energijos už dešimtį vyrų.

7. Kokios reikšmės turėjo pavasarininkų judėjimas Lietuvai?

Toji reikšmė buvo lemianti, nes mūsų judėjimas apėmė didžiules mases Lietuvos jaunimo ir tuo išauklėjo žymią dalį tos visuomenės, kuri kūrė valstybę, kariuomenę, ekonomines, kultūrines ir kitokias organizacijas. Kiek yra žinoma, Pavasarininkijos idealai ir komunistų pavergtoje Lietuvoje sudaro tautos atsparumo branduolį ir tik laukia progos išsivystyti į naują platų judėjimą. Lietuva be pavasarininkų neįmanoma. Jei Pavasarininkijos nebūtų buvę, tai būtų reikėję sukurti.

8. Ar Pavasarininkija vėl atgis?

Tuo nei kiek neabejoju, nes dabartinė okupacija tėra laikina. -Ji anksčiau ar vėliau pasibaigs, nes laisvasis pasaulis sustiprės ir tuomet sovietai turės paleisti savo grobį. Mes, gyveną laisvėje turime prisidėti prie pagreitinimo to išlaisvinimo; kitaip mes nusikalstumėm prieš Lietuvą ir joje vargstančią ir karžygiškai besiginančią jaunuomenę.

9. Kokia rolė šiandien tenka Amerikos Vyčiams?

Jūs, Vyčiai, šiandien esat pavasarininkų veiklos paveldėtojai ir atstovai laisvame pasaulyje. Jūs tad turėtum išsaugoti tas idėjas, kol jos vėl galės būti laisvai išpažinamos Lietuvoje. Vyčiai turėtų išauklėti tų vadų, kurių reikės Pavasarininkijos atkūrimui. Aš laikau tiesiog Apvaizdos dalyku, kad Jūs, mielas Daktare, dabar dirbujatės vyčių tarpe. Jūs tuo esate tikru ryšininku tarp senos ir būsimos Pavasarininkijos. Linkiu Jums tat Dievo malonės, ištvėmės, sveikatos dirbant tokį reikšmingą darbą. Sveikinu ta proga ir visus į Ameriką patekusius pavasarininkus. Sveikinu ir Vyčius, ypač tuos, kuriuos 1926 m. lankydamasis USA turėjau laimės pažinti. Vilties!

10. Kaip Jūs dabar gyvenate, p. Profesoriau?

Gyvenu šiuo laiku senoje savo gimtinėje — Šveicarijoje. Auklėju savo penkis vaikus, kurie visi eina mokslus (Aldytė juos jau yra baigusi). Šalia to, tęsiu senąjį savo darbą Lietuvai — pasikaitomis, raštais. Laikau tai savo moraline prievele, ypač dabar, kai Europoje teliko tiek mažai veikėjų. Jaučiamės čia kaip pirmuose apkausuose. Nepasitrauksime ir nepasiduosime. Laimėjimo valanda turi išmušti. Tuomet, brangus Daktare, vėl kartu dirbsiva Dievui ir Tėvynei!

Cambridge, Mass. (18). Left: Rev. Francis Juškaitis, pastor, right: Rev. Al. Abračinskas, spiritual adviser.

Chicago, Illinois (13). Seated, left to right: Ann Ausra, Jean Tervanis, Patricia Kamarauskas, president, Rev. Julian Grinius, spiritual adviser, Eleanore Laurin, Bernice Novom; standing, Frank Kancel, Marilyn Yucius, Al Zemaitis, Ann Butkevičius, Al Rimkus, Clarissa Jurgaitis, Jerry Jesulaitis, Illinois—Indiana District Governor, Donna Lukosius, Casimir Gubista, Cecile Kincie, Lucy Diktus. (Missing — Frances Petrauskas, Connie Petrauskas, Al Sshulicke and Adeline Jasaitis.)

Cambridge, Mass. (18) Council members, and officers seated, left to right: Frances Tamulynas, financial sec'y, John Zukas, president, Aldona Strazdas, recording sec'y, Peter Puzin, treasurer, Alec Marcin, vice president.

Gary, Indiana (82). Mother-Daughter Team. Left (seated) Mrs. Stella Kuizin, president and Josephine Kuizin, secretary; (standing) Steve Baltikauskas, vice president, John Stoskus, past district president, Stephen Kane, Jack Jatis, past national president and Joe Shirvinski, treasurer. Right: Junior Softball Team consisting of J. Kuizin, captain, G. Bonick, E. Felinski, Betty Wize, co-captain, Barbara Collins, F. Malis, P. Rogers, J. Roth and Tony Shirvinski, holding the trophy.

Pittsburgh, Pa. (19). First row, left to right: B. Marculaitis, J. Aleshunas, vice president, Rev. M. Kazenas, Rev. W. Karaveckas, spiritual adviser, Ruth Greblunas, president; second row, E. Marculaitis, B. Navickas, A. Beacon, A. Marculaitis, A. Potts, M. Papeaka, A. Martinaitis; third row, A. Marculaitis, H. Girdis, R. Milewski, A. Kolicius, E. Pavlosky, M. Onaitis; fourth row, W. Kolicius, M. Chinik, M. Potts, M. Petraitis, L. Puzas; fifth row, J. Katella, M. Bartkus, P. Bartkus, A. Shimkus; sixth row, D. Palmer W. Chinik, N. Kuntz, B. Senulis, L. Shimkus; seven row, R. Smith, S. Onaitis, J. Allen.

Worcester, Mass. (26). Front, Rev. M. Tamulevičius, spiritual adviser and Rev. A. Petraitis, pastor. Greetings to all Knights on this 40th anniversary of the founding of the Knights of Lithuania.

Brooklyn, New York (41), seated, left to right: John Andrews, Johanna Zemaitis, Rev. J. Pakalniskis, Joseph Boley, Adele Bobin, Anthony J. Mažeika, Mrs. Anthony J. Mažeika; standing, Edward Kastor, Gloria Kyvita, Joseph Bauskas, Anne Schwabas, Matthew Kairys, Albina Jesinskas, Anthony Sniechku.

AFTER FORTY YEARS...

JOSEPH BOLEY

"Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia..."

This is a time for rejoicing. The Knights of Lithuania have reached their 40th birthday in honor, dignity and reasonably sound health. There are, of course, other large and small clubs and societies, dedicated to various worthwhile projects, but none has the all-embracing framework that allows for such infinite variety of activity as the Knights. Resting on two solid pillars of religion and nationality, the Knights of Lithuania provide every young man and woman who has a single ounce of energy, a trace of imagination and love for God and one's fellow man, with more opportunities to serve than he or she can handle.

Looking back through the midst of years, we become aware of the courage that was needed for our founding fathers to introduce their new fledgeling onto a scene already thick with organizational activity. They fashioned the new structure with care and forethought, but the most potent ingredient in their formula for success was enthusiasm. Without enthusiasm they could not have organized 78 councils in the first four years, nor would they have had 4 years after that a total of 103 councils with a membership of 4655. There were giants in those days! Through tireless effort and at great personal sacrifice of time, money and health, they wrote a glorious chapter in the history of the Lithuanian community in America.

We, who are the beneficiaries of their toil and sacrifice, can be grateful to them for many blessings: for the comfort and companionship of a goodly number of priests who stood by us and helped to deflect the missiles that often came our way; for the patience and devotion of our officers at all levels of the organization; for the consecrated service of our officers at all levels of the organization; for the patience and devotion of our officers at all levels of the organization. And those members who have stolen minutes from their lunch hours and hours from their bread-and-butter chores — how can we ever forget them? And can we feel anything but pride in that long list of members who have developed into capable and outstanding leaders? Because we have been taught to think and to appreciate human and historical values, the level of understanding of our relationship to the past and of our significance to the future is generally much higher than among those who have never been under the influence of the K. of L. There was always a spirit of camaraderie in our committees and conventions, and bonds of friendliness linked our far-flung councils. Our activity has been liberally punctuated with social diversions, but this compound of gay and serious moments has led us to some very worthwhile accomplishments.

We are indebted to those pioneers of 30 and 40 years ago not so much for leaving us a club, a gathering place where we can meet other people,

some older, some younger, and enjoy their company at regular intervals. The thing for which we are mostly indebted to them is an ideal that they bequeathed to us. It was the pursuit of a definite ideal that has been the motivating force in our organization during these past four decades. It is our unqualified attachment to this same, original ideal, incorporated in our charter in 1913 and 1914, that has sustained us through periods of depressing weakness and has overcome obstacles from within and without the organization.

A span of 40 years cannot be expected not to contain its share of trials. In the early years the so-called liberals — the anti-Catholics — caused our predecessors considerable trouble and annoyance. The two World Wars and intervening and debilitating depression ushered in some trying times. Too often, or so we felt, our elders, many of them leaders in our communities, held little regard for us. We needed encouragement, guidance, direction, inspiration, yet much too often we had to rely on our own youthful, slim resources. But always there was someone to point up our ideal, and somehow we managed to overcome many of our insufficiencies and to keep marching on. Always, as if to balance the scale, we found among our ranks a few leaders who doggedly carried us over the bumps.

The record of accomplishment that we proudly cite on our anniversary has been made jointly by all of us, each according to his ability and appreciation for the ideal that a true Knight must strive for. The more one understood the meaning and purpose of the organization, the more unstintingly and unselfishly he contributed of his efforts. There can be only a very warm feeling in our hearts toward the hundreds of men and women who, in furtherance of that ideal, have given much of themselves and by doing so have been a source of inspiration to those about them. Because of them our anniversary is a joyous occasion, — one that bears hope and promise.

A question that naturally arise at this time is: What will our organization be 40 years hence?

It is reasonable to expect that many of our younger members of today will be on hand to observe the Knights' 80th anniversary. On that, what appears to us today, incredibly distant date, they will recall, no doubt, for their own sentimental reasons and for the edification of their Junior members those "early" days of the organization when it was only 40 years young. The passage of time will dull the sharp edges of reality of the 1950's and

they will probably wish for "the good old days." We naturally assume that the extent of their activity will depend on the mental and spiritual resources of the membership as it will then exist. That is only partially true, for a disturbing thought jars us out of our placidity, namely, that the type of activity 40 years from now will still reflect on us. For better or for worse, we wield an influence far beyond the immediate present. Our work today, our meetings and our officers will cast their shadows in the years to come. The beliefs we hold today, the spirit with which we execute our council duties, the loyalty and devotion that we feel and show toward our organization, all will contribute toward enrichment — or impoverishment — of chapters yet to be written. Our present patterns of thinking and behavior will establish precedents and create traditions that will not easily be discarded.

In view of the inescapable responsibility that falls on us, we must ask ourselves a few serious questions:

"What are the unchanging and unchangeable principles of our organization?"

"Do we expect and insist that our officers and committee members, among others, adhere strictly to these principles?"

"Is Lithuanianism merely a noble-sounding name, or is it part of our way of life?"

"When we and our officers are careless about the use of the Lithuanian language at our meetings, are we not making it more difficult for our successors?"

Upon our understanding of and compliance with these few basic truths depends the preservation of the spiritual treasures for which our beloved Tėvas Norkūnas and others labored for many years. Unless we wish to call this the end of the journey instead of just another milestone, we must do two things:

First, we must study more thoroughly the true meaning and purpose of the K. of L. This search for the real reason for the Knights' existence must be done not only at formal meetings, but whenever a group of 2 or 3 members gather together. We must think about it even in solitude. Knowledge acquired through such study and discussion will give our organization much added strength. We shall know, as it were, how to read a compass and how to keep from making wide aberrations from the true course. We shall then remain unimpressed by those who tempt us with easier methods, lower standards, other objectives. We shall recognize the axiom that

chipping away at the foundation can only bring about a disintegration of the whole structure that rests on that foundation.

Second, we must rise up again as they did 30 and 40 years ago and seek out others who are equally unafraid of high ideals. Countless others could be with us, if with missionary-like zeal we rounded up those who had fallen by the wayside, but are no less dear to us; if we extended a friendlier hand to the new arrivals among us, who, we are finding out, need as much assistance to save their Lithuanian souls as we do; if we loved those youngsters still in grade school enough to work and play with them every week under the banner of the K. of L. Juniors and thus help develop their Lithuanian personality. All such work would entail no little sacrifice, but, oh! — how much richer our lives would be because of just such service among our people and all of it bringing glory to the name of the Knights of Lithuania and all of it insuring us happier 80th birthday.

Too many of us expect others to roll out a red carpet for us and surfeit us with entertainment before we shall consider our council worthy of our attention. In fact, for many of us entertainment has become our main purpose in life, while we leave the

heavier chores to the old timers. But time and its attendant ills make their ravaging marks, our old timers disappear one by one and soon it is we who become the old timers, it is we who are left with the guarding for the name and the foundation of our organization, we who must undertake the more difficult, and more rewarding, phase of planning and execution, we who must guide the preservation of the Lithuanian language and tradition in our homes, schools, churches.

It is true that many of us start out in the K. of L. under the pleasant notion that we are merely joining a social club or a bowling team. But if we keep our ears and heart open, the grandeur of the whole design finally opens up before us. We finally recognize the organization for its true worth as the most inspired and most inspiring Lithuanian organization in America. Then no obstacle that we meet up with can discourage us, no sacrifice in its behalf is too great.

What will the future be like? It will be bright — and Lithuanian — if we make it so. The future will not take care of itself. Loving the Knights as we do, we must build that future, from within ourselves.

Rochester, New York (93). Seated, left to right: Joan Gudas, Lithuanian Affairs committee member, Rev. Dominic Mokevičius, spiritual adviser; Virginia Pauza, financial sec'y.; standing, Bernard Stukas, vice pres., Gertrude Welikes, secretary, Richard Pauza, president, Freda Rimkus, treasurer.

Chicago, Illinois (36), 1st row, left to right: V. Paukstis, Youth Center Manager, Jonas L. Juozaitis-Jatis, honorary member, Mr. and Mrs. A. Petrulis, Mr. and Mrs. Ig. Sakalas, Senior President, Rev. J. Stankevičius, Judge J. Zuris, Mr. and Mrs. P. Kvietkus, J. Kass, J. Brazauskas, honorary member; 2nd row: V. Motikiunas, A. Balcytis, 2nd vice pres., A. Latonas, B. Paukstis, trustee, S. Zukas, financial sec'y., I. Sankus, 1st vice pres., K. Zaromskis, treasurer, V. Gestautis, president, L. Kodis, trustee, A. Mikaliunas, trustee, P. Rekasius, recording sec'y., J. Petkunas, H. Sirvinskas, A. Putis; 3rd row: F. Valancius, E. Sikorsky, H. Barkauskas, A. Pratt, J. Sarockas, P. Sutkus, S. Petrauskas, Peter L., L. Martinskis, A. Zukas, H. Motikaitis, D. Zukas; 4th row: W. Rinas, J. Bagdonas, I. Zyzas, K. Latonas, J. Kilkus, A. Kodis, L. Kassell, V. Taraskevičius, J. Kerulis. (Photo — Ernie Sutkus at K. of L. Youth Center.)

Grand Rapids, Michigan (43). Seated, left to right: Joan Renis, Phyllis Naujalis, Frances Kamsickas; standing: Rosemary McGuire, Pat Norkus, John Kamsickas, Stan Ralys, Josephine Cizauskas, Albina Kamsickas.

Liet. Vyčių 78 kp., Lawrence, Mass. Kairės į dešinę, užpakalyje: George Unick, Helen Marcinkevich, Dorothy Gulezian, Shirley Laycok, Julia Andriukaitis, Marion Paulauskas, Helen Andrews, Peter Willan; prieky, Pauline Rimas, kun. Albinas Janiūnas, Leo Gaidis, pirmininkas, Anna Marcinkevitch.

Detroit, Michigan (102) Officers, seated, l. to r. Jean Vagonis, corresponding sec'y., Eileen Stankunas, recording sec'y., Rev. Dr. I. F. Boreišis, spiritual adviser, Robert Boris, president, Anna Mae Uznis, financial sec'y., Betty Brinza, "Vyčių Kardas" editor; standing — Ann Yuršis, "Vytis" correspondent, Anthony Brinza, trustee, Bruno Sinkus, 1st vice pres., Lorry Hofner, trustee, Mary Plunkett, "Vytis" correspondent. Not pictured — Frank Peterson, treasurer, Clement Bosley, 2nd vice pres., and Edward Raymond, sgt.-at-arms.)

Equestrian Staff, Worcester, Mass. (116), seated, left to right: Aldona J. Pauliukaitis, Rev. John C. Jutt, Vivian T. Wackell, editor, Anna F. Miller, Helen Daltwas; standing, Marion M. Siauris, Vito Augilius, Rita Kersis Paluses, Joseph B. Krasinskas. (Missing in the picture — Mary Klimkaitis, John Mazeika, Edith Tamulevitch, Billie Burdulis, Edward Grigas, Mildred Buda, Rita Leketa.)

VYČIŲ JUDĖJIMO GALYBĖ

Rašo Alfa Sušinskas

I. Gyvasis Narys

Apie gyvąjį ir negyvąjį organizacijos narį čia kalbame ne fizine, bet organizacine, dvasine prasme.

Gyvasis organizacijos narys yra tas, kuris pats savo organizaciją gyvai jaučia ir kurį organizacija gyvai jaučia. Gyvasis organizacijos narys yra gyvosios organizacinės dvasios narys. Gyvasis narys savo organizacijai priklauso viskuo: savo darbais ir savo širdimi. Narys, kuris organizacijai tepriklauso iš vardo, tik pagal narių sąrašą, kuriam organizacija visai nerūpi, nėra gyvasis organizacijos narys — jis yra negyvas narys...

Kiekviena organizacija laikosi ir klesti tik gyvosios dvasios nariais. Ir Vyčių organizaciją per jos 40 metų gyvavimą iki šio garbingojo jubilėjaus išlaikė tik gyvosios dvasios nariai, tik gyvieji jos nariai.

Vyčių organizacija yra religinė, lietuviška, kultūrinė ir visuomeninė organizacija. Tai ir jos narių gyvoji, veiklioji dvasia reiškiasi šiomis kryptimis. Vyčių organizacija yra daug kuo panaši į Ateitinių organizaciją.

Vyčių religinis gyvenimas nėra vien formalus dalykas. Vytis yra aiškus ir susipratęs katalikas ne dėl to, kad jis yra kataliku gimęs. Vyčiui religija yra jo nuolatinis gyvenimas. Jis yra su religija iš mažens išaugęs ir su ja suaugęs — neatskiriamas. Religija vytyje yra gyva ir reiškiasi jame visomis gyvomis formomis. Atmesdamas religinį gyvenimą, vytis atmetų pagrindinį savo organizacijos principą ir liktų negyvasis narys.

Vyčių organizacija yra lietuviška organizacija. Ji yra lietuviška ne vien iš vardo, ne vien iš lietuviško kraujo tekmes, bet iš darbų — ji yra kovojanti dėl visų lietuviškų reikalų, ypač dėl laisvės. Gyvasis Vyčių narys yra gyvas lietuviška dvasia ir lietuviška kova. Vytis yra ne pasyvus, bet aktyvus lietuvis. Visi Lietuvos ir lietuviški reikalai yra jo reikalai. Jis yra lietuviybės apaštalas, niekuomet nenurimstąs ir niekuomet nepavargstąs lietuviško darbo kelyje. Būti lietuviu jis laiko sau didele garbe, o ne gėda...

Vyčių organizacija yra kultūrinė. Gyvosios dvasios vytis yra kultūrininkas. Jis visais priemonėmis būdais ne tik pats save stiprina tikros kultūros

vaisiais, bet skleidžia kultūros šviesą ir savo aplinkumoje. Jo kultūrinis šūkis yra šis: kultūrintis ir kultūrinti! Vytis žengia kartu su gyvenimu ir nuo jo neatsilieka. Jis dalyvauja kultūriniame darbe. Jis supranta, kad kultūra yra didelė Dievo dovana žmogui; jis taip pat gerai supranta, jog tikra kultūra padaro žmogų žmoniškesnį... Juo kultūringesnis bus vytis, juo ir savo organizacijai jis bus naudingesnis. Dvasinė gyvybė juk ir reiškiasi ypač kultūrai. Gyvasis vytis yra kultūringas žmogus.

Vyčių organizacija yra visuomeninė. Ji skirta ne vien sau, ne vien savo narims, bet ir visuomenei. Vyčių organizacija turi tikslą skleisti žmonėse Dievo garbę ir kovoti dėl lietuviybės. Taigi ir gyvosios dvasios vytis neužsidaro vien savo organizacijoje. Jis eina į žmones, į gyvenimą. Jis pasiekia net krašto valdžios viršūnes, kad ten pasakytų savo katalikišką ir lietuvišką žodį. Gyvasis vyčių narys yra drąsus tarp žmonių gyvenime ir nebijo pasakyti, kas jis yra ir ko jis siekia. Gyvosios dvasios vytis eina reformuoti gyvenimo visomis jam preieinamomis teisingomis priemonėmis, ir gyvenimas, ypač lietuviškasis, jaučia, jog yra Vyčių organizacija su gausybe gyvosios dvasios narių...

Pagaliau gyvasis narys juk priklauso savo organizacijai. Jis yra jai atsidavęs ir visada susirūpinęs jos klestėjimu. Jis nesidairo į šalis ir nežiūri, ką kiti nariai darys: jis pirmasis atlieka savo kaip nario visas pareigas. Organizacijos siekiai, rūpesčiai, laimės ir visos nelaimės kartu yra ir jo. Jis jaučiasi esąs savo organizacijos dalis, bet tokia, kuri yra būtina ir reikalinga geram organizacijos veikimui. Savo organizacijoje jis yra iš įsitikinimo, iš gryno idealizmo, o ne dėl kurio nors kito menkaverčio ar pašalinio motyvo. Gyvasis narys yra visada nusiteikęs ir persiėmęs organizaciniu uolumu, kuris yra jo dvasinės gyvybės pagrindas. Jo organizacinis uolumas verčia jį dirbti ir aukotis nieko nepaisant ir nieko nelaukiant už savo darbą...

Per 40 metų savo gyvenimo Vyčių organizacija yra turėjusi tūkstančius gyvųjų narių, kurie yra jos organizacinis kraujas... Jų ji tebeturi ir dabar — ir jie yra jos gyvybė. Jie — tie gyvieji nariai...

II. Vadas

Minint Lietuvos Vyčių organizacijos garbingąjį 40 metų jubiliejų pravartu sustoti ir ties vadu. Juk visas 40 metų Vyčių organizacijos gyvenimas buvo įvairių įvairiausių vadų rankose; vadų rūpestingumu organizacija kasmet žengė į priekį ir vadų darbu bei pasiaukojimu ji turės žengti į naujus jubiliejus ateityje.

Žodis vadas lietuvių kalboje reiškia tokį asmenį, kuris ką nors veda ar kam nors vadovauja. Šiame straipsnyje vadas suprantamas ne vien pirminkas, bet ir kiekvienas asmuo, kuris bet kuriam darbui vadovauja ir bent už kelis asmenis yra atsakingas.

Vadų yra įvairių. Čia kalbame tik apie organizacinius vadus.

Ar kiekvienas žmogus tinka į betkuriuos vadus? Manome, kad ne kiekvienas. Vadas turi turėti ar bent įsigyti charakterio savybių, kurios jam padėtų būti tinkamu vadu.

Protas. Vadas turi būti bent vidutiniškai gabus ir sumanus. Jis turi turėti sveiką galvojimą ir sveikus nervus. Jis turi būti nors šiek tiek apsišvietęs ir neatsilikęs nuo gyvenimo. Knyga ir laikraštis yra jo nuolatiniai draugai. Jis nevengia jokios progos, kuri jam padeda daugiau apsišviesti. Vadas negali būti visų sričių specialistas, bet jis kiek galima turi stengtis vis daugiau ir daugiau išsilavinti. Tuščia galva niekas nesugebės vadovauti kitiems.

Valia. Vadas neturi būti silpnos valios. Būdamas silpnavalis, jis negalės vadovauti: ne jis ves kitus, bet kiti ves jį... Jam reikalinga stipri valia, kad jis galėtų pasiekti organizacinius tikslus, visas kliūtis nugalėdamas. Nors organizacijoje visi nariai turi dirbti, tačiau vadas yra tas asmuo, kuris visus išjudina ir patraukia akcijai. O be vado valios tai neįmanoma padaryti.

Jausmai. Iš anksto pramatęs veikimo planus ir juos savo stipria valia įvykdęs, vadas turi turėti dar ir švelnius jausmus; jis turi būti jautrus. Demokratiškose organizacijose netinka žiaurūs ir brutalūs vadai. Tokie čia nuo savęs tuojau atstums narius — nariai ims šalintis ne tik nuo jų, bet ir nuo organizacijos, nuo bet kurio veikimo. Švelnumas visada patraukia. Švelnaus būdo vadas sujungia narius ir jiems įkvepia norą dirbti bei veikti. Vado švelnumas su savo nariais, su savo patikėtiniais sukelia juose organizacinį entuziazmą, kuris yra labai reikšmingas organizacijos gyvenime.

Ne tik aiškų, išlavintą protą, stiprią valią ir švelnius jausmus turi turėti organizacinis vadas. Norėdamas būti kuo tinkamiausias savo darbui, jis dar turi pasižymėti ir kitomis būtinomis savybėmis.

Ne sau, bet kitiems. Vadas yra vadu ne sau, bet kitiems. Jei savo vadovavimu jis tesieks savęs — savo asmens garbės ir savo naudos, jo vadovavimas bus organizacijai pražūtingas. Išrinktas vadu jis turi atsiminti, kad sutiko būti narių tarnu, kad dabar jis turės kitiems tarnauti ir rūpintis tais, kurie juo pasitikėjo. Vado egoizmas yra labai kenksmingas organizacijos gyvenimui.

Visiems teisingas. Vado tesinigumas visiems, kuriems jis vadovauja, taip pat yra būtinas organizaciniame gyvenime. Jis turi būti nešališkas, objektivus, gyvenęs ir dirbęs visiems jam patikėtiems nariams, o ne kuriai vienai grupei, ne keletui asmenių. Vado neteisingumas supiudo narius ir suskaldo organizaciją. Matydami vado neteisingumą nariams, nariai pradeda nebesugyventi tarp savęs; organizacinė vienybė dingsta; toje pačioje organizacijoje atsiranda įvairios grupės, kurios neretai pradeda tarp savęs tikrai žiauriai kovoti...

Pareigos žmogus. Garbingą vado ar vadovautojo vardą vadas ne už dyką turi nešioti. Už tai jis turi atsilyginti savo pareigingumu, savo atsidavimu organizacijai. Jei jis pats yra neuolus ir nepareiginas, argi tada jis gali reikalauti iš savo narių organizacinio pareigingumo? Vado nerangumas ir netinginytė savai organizacijai yra miego piliulė, kuri pamažu užmigdo organizaciją. Kas nenori atsiduoti organizacijai ir nemano rimtai dirbti, niekuomet neturi duotis išrenkamas ar pakviečiamas vadu. Organizacinę vado tinginystę galima vadinti organizacine mirtimi...

Kiekvienas narys brangus. Vadui turi būti kiekvienas narys brangus ir mielas. Jis neišsirenka tik keleto narių, kurie jam patinka. Visi nariai yra jam brangūs, ir jis yra visų narių vadas, o ne kelių atskirų. Organizacijos nariai yra labai jautrūs savo vado taktui, ir jie tuojau pastebi, kad vadas save skiria ne visiems nariams. Vadas turi mylėti savo narius organizacine meile. Kiekvienas atskiras na-

Norwood, Mass. (27). Officers, seated, left to right Nellie Pazniokas, vice president, Rev. Peter Shakalis, spiritual adviser, Vin Kasauskas, president; standing Kay Wilkes, secretary, Francis Nevins, treasurer, Helen Kazulis, financial secretary.

rys jam turi rūpėti tiek pat, kiek ir visi kiti likusieji organizacijos nariai kartu. Savo idealu vadas turi laikyti Dieviškąjį Ganytoją, savo avimis besirūpinantį. Dieviškojo, Gerojo Ganytojo taktika turi būti kiekvieno vado taktika.

Čia palietėme vadą tik keliais trumpais bruožais. Jie, mūsų įsitikinimu, pagrindiniai vado bruožai, būtinosios jo savybės.

Bayonne, New Jersey (67) — Junior Council. Rev. V. Karalevičius, spiritual adviser.

Los Angeles, California (133). Under the diligent leadership of its president, Attorney Joseph C. Peters, former editor of VYTIS, Council 133 has shown definite progress in the organization. Seated, left to right: Helen Varkalis, George Radauskas, Rev. J. Kucinskas, pastor, Joseph Peters, president, Rev. John Tamulis, spiritual adviser, Frank Gilbert, Richard Mason and Stella Birbal; 2nd row: Petras Kupraitis, Mrs. Bernice Stark, Adele Kucinskas, Mrs. N. Radauskas, L. Jocius, R. Remdzus, Audrey Klimas, Petrauskas, B. Naginis, Lucille Gilbert; 3rd row: P. Baltranas, Stella Simkus, Anthony F. Skirius, publisher of Lithuanian Days, Jonas Petrauskas and Mrs. Johnson.

Dayton, Ohio (96). . Left: Rev. Leonas J. Praspalius, pastor; Top (l. to r.): M. Lucas, M. A. Ambrose, A. Gudelis, P. Zelinskas, Rev. V. Katarskis; bottom l. to r.): M. Petkus, J. Gudelis, Ch. Vangas, S. Lukas.

Chicago District K. of L. Choir and its director, Leonard J. Simutis, Jr.

KIEK REIKĖTŲ MOKĖTI LIETUVIŠKAI?

L. Dambriūnas

Kiekvieno vyčio pareiga ir garbės dalykas daugiau ar mažiau mokėti savo tėvų kalbą. Tačiau kas savo vaikystėje nėra lietuviškai išmokęs arba bent pramokęs, tam vėliau išmokti yra sunkiau. Tada lietuviškai tenka mokytis kaip ir kiekvienos svetimos kalbos. O išmokti bet kuria svetima kalba laisvai naudotis nėra lengva. Beveik kiekvieną amerikietį galime pažinti, ar jis iš mažens yra išmokęs angliškai, ar tik vėliau pradėjo ta kalba kalbėti. Kitaip sakant, nesunku pažinti, ar žmogui kuri kalba yra prigimta, ar tik išmokta. Supantama, kad tik gimtąją kalbą žmogus gali mokėti tobulai.

Tačiau anaiptol nėra gėda mokėti kitą kalbą kad ir ne taip tobulai kaip gimtąją. Kartais kitą kalbą mokėti yra būtinas reikalas ar net pareiga. Jei žmonės mokėtų tik po vieną kalbą, tai viena tauta negalėtų susikalbėti su kita. Dabar mes dažnai girdime per radiją, kaip New Yorke Jungtinėse Tautose (United Nations) visokių tautybių žmo-

nės kalba angliškai. Daugelis jų kalba su stipriu svetimu akcentu, bet suprasti galima. Ir to pakanka.

Todėl ir vyčiai neturi bijoti kalbėti lietuviškai taip, kaip jie moka. Skirčiau tris mokėjimo laipsnius: patenkinamą (fair), gerą (good) ir labai gerą (excellent.).

Labai gerai ir gerai moka tas, kuris lietuviškai skaito ir supranta ir kuris gali viešai susirinkime pakalbėti. Patenkinamai moka tas, kuris bent kiek lietuviškai paskaito ir kuris supranta, kai susirinkime yra kalbama lietuviškai. Manychiau, kad pirmąjį laipsnį (t. y. patenkinamą) visi vyčiai galėtų ir turėtų pasiekti. Tai turėtų būti įrašyta į vyčių darbų programą.

Pramokti svetimos kalbos tiek, kad galėtum ja paskaityti ir lengvesnio turinio dalyką surpasti, nėra sunku. Tiek išmokti gali visi. Jeigu pasirodytų kad visi vyčiai šitiek jau moka, tada būtų galima siekti aukštesnio mokėjimo laipsnio. O kas jau lie-

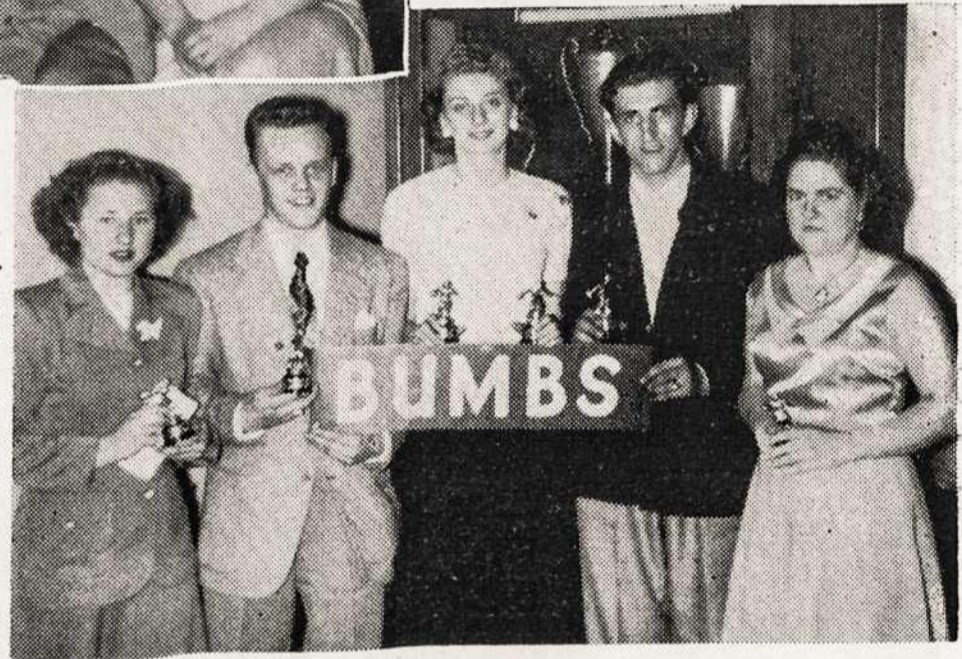

Ansonia, Conn. (135). John Sabulis, president and Rev. B. F. Gaurnskas, pastor and spiritual adviser. Council was organized in 1949.

Officers — Left to right: Laura Yucius, Ed. Lukošaitis and Sophia Žukas.

The Champs — left to right: Ann Jasper, Ed Račkauskas, Aldona Kaminskis, Zeke Meizis & Sophia Žukas

Portland, Oregon (137) Council members, and officers, seated, left to right: Irene Steponavičius, secretary, Rev. Pius Aleksa, spiritual adviser, Willy Pečiukonis, president; standing, John Mendėika, vice president, Algis Carolis, treasurer. (Most recently organized council.)

Chicago, Illinois (112). Officers and Committee Chairmen; center Very Rev. Canon George Paskus, spiritual adviser.

tuviškai skaito apylaisviai ar laisvai, turėtų susipažinti su kai kuriais lietuvių rašytojais. Lengviausia ir suprantamiausia yra pavyzdžiui Maironio poezija, Vinco Krėvės, Antano Vaičiulaičio ir kai kurių kitų rašytojų apsakos. Skaitymas padeda ir pačią kalbą geriau išmokti.

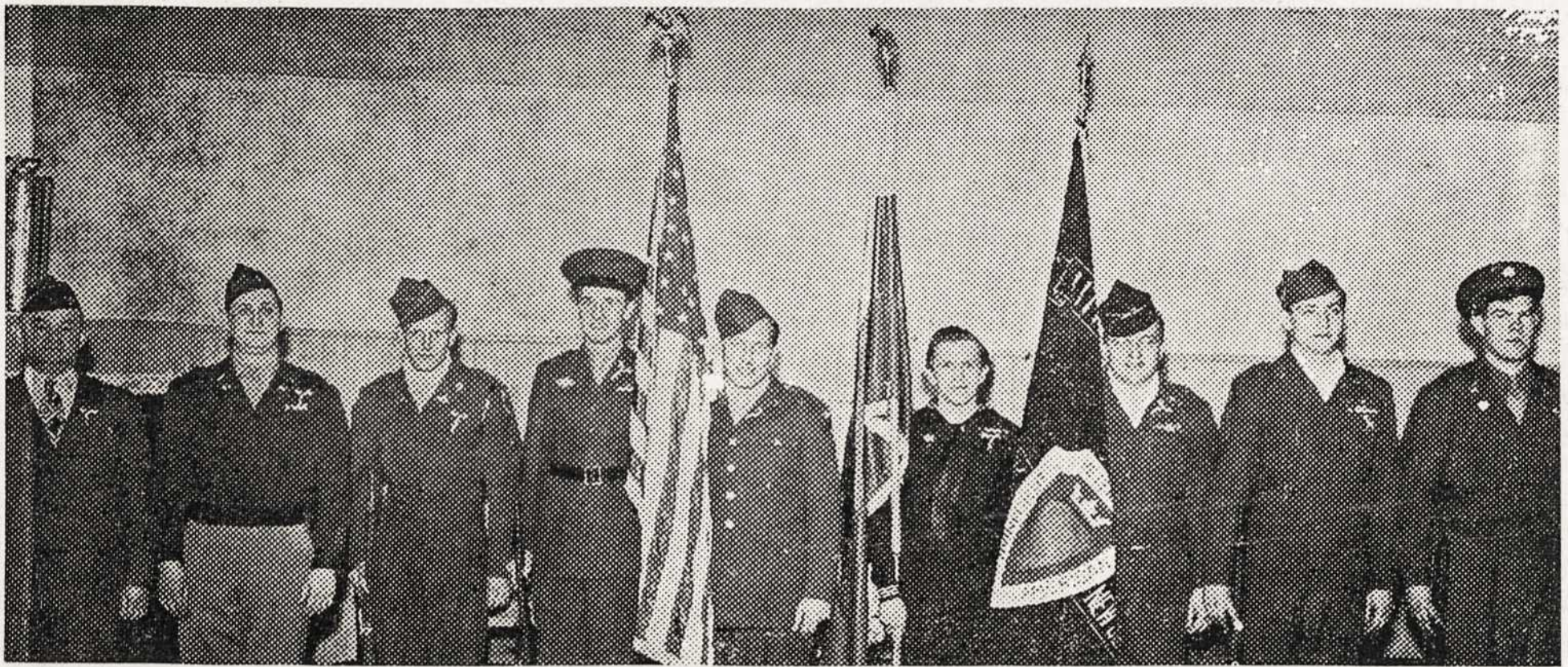
Kitas klausimas, kaip reikia kalbos mokytis. Galima svetimą kalbą pramokti be jokių vadovėlių ar knygų. Bet tai yra galima tik tuo atveju, kai kalba nuolat girdima, kai kasdien susiduriama su žmonėmis, kurie ta kalba kalba. Jei to nėra, reikia naudotis vadovėliais ir knygomis. Deja, tinkamų vado-

vėlių lietuvių kalbai mokytis neturime. Dėl to manyčiau, kad **Lietuvybės komisijos** vienas iš pirmųjų uždavinių turėtų būti tinkamų, praktiškų vadovėlių parūpinimas. Tokio vadovėlio galėtų būti dvi dalys — pradedantiems ir pažengusiems.

Iš vadovėlio galima mokytis pačiam, bet dar geriau organizuoti vakarinius kursus, kuriuose būtų galima kikekvieną pamoką ne tik su gramatika bent kiek susipažinti, bet ir praktiškai kalbėti pasimokyti. Šitokiu būdu pramokti bet kurios svetimą kalbą, turint noro, nėra sunku.

K. of L. Drama Group — Illinois-Indiana District: P. Butkus, J. Brazauskas, R. Gedman, R. Jurgaitis, F. Jurgaitis, L. Joslin, J. Jatis, A. Kazlas, T. Lubert, D. Mitchell, J. Pocius, J. Pavis, R. Rashin, P. Rekasius, A. Rimkus, D. Selek, A. Shulicke, A. Shtell, A. Zemaitis, A. Yuknis, Charles VeSota, director. This group in 1951 presented nine skits for the various K. of L. councils in the district and Catholic societies throughout the Illinois-Indiana area.

Color Guard of the Lithuanian American Veterans of Newark, N.J. (29). Left to right: Commander A. V. Washkewich, Capt. Alfons Andrews, Sgts. E. Thompson, W. Blair, J. Rappel, Edw. Kidzius, A. Adomaitis, E. Morris and Stanley Yonikas. All members of the Color Guard are veterans of World War II and members of Council 29.

“...IR TĖVYNEI”

Evelyn Bender

Could your relations with your parents and old-or people in general stand improvement? If so, try speaking Lithuanian! Speaking your parents' language is sure to increase your understanding of each other, and so will help you get along better. You may think your parents don't care, but did you ever notice that gleam of admiration and just a little bit of envy in their eyes when one of the neighbor's children or your own friends speaks to them in Lithuanian. It's high praise when they say of Mary or Johnny, “ir taip gražiai kalba lietuviškai!” — even though Mary's Lithuanian may be half English, or Johnny's accent all American! Even if your parents do habitually speak English, you certainly have grandmothers or aunts whose English is a little ragged — and who would be delighted to be able to talk to you in their own language.

It's such an easy way to please the folks! What if you are a little rusty at first. Tell your mother and father you want to speak Lithuanian with them, and believe me, they'll help you with pleasure. Listen to them speak it, ask questions when you don't understand, but above all, talk it!

You may be saying “Kaip vėderas today” at first — but it's a start! That feeling of awkwardness will soon go away, just as it did when you were learning to dance or to write.

What's in it for you? Well, besides pleasing your parents, which is bound to make things better for you at home, you'll have an “in” with the whole Lithuanian community; you'll begin to appreciate the fact that some of these old timers are pretty good guys! There may come a day when you will need their help, but even if not, they're nice to know.

Then too, if you're ever trying to learn another language, say German, it's invaluable to bilingual to start with. This is because there's always a big block in the way of learning your first foreign language. The mind has to get used to the idea that it can express itself with different sounds, different words, different constructions. A child can take it in quickly — that's why as a child you had no trouble gabbing away with your playmates in English and then running in and talking to your mother, just as readily, in Lithuanian. So even now, it's easy for you to do it in Lithuanian — with a little

practise. But the idea carries over. It's no longer strange to you that people talk to each other in German, that in German, one uses case — endings, that the order of the words may change, that one uses idioms different from the American — all because you've done it, quite naturally, in Lithuanian.

So it's worth your while to speak Lithuanian. It takes no extra time — after all, you do talk to your parents, don't you? The only difference is that now you'll talk Lithuanian to them. Incidentally, as a K. of L'er, it's another thing you'll be doing "...ir Tėvynei".

Detroit, Michigan — Council 102 Bowling League.

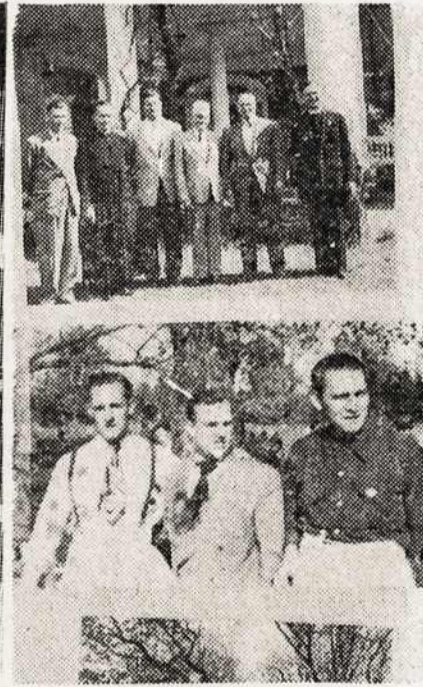
Traveling Dramatic Group, Council 26, Worcester Mass. and director, Mrs. Mary Jankowski, seated front row, fifth from left.

So. Worcester, Mass. (116), 1st row, left to right: John Punis, Dorothy Sinkavitch, Attorney Anthony Miller, Louise Totilas, Fr. John Jutt, Aldona Pauliukaitis, Fr. Constantine Vasys, Joseph Krasinskas, Bernice Burdulis, Teresa Kasper, Algird Krasinskas; 2nd row: Barbara Mattson, Lilian Katkauskas, Gertrude Zibinskas, Mary Balukonis, Julia Chiras, Irene Balukonis, Barbara Mazeika, Vivian Wackell, Rita Leketa, Mildred Kosky, Ruth Ciras, Marion Lukason, Lorraine Kissell, Ann Karvenas, Rita Paluses; 3rd row: Phillip Beinor, Francis Buktevičius, Edith Tamulevich, Virginia Miller, Rita Sinkavich, Marcella Oklatir, Helen Tauris, Shirley Miller, Julia Sinkavich, Mary Klimkaitis, Grace Raskauskas, Ann Miller, Helen Gvazdauskas, Bill Kissell; 4th row: Stanley Grigas, Anthony Tumas, Edmund Vaskas, David Vaskas, Michael Saurusaitis, Vito Augilius, John Yurkas, Joseph McCluskey, Joseph Savage, Peter Chunis, William Lauzonis, Richard Polaski, Ronald Valinski, William Burdulis, Jr., Al Beinor, Edward Grigas, Robert Paluses, Robert Stevens.

Pittsburgh, Pa. (62). Folk Dance Group. Seated left to right: H. Paleckas, M. Tamkevičius, J. Gudaitis, Anthony Gražulis — accordionist, K. Žilinskas — director, O. Markunas, Mrs. O. Žasinis; 2nd row, O. Salnoris, I. Ewalt, J. Flechner, Mrs. S. Mažeika, M. Jakelinis, O. Petraitis, J. Muraška; back row, K. Starolis, A. J. Mažeika — president, P. Škerys, A. Žasinas. (This group participated at Carnegie Music Hall).

New England District Sports Day held annually at beautiful spacious grounds of Marianapolis, Thompson, Conn., in tribute to the memory of Lieut. Al Blozis, famed Lithuanian athlete (killed by enemy machine gun fire while searching for his wounded platoon sergeant on Jan. 31, 1945). Its chairman for the past several years has been Phil Carter. Top, left to right: Bronius Kudirka, p. pres., Rev. J. Skrodenis, M. I. C., Fritz Barzilauskas, Freshman Line Coach at Yale University, guest speaker, the late Tėvas M. A. Norkunas, Alex Marcin, chmn. transportation, Rev. A. A. Jurgelaitis, O. P. of Providence College. Chefs: Puizin Brothers and Edmund Vaskas (center).

Ted Mankus, 1950. ■

Knights of Lithuania Council Roster

1. Brockton, Massachusetts
2. Lewiston, Maine
3. Philadelphia Pennsylvania) (St. Casimir's)
4. Chicago, Illinois (Providence)
5. Chicago, Illinois (North Side)
6. Hartford, Connecticut
7. Waterbury, Connecticut
8. Chicago, Illinois, (Roseland) (revived 1949)
9. Pittsburgh, Pennsylvania (North Side)
10. Athol, Massachusetts
11. Homestead, Pennsylvania
12. New York, New York
13. Chicago, Ill. (Town of Lake) (rev. 1949)
14. Cicero, Illinois
15. Wilkes-Barre, Pennsylvania
16. Chicago, Illinois (Bridgeport) (revived 1949)
17. South Boston, Massachusetts
18. Cambridge, Massachusetts
19. Pittsburgh, Pennsylvania (South Side)
20. Nashua, New Hampshire — Silver Creek, Pa.
21. South Manchester, Connecticut
22. Melrose Park, Illinois
23. Philadelphia, Pennsylvania (St. Andrew's)
24. Chicago, Illinois (West Side) (revived 1949)
25. Cleveland, Ohio
26. Worcester, Massachusetts (St. Casimir's)
27. Norwood, Massachusetts
28. Spring Valley, Illinois
29. Newark, New Jersey
30. Westfield, Massachusetts
31. Binghamton, New York
32. Kingston, Pennsylvania (1918)
33. Montreal, Canada
34. Hanover, Pennsylvania
35. Chicago, Illinois (West Pullman)
36. Chicago, Illinois (Brighton Park)
37. Gilberton, Pennsylvania
38. Kenosha, Wisconsin — Bridgeport, Conn.
39. Minersville, Pennsylvania
40. East St. Louis, Illinois
41. Brooklyn, New York
42. New Britain, Connecticut
43. Grand Rapids, Michigan
44. Brooklyn, New York
46. Forest City, Pa. — Vandergrift, Pa. (1920)
47. Waukegan, Illinois
48. Springfield, Illinois
49. Brooklyn, New York
50. New Haven, Connecticut
51. Sheboygan, Wisconsin
52. Elizabeth, New Jersey
53. Brighton, Massachusetts
54. Orchard Lake, Michigan
55. Indiana Harbor, Indiana (revived 1949)
56. Braddock-Duquesne, Pennsylvania
57. Plymouth, Pennsylvania
59. Rumford, Maine
60. Kewanee, Illinois
61. Paterson, New Jersey
62. Pittsburgh, Pennsylvania (West End)
63. South Bethlehem, Pennsylvania
64. Rockdale, Illinois
65. Silver Creek, Pennsylvania (1917)
65. New Philadelphia, Pennsylvania (1919)
66. Omaha, Nebraska
67. Bayonne, New Jersey
68. Glen Lyon Pa. (1917) — Wanamie, Pa. (1918)
69. Pittsfield, Pennsylvania
70. St. Clair, Pennsylvania
71. Milwaukee, Wisconsin
72. Binghamton, New York
73. Northampton, Massachusetts
74. Scranton, Pennsylvania
75. Custer (or Muskegon) Michigan
76. Hastings, Pennsylvania
77. Trenton, New Jersey
78. Lawrence, Massachusetts
79. Detroit, Michigan (St. George's)
80. St. Louis, Missouri
81. Bellhill, Scotland
82. Gary, Indiana (revived 1949)
83. Rockford, Illinois
84. Chicago Heights, Illinois
85. Westville, Illinois
86. Du Bois, Pennsylvania
87. Maspeth, New York
88. Donora, Pennsylvania
89. Baltimore, Maryland
90. Kearny-Harrison, New Jersey
91. Bloomfield, New Jersey
92. Niagara Falls, New York (1953)
93. Rochester, New York
94. Sioux City, Iowa
96. Dayton, Ohio
97. Akron, Ohio
99. Chicago, Illinois
100. Amsterdam, New York (revived 1949)
102. Detroit, Michigan (St. Anthony's)
103. Providence, Rhode Island
109. Great Neck, New York
110. Maspeth New York
111. Cliffside, New Jersey
112. Chicago, Illinois (Marquette Park)
113. Linden, New Jersey
114. South Chicago, Illinois
115. Lowell, Massachusetts
116. Worcester, Mass. (Our Lady of Vilna)
117. Hinsdale, Illinois
118. Hazelton, Illinois
119. Milwaukee, Wisconsin
121. Kewanee, Illinois
122. Port Washington, Wisconsin
123. Racine, Wisconsin
124. Jersey City, New Jersey
125. Columbus, Ohio
126. Springfield, Ohio
127. Hudson, Massachusetts
128. Waukegan, Illinois
129. Shenandoah, Pennsylvania
130. Bronx, New York
131. Philadelphia, Pennsylvania (St. George's)
132. Kankakee, Illinois
133. Los Angeles, California
134. Cincinnati, Ohio (organized 1949)
135. Ansonia, Conn. (organized. 1949)
136. Albany, New York
137. Portland, Oregon (1951)

*SU GERLAUSIAIS
LINKĖJIMAIŠ VISIEMS*

*78-ta Vyčių Kuopa
Lawrence, Massachusetts*

Congratulations on the 40th Anniversary! Our heritage of freedom is the solid foundation upon which our organization has been built. May it progress further to even greater.

*Charles Bason,
Jersey City, N. J.*

It is an honor and a pleasure to extend greetings and good wishes to the Knights of Lithuania on their Fortieth Anniversary.

We are indeed proud of your work in behalf of "God and Country." For years we have admired your enthusiasm and continuous hard work in advancing the causes of your organization. We are grateful for the valuable aid, assistance and support that you have been giving to the cause of Lithuania.

May your formal business of the convention be an outstanding success and your stay with us a most pleasant and memorable one.

*Anthony O. Shallna,
Honorary Lithuanian Consul
at Boston*

*Council's 67 Message to the Knights
of Lithuania*

Spiritual Adviser Reverend Walter Karalevičius, officers, and members of Council 67, Bayonne, New Jersey extend sincerest congratulations on the Fortieth Anniversary of the Knights of Lithuania.

During twenty-six years of existence our Council has done its utmost to confirm the purposes for which Knights of Lithuania stand for. We trust that our fellow members will continue to do their good work as they have in the past for God and Country.

COUNCIL 6, HARTFORD, CONN.

Greetings

The defense and preservation of every aspect of Lithuanianism in the eyes of all the other nations should be the paramount duty of all Lithuanians.

During this happy occasion of our Fortieth Anniversary, commemorating the inception of the Knights of Lithuania, let us celebrate by resolving as members, individuals, to keep in tact Lithuanianism in some manner that we are most capable of — through Lithuanian reading, writing or speaking.

As Lithuanian Catholics let us call on God to help us preserve the right to our heritage — or be content to seek it out in the remnants of either the Red, Green or Yellow of our Standard.

Michael E. Kripas, President

ORGANIZACIJOS

VETERANŲ SVEIKINIMAS

Sveikiname Lietuvos Vyčių Jubiliejinį Seimą, sukviestą šalia organizacijos lošis — Lawrence, Mass., linkėdami, kad jis taip sustiprintų, paremiantuotų organizacijos pagrindus, kad jie dar mažiau siai 40 metų išlaikytų JAV-se ir lietuviškumą ir vyčių idealus.

LV Sendraugių kp., Chicago.]

SVEIKINIMAS!

Nuoširdžiai linkiu L. Vyčių organizacijai, kad ir toliau kaip iki šiol gelbėtų naujoms lietuvių kartoms eiti į Amerikos "Social High Life", į kurią nieks garbingai neižengs, kas pirmiau savo tautiečių tarpe negaus pripažinimo.

Kun. M. Urbonavičius, M.I.C.

**GREETINGS FROM
KNIGHTS OF LITHUANIA**

Ohio—Michigan District

*Greetings and Best Wishes
from*

K. of L. Council 96, Dayton, Ohio

*Geriausi linkėjimai Lietuvos Vyčiams
ir Jų Draugams!*

*27-toji Vyčių Kuopa,
Norwood, Mass.*

Best Wishes to the Knights of Lithuania on their 40th anniversary from the Junior Knights of Lithuania, Council 24, Chicago, Illinois.

**LAI GYVUOJA VYČIAI
VISOJ AMERIKOJ!**

*Council 19
Pittsburgh, Pennsylvania*

40-ties metų sukakties proga Lietuvos Vyčius sveikina ir linki našaus pasiskikimo dirbant Lietuvai ir lietuvių ugdymui.

Lietuvių Enciklopedija

*40th Anniversary Greetings
to
Knights of Lithuania Organization
from
Council 112, Chicago, Illinois
Anthony F. Lubert, President
Dolores Kuksta, Executive Secretary*

*Congratulations to the Knights of Lithuania on their 40th anniversary
from
Knights of Lithuania, Council 5, Chicago, Illinois
(now in its thirty-ninth year)*

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45 PL.
CHICAGO, ILL.

11220

